RÂSUL LUMII

Claire Gillman

Suntem chit!

300 de rețete ale răzbunării

HUMANITAS

colecția

RÂSUL LUMII

Claire Gillman este scriitoare, ziaristă și deținătoare de rubrici în diverse emisiuni radiofonice din Anglia. Gillman are capacitatea de a schimba nu doar registrul de exprimare, ci și subiectele tratate. Ea scrie și vorbește cu egală pricepere despre relațiile dintre părinți și copii, sănătate, călătorii și feminism. Este autoarea a șase cărți pentru copii, sub pseudonimul Rory Storm. Editor la *Health (sf Fitness* și *Girl About Town* și colaborator la *The Times,* Claire Gillman debutează în volum cu *PARA: Inside the Parachute Regiment.* Cartea care-o impune în atenția publicului este *You and Your Ageing Parent: How to Balance Their Needs and Yours. Revenge is Sweet (Suntem chit! Trei sule de rețele ale răzbunării)* propune o privire amuzată și amuzantă asupra felului cum înțeleg oamenii să-și facă dreptate singuri și totodată să se răcorească.

Claire Gillman

Suntem chit!

300 de rețete ale răzbunării

Traducere din engleză de SORANA MUNTEANU

HUMANITAS
BUCUREȘTI

Introducere

„Nu te enerva, răzbună-te!“
Robert F. Kennedy (1925-1968), procuror general al Statelor Unite, senator

De câte ori nu ți s-a întâmplat să claxonezi nervos un șofer neatent și apoi să-ți petreci restul drumului gândindu-te cum ar fi trebuit să reacționezi ca să-i strici și lui ziua? De câte ori ai fi vrut să răspunzi cu aceeași monedă unei remarci răutăcioase sau să reglezi conturile după ce un prieten sau un apropiat ți-a trădat încrederea?

Sunt convinsă că puțini dintre noi nu pot fi acuzați de astfel de gânduri. Poți spune cu mâna pe inimă că n-ai nutrit gânduri răzbunătoare când cineva ți-a greșit în vreun fel? Că n-ai vrut niciodată să-i dai cuiva o lecție?

Majoritatea oamenilor vor, instinctiv, să răspundă unei ofense reale sau imaginare.

îmbucurător este faptul că prea puțini trec la acțiune, deși există și excepții, persoane care se răzbună imediat sau după un plan îndelung elaborat.

în această carte am încercat să adun povești amuzante despre felul cum își reglează conturile oameni din toate părțile lumii. De fapt, fiecare continent locuit este reprezentat în acest catalog

al posibilităților de răzbunare. E nevoie de o privire și de o minte deschisă pentru a ne apropia de una dintre cele mai întunecate părți ale naturii umane, latura ranchiunoasă.

Dorința de răzbunare e comună tuturor oamenilor, indiferent de religie, culoare, sex sau rasă, dar există mici diferențe de planificare sau de acțiune propriu-zisă, în funcție de sex și de educație. înainte să trecem la exemple concrete însă, vă sugerez să analizăm motivele care duc la astfel de acțiuni.

f,E CE VREM SĂ NE RĂZBUNĂM?

în afară de răspunsul evident - pentru că ne face să ne simțim bine -, psihologii susțin că răzbunarea este un răspuns emoțional la o stare de enervare extremă sau la teamă.

Să luăm ca exemplu cazul în care un nebun îți taie calea pe șosea. Evident, principala motivație a răzbunării este dorința de a-i răspunde cu aceeași monedă zevzecului. Deci claxonezi, urli și gesticulezi pentru că ești foarte enervat. Cazul acesta e ușor de conștientizat și acceptat. Dar teama? Care e rolul ei? Nu reiese foarte clar în exemplul de mai sus, dar tuturor, iar bărbaților în special, ne e teamă ca nu cumva să ne pierdem demnitatea. Dacă lași un șofer mai insistent să intre în fața ta la semafor, fără nici un pic de rezistență sau fără dorința de a te răzbuna, vei fi

suntem chit!

văzut - sau mai rău, te vei autopercepe - ca un individ slab, peste care oricine poate trece într-un fel sau altul.

Nu-i de mirare că ideea răzbunării ne derutează. Mulți dintre noi știm că este un lucru meschin și răutăcios, dar înțelegem cât de mare e satisfacția când suntem chit. Această derută vine parțial din mesajele diferențiate pe care le-am primit de la părinții noștri. Pe de-o parte eram sfătuiți să ne înfrânăm instinctele când aveam de-a face cu unii membri ai familiei. Ți se spunea „Lasă-i pe mami și pe tati să rezolve“ dacă dădeai foc temei fratelui tău pentru că tăiase părul păpușii tale favorite. Pe de altă parte, am fost întotdeauna îndemnați să ne apărăm: „Nu-i lăsa pe copiii mai mari să te intimideze. Arată-le ce poți.“ Sunt clar două mesaje diferite pentru rezolvarea aceleiași probleme. Mai ales băieții cresc cu sentimentul că, dacă vor să fie bărbați adevărați, trebuie să se apere; nu să înceapă agresiunea, dar să o încheie.

Spre deosebire de copilărie, la maturitate șansele să alegem răzbunarea în loc să întoarcem și celălalt obraz cresc considerabil. Din punct de vedere psihologic, se pare că iertarea nu este un sentiment natural al oamenilor. Intr-un eseu din 1998, Sells și Hargrave descriu iertarea ca pe o „antiteză a predilecțiilor naturale spre violență și victimizare“.

Dorința noastră de dreptate ne face să încercăm întotdeauna să fim chit, din simplul motiv că așa este corect și pentru că așa se

restaurează ordinea naturală a lucrurilor. Dacă nu a fost încălcată nici o lege și deci nu se poate ajunge la dreptate prin mijloace oficiale, atunci majoritatea oamenilor sunt tentați să-și facă singuri dreptate.

Un proiect de cercetare canadian, condus de doctorul în psihologie Stacey L. Nairn de la University of Prince Edward Island, arată că a scoate „un dinte pentru un dinte“, adică a-i face agresorului originar exact ce ți-a făcut el ție, este considerată în general o variantă mai bună decât „a întoarce și celălalt obraz“ sau „a întrece măsura“.

Profesorul Naim spune: „Descoperirile mele sugerează că, deși am fost învățați să întoarcem și celălalt obraz în cazul unui atac, acest lucru nu se întâmplă nici în eventualitatea unor ofense minore, ca aceea pe care am folosit-o în studiul nostru. Regăsirea echilibrului, a dreptății par a fi cele mai importante elemente când alegem tipul de răspuns potrivit în fața unui atac.“

FEUIEI RĂZBUNĂTOARE, BĂRBAȚI **IERTĂTORI**

Până acum studiile științifice au arătat că bărbații sunt mai dornici de răzbunare decât femeile și că gradul de gravitate la care pot ajunge lucrurile este mai mare în cazul lor. Trebuie să mărturisesc, că, documentându-mă pentru această carte, am descoperit tocmai contrariul. Pentru

suntem chit!

fiecare act comis de un bărbat există cel puțin zece ale cărui protagoniste sunt femei. E adevărat că majoritatea poveștilor sunt legate într-un fel sau altul de probleme sentimentale, și poate că așa se și explică vechea vorbă: „iadul nu are furia unei femei sfidate“. Dar probabil cercetătorii au dreptate și femeilor le place să-și povestească răzbunările mai mult decât bărbaților.

Un pic uimită de aceste concluzii contradictorii, m-am decis să fac un mic experiment. De fapt, am întrebat în grupul meu de prieteni, la o bere, dacă vreunul dintre ei a comis acte de răzbunare. întâmplător, erau de față cinci femei și cinci bărbați, dintre care doar trei bărbați au vorbit foarte relaxat despre câte un semen care se răzbunase. Toate poveștile erau mai degrabă despre niște trucuri pentru a întrece câte un motociclist sau pentru a șterge zâmbetul de pe fața unui alt șofer și întotdeauna motivul inițial al furiei era uitat în intensitatea trăirilor. In schimb, femeile au cam tăcut la această întrebare, deși ulterior una dintre ele mi-a mărturisit în particular că dusese la îndeplinire un act atroce de răzbunare (implicând părți intime și boia de ardei iute) împotriva fostului prieten, care o părăsise, dar nu voise să mărturisească acest lucru atunci, la masă, în fața soțului ei. Așa stând lucrurile, cred că ambele teorii pot sta în picioare. Din câte-mi dau seama, savanții au dreptate: bărbații par într-adevăr că doresc să se răzbune mai mult decât femeile, dar nici ipoteza mea inițială nu pare lipsită de temei. Femeile sunt

la fel de capabile de răzbunare ca bărbații, cu deosebirea că ele acționează mai ales în domeniul sentimental.

însă gata cu investigațiile amatoricești. Să ne întoarcem la fapte mai interesante, ca de exemplu un recent studiu canadian care demonstrează că sexul celor două persoane implicate determină modul în care se va desfășura răzbunarea. Astfel, femeile care încearcă să se răzbune capătă, în ochii bărbaților, o aură negativă, deși aceștia n-au nimic împotrivă dacă un bărbat dorește răzbunare. Spre deosebire de ei, femeile nu par să țină cont de sexul celor implicați (Nairn *el al.,* 2006).

Proiectul canadian de cercetare s-a concentrat asupra relațiilor de prietenie care se transformă în dușmănii și a întărit niște impresii mai timpurii (Bem, 1981, și Baumeister, 2004) despre stereotipurile de gen, cum ar fi acelea că „bărbatul adevărat“ nu trebuie să lovească niciodată o femeie sau că o „fată cumsecade“ nu se răzbună niciodată. în aceste condiții, nu-i de mirare că bărbații sunt luați prin surprindere de reacția soțiilor când le schimbă pentru femei mai tinere; ei chiar nu cred că avem asta în sânge. Deloc surprinzător însă, femeile care recurg la astfel de acțiuni nu sunt deloc afectate de stereotipurile de gen.

Dacă e să ducem lucrurile și mai departe, un studiu despre răzbunările în cazurile de trădare în dragoste, din 2005 (Forbes *el al.)* a arătat că lucrurile stau cu totul altfel decât în relațiile de

suntem chit!

prietenie. Studiul a demonstrat că violența fizică este oarecum mai justificată în cazul femeilor înșelate, dar inacceptabilă în cazul bărbaților.

Dacă stăm să ne gândim mai bine, nici unul dintre noi nu este revoltat dacă într-un film o femeie înșelată își plesnește iubitul, dar suntem afectați dacă un bărbat face același lucru. Există și cazuri în care totul e dus prea departe, ca de exemplu filmul *Fatal Attraction,* în care Glenn Close fierbe iepurele familiei și apoi încearcă să-l ucidă pe Michael Douglas cu un cuțit de bucătărie, când acesta vrea s-o părăsească.

Un alt proiect de la Universitatea din Florida duce mai departe cercetarea despre răzbunarea ulterioară unei relații amoroase. Cercetătorii au prezentat unui eșantion reprezentativ de bărbați și femei scenarii de relații în care unul dintre parteneri este înșelat. Rezultatele au constituit o mică surpriză. în timp ce pe bărbați îi deranja că le erau afectate orgoliul și respectul de sine, femeile păreau îngrijorate de efectul pe care-1 avea infidelitatea asupra relației.

Cu alte cuvinte, bărbații devin geloși când e vorba de infidelitate sexuală, iar femeile când e implicată cea emoțională.

Răzbunarea de a lungul istoriei

Nu există, practic, nici o societate în care să nu fi existat povești sângeroase de răzbunare de-a lungul istoriei. înainte de guvernarea centralizată și de sistemele juridice și legislative, sursele

autorității erau ereditatea și legăturile de rudenie. Ca urmare, toată familia era responsabilă pentru fapta unui membru, și deci intențiile răzbunătoare se puteau răsfrânge asupra oricăruia dintre ei.

Această practică a fost cunoscută drept „răzbunarea sângelui“ sau „învrăjbirea sângelui“ și a fost foarte răspândită, pentru că genera un ciclu continuu de represalii violente. Rudele celui căruia i s-a făcut un rău se răzbună prin pedepse fizice, ba chiar prin uciderea vinovatului sau a unuia dintre membrii familiei lui.

în societățile celtice, de exemplu, disputele și insultele între familii și clanuri cereau „un ochi pentru ochi“ și de cele mai multe ori se terminau cu o crimă. Răzbunarea era justificată dacă venea ca răspuns la atacuri sau la furturi de animale, de produse valoroase sau de sclavi de la triburi apropiate. Această „învrăjbire a sângelui“ a durat multe generații în zone cu o cultură celtică solidă, ca Scoția, Irlanda sau regiunea Appalachilor.

Aceleași tradiții se regăsesc la popoarele arabe și la cele din Orientul îndepărtat. în tradiția feudală japoneză, cei care aplicau legea erau samuraii. Ei erau obligați să apere onoarea familiei, a clanului sau stăpânului lor și foloseau crima *(katakiuchî)* pentru a-și atinge scopul (v. capitolul 9, „Răzbunarea militară“). Oricine a văzut seria *Kill Bill* a lui Tarantino înțelege despre ce e vorba, pentru că filmele au împrumutat o mulțime de elemente din cultura japoneză și din artele marțiale.

suntem chit!

Banii sângelui

In trecut, unii cetățeni au observat că „răzbunarea sângelui“ scăpase de sub control și că seria de crime putea continua la nesfârșit, așa că au instituit „banii sângelui“ ca modalitate de compensare a crimei comise și de împiedicare a unei noi vendete.

***Acest concept a fost folosit de vikingi, în societățile anglo-saxone și nord-europene, unde era cunoscut ca* weregild *(tradus literal, asta înseamnă „prețul omului“). Echivalentul lui în societățile celtice se numea* ericfine.**

Deși această practică e foarte puțin folosită acum, ea supraviețuiește în unele țări arabe și islamice, mai ales în Arabia Saudită, Iran sau Pakistan, unde și-a făcut loc în sistemul legislativ. Există un tarif pentru viețile celor uciși, în care prețul cel mai mare îl are un bărbat musulman, iar cel mai mic, o femeie hindusă. Astfel, numărul marților din rândurile femeilor e de două ori mai mic decât cel al bărbaților.

Țări diferite, atitudini diferite

In majoritatea țărilor dezvoltate, guvernarea centralizată a preluat responsabilitatea rezolvării disputelor prin mijlocirea poliției și a sistemului juridic. însă există și societăți în care oamenii nu acceptă sau nu respectă autoritatea locală și preferă să își facă singuri dreptate.

în ciuda eforturilor de soluționare a acestei

probleme, ea persistă în zone ca sudul Italiei (Sardinia, Sicilia sau Calabria), Corsica, Creta și alte regiuni ale Greciei, precum și în regiunile estice ale Turciei, în Albania și în India. Vendetele, „răzbunarea sângelui“, răzbunarea onoarei pătate sau alte atacuri violente de acest tip continuă, de cele mai multe ori cu buna știință a autorităților, care închid ochii la astfel de fapte.

La fel, în unele părți mai conservatoare ale societății musulmane mai are loc răzbunarea în numele onoarei, acțiune îndreptată mai ales asupra femeilor despre care se crede că au încălcat limitele de comportament moral.

Și totuși, nici măcar legea modernă nu poate stăvili dorința de răzbunare a omului. în Franța, de exemplu, *le crime passionnel* (crima din pasiune) poate fi un argument al apărării în cazurile de crimă. Dacă un soț francez își găsește soția în pat cu altcineva, face o criză, apucă un cuțit și-i înjunghie pe amândoi, la proces poate invoca *le crime passionnel* și poate scăpa nepedepsit. Așa s-a întâmplat în 1952, când Yvonne Chevallier și-a împușcat cu cinci gloanțe soțul după ce acesta a umilit-o cu o relație extraconjugală publică. La procesul penal s-a invocat „prevederea triunghiului amoros“ (o rămășiță de pe vremea lui Napoleon), care absolvea de crimă orice bărbat care comitea un omor când își găsea soția în pat cu altcineva. Roata s-a întors, iar o lege făcută pentru a-i proteja pe bărbați a fost folosită pentru a-i asigura libertatea lui Yvonne - se pare, spre

suntem chit!

încântarea opiniei publice franceze.

A întoarce și ce|ă|a|t «braz

Cu toate acestea psihologii, doctorii, politicienii și liderii spirituali sunt cu toții de acord că răzbunarea și revanșa nu sunt profitabile. Ni se spune că modul cel mai bun de a acționa când suntem atacați este să ne asumăm superioritatea morală și să nu dăm curs instinctelor vindicative. Doctorul Geoff Scobie, psiholog la Universitatea din Glasgow, denumește acest tip de răspuns „compensare". El îi face pe cei care au greșit să se simtă rușinați pentru că ceilalți au standarde morale mai înalte.

Oricât ar părea de greu, păstrarea demnității și a unui comportament potrivit, precum și traiul cuviincios și împăcat cu sine sunt cheile bunei funcționări sociale. Când dorești răzbunare, nu faci altceva decât să-i arăți celuilalt că ești rănit, că suferi.

In loc de acțiuni pripite și uneori violente, e mai bine să vorbești despre intențiile tale cu cineva pe care îl iubești și în care ai încredere. Fantazările despre cum îți vei rușina prietena infidelă în fața colegilor ei de serviciu sau cum vei lăsa mașina „porcului tău de iubit" pe butuci sunt permise, dar asta nu înseamnă că trebuie să-ți pui planurile în aplicare.

Studiul canadian a ajuns la concluzia că dacă

iubitul tău a fugit cu altcineva, este mult mai bine să discuți ce i-ai face cu un prieten, pentru că astfel șansele să treci la acțiune sunt mai mici. Profesorul Nairn explică: „Studiul meu demonstrează, așa cum era previzibil, că dorința de răzbunare a individului scade considerabil după discuțiile în grup.“ Experții sugerează să renunțăm la acțiunile vindicative, iar în locul lor să discutăm cu prietenii sau să citim o carte bună cu exemple de răzbunări care să ne alimenteze reveriile.

între timp, trebuie să te asiguri că „fostul“ află cât de bine îți este fără el/ea, pentru că, în general, oamenii știu că s-au purtat urât și le este destul de greu să accepte un astfel de sentiment, mai ales dacă mai pui și sare pe rană și îți trăiești viața din plin.

Cuie râde ța urmă râde mai mult

Acum să fim realiști, nu mulți dintre noi sunt capabili de asemenea comportamente. Deși știm că adoptarea poziției moralmente corecte este cea mai bună soluție, nu putem da cu piciorul șansei de a plăti cu aceeași monedă. Dacă nu ești o persoană riguroasă și stăpână pe sine, experții sugerează să aștepți un pic înainte de-a trece la fapte. Un studiu din 1988 demonstrează că majoritatea persoanelor renunță la răzbunare dacă au un pic de timp de gândire.

Așa că, până vă calmați, vă recomand să răsfoiți

paginile care urmează, pentru că sunt pline de povești uimitoare și amuzante despre cei care n-au rezistat impulsului de-a se răzbuna. Aceste povești sunt culese din experiența personală, de la radio, televizor, ziare, cărți și de pe internet, iar motivul includerii în volumul de față a fost capacitatea lor de-a stârni zâmbete. De asemenea, unele povești au fost incluse pentru că sunt foarte ingenioase sau prea ieșite din comun pentru a fi lăsate pe dinafară.

Sper să vă placă inventivitatea, istețimea și ciudățenia modurilor în care oameni obișnuiți au ales să se răzbune și să vă amuzați de greșelile și răsturnările de situație care au loc pe parcursul acestor acțiuni. Iar dacă doriți răzbunare și după ce ați parcurs această carte, atunci sper măcar că unele dintre întâmplări vă vor inspira și că data viitoare ne veți spune și nouă cum v-ați răzbunat.

CapiMul 1j

Răzbunarea feminină

„Răzbunarea este dzilce - mai ales pentru femei. Don Jüan, Lord Byron (1788-1824)

Dacă ar fi să verifici poveștile despre răzbunări din mass-media, primul lucru pe care-1 observi este că femeile sunt principalele protagoniste. Se pare că ele sunt dominate de un simț al nedreptății foarte puternic și foarte ușor de stârnit, iar asta mai ales când vine vorba de relațiile lor amoroase.

Există și pagini de web dedicate exclusiv femeilor care vor „să numească și să umilească“ vreun iubit care le-a greșit în vreun fel. Vezi, de exemplu, site-ul american dontdatehimgirl.com, care se consideră un „motor de căutare al bărbaților infideli“. Dacă iubitul tău te-a înșelat, acest site îți oferă posibilitatea să avertizezi alte femei care ar putea face aceeași greșeală. Poți posta chiar și o poză a nemernicului.

N-aș băga mâna în foc că e vorba de conștiință morală sau de îndatorire etică față de alte femei; cred, mai degrabă, că e o formă de răzbunare fără consecințe negative asupra ta.

Cea mai cruntă poveste despre răzbunare este cea a Lorenei Bobbitt, care, sătulă de abuzurile fizice la care era supusă de soțul ei, i-a tăiat penisul cu un cuțit de bucătărie, în timp ce el

suntem chit!

dormea. Apoi a luat mașina, a gonit pe autostradă și a aruncat mădularul pe geam. Uimitor este faptul că, după cercetarea zonei, poliția din Virginia a găsit numitul accesoriu și, deși era într-o stare destul de proastă, chirurgii au reușit să i-1 atașeze posesorului.

Când a fost întrebată despre motivele crimei, Lorena a explicat că a fost un act de răzbunare pentru că soțul ei era egoist și n-o satisfăcea. Lorena a fost găsită nevinovată de vătămare corporală pentru că a invocat nebunia temporară și violențele cărora le fusese supusă atâția ani.

Cuplul a divorțat în 1995, la trei ani după aceste fapte, dar incidentul a rămas în mitologia urbană din întreaga lume. In Statele Unite există referințe la această întâmplare în cântecele pop sau în filmul *Fight Club* din 1999, cu Brad Pittîn rolul principal, pe când în Marea Britanie expresia „gambitul Bobbitt“ a intrat în limbajul curent, ca amenințare la adresa unui soț necredincios.

Nici una dintre poveștile care urmează nu este atât de extremă precum răzbunarea Lorenei, dar toate sunt povești remarcabile despre dorința femeilor de a pedepsi și despre felul cum o pun în practică. Așadar, citiți mai departe.

DECEPȚIONATĂ ȘI PERICULOASĂ

Femeile au fost mult timp considerate sexul „frumos“ sau „slab“, dar dacă aruncați un ochi

peste poveștile care urmează, povești despre comportamente deviate și răzbunări de cea mai joasă speță, vă veți schimba, cu siguranță, părerea. Păstrând în minte cazul salutar al Lorenei Bobbitt, bărbații ar trebui să se gândească de două ori înainte de-a subestima dorința de răzbunare a unei femei înșelate.

tl^uă hațbe - și azi, dacă se poate

In 1992, Lady Graham-Moon a atins coarda sensibilă a femeilor din întreaga Mare Britanie când a răspuns infidelității soțului ei cu o izbucnire distructivă, spectaculoasă și foarte publică.

Când, după 27 de ani, flacăra celei de-a doua căsătorii cu Sir Peter Graham-Moon se stingea, Lady Graham-Moon a dorit să sfârșească legătura într-un mod civilizat. Cei doi aveau vieți separate, deși locuiau în aceeași casă, în așteptarea sentinței judecătorești.

Dar când o „prietenă“ i-a spus că soțul ei avea o aventură cu o vecină, Lady Graham-Moon a văzut roșu în fața ochilor. Intr-o noapte la ora 3, ea s-a furișat până la locuința amantei, Amanda Acheson, și a turnat cinci litri de vopsea albă, lucioasă peste prețiosul BMW al soțului său, parcat afară. Apoi s-a întors la casa lor din East Garston, Berkshire, și a ciopârțit mânecile a trei haine de cașmir și 32 de costume făcute de comandă la Savile Row. Comportamentul distructiv s-a încheiat după ce femeia i-a dat unui vecin sticlele din vinoteca de

suntem chit!

colecție a soțului său, care conținea și sticle de Chateau Latour din ’61, care valorau nu mai puțin de 300 de lire bucata.

Lady Graham-Moon a declarat că a fost împinsă la aceste acte de faptul că soțul ei avea practic o aventură chiar sub nasul ei.

Ora Exactă

O femeie recent părăsită a folosit mobilul fostului iubit pentru a suna la robotul care dădea ora exactă; factura a însumat 500 de lire.

Galeria

Este posibil ca această poveste să fie bazată pe fapte reale, dar acum face parte deja din mitologia urbană.

Femeia și-a petrecut prima zi împachetându-și toate bunurile în cutii, geamantane și cufere. In a doua zi a chemat o firmă specializată ca să-i mute lucrurile.

In a treia zi, s-a așezat pentru ultima oară la frumoasa masă din sufragerie, a pus muzică, a aprins niște lumânări și s-a ospătat cu creveți, caviar și o sticlă de Chardonnay. După ce a terminat, a îndesat resturile de creveți înmuiate în caviar în barele de metal care susțineau perdelele și a făcut curat în restul casei.

După ce soțul s-a mutat împreună cu noua lui iubită, au trăit fericiți pentru câteva zile. Apoi,

încet-încet casa a început să duhnească. Cei doi au încercat de toate: au aerisit, au curățat, au spălat, au căutat animale moarte în gurile de aerisire, au curățat profesionist covoarele și au atârnat în toată casa dispozitive de împrospătare a aerului. I-au chemat pe cei de la dezinsecție, care au stropit prin toată casa, s-au mutat pentru o vreme și până la urmă au înlocuit toate covoarele.

Nimic nu mergea. Oamenii au încetat să vină în vizită. Instalatorul a refuzat să mai lucreze la casă; femeia de

suntem chit!

serviciu și-a dat demisia, așa că până la urmă cei doi s-au decis să se mute definitiv.

O lună mai târziu, deși prețul scăzuse la jumătate, nu reușiseră să găsească un cumpărător pentru casa puturoasă și nici o agenție imobiliară n-a mai dorit să-i reprezinte. Până la urmă au făcut un împrumut la bancă ca să-și cumpere o casă nouă.

Atunci a intervenit fosta soție, care și-a sunat fostul soț să-l întrebe ce mai face. El i-a povestit toate problemele cu casa care începuse să se împută. Ea a ascultat politicoasă, după care i-a spus că-i era foarte dor de casa aceea și că ar fi dispusă să mai scadă din pretențiile de divorț în schimbul casei.

Crezând că nu își dădea seama cât de rău mirosea, soțul i-a vândut casa pentru zece la sută din cât valora, dar numai cu condiția să semneze hârtiile în aceeași zi. Ea a fost de acord și în două ore avocații aveau deja hârtiile semnate.

O săptămână mai târziu, bărbatul și prietena lui zâmbeau la vederea camionului încărcat cu toate lucrurile lor, inclusiv galeria, gata să se mute în casă nouă.

Nu-i așa că vă plac finalurile fericite?

Țe ai Umrt?

O tânără de 16 ani din Harrisburg Pennsylvania a fost acuzată de agresiune în iulie 2000, pentru că lipise penisul de abdomenul prietenului său, care o

înșelase. Fata a susținut că vrusese să facă o glumă, dar nici prietenul ei ajuns în spital și nici polițiștii nu au fost amuzați.

DtëUcatese

O soție tratată foarte rău de soțul ei și-a petrecut o zi întreagă adunând excremente de pe trotuar într-o pungă.

După ce a strâns destule, le-a pus într-o tigaie, a adăugat ceapă și mirodenii și a făcut o tocăniță de caca de câine, pe care i-a servit-o soțului. Femeia susține că a primit și felicitări pentru cina delicioasă pe care o pregătise.

ÙescuSut?

în 1975, într-o sâmbătă după-masă, un grup de prieteni pariaseră câte beri puteau să bea înainte de ora 3, când localul se închidea. După ce au fost dați afară din local, s-au postat pe trotuar în fața lui și au făcut apropouri femeilor care treceau pe acolo. Unul dintre ei s-a ridicat în picioare și și-a rotit corpul într-un mod foarte lasciv, ceea ce i-a făcut pe doi polițiști care treceau pe acolo să opereze arestări. Din păcate însă, l-au arestat pe un alt membru al grupului, care, deși și-a susținut nevinovăția, n-a fost eliberat. Prietenii au anunțat-o pe soția acestuia că bărbatul era închis, ca să nu își facă griji văzând că nu venea acasă. Femeia n-a fost impresionată, dar a acceptat versiunea lor

cum că soțul era nevinovat.

La ora 18, bărbatul a fost eliberat pe cauțiune, dar, în loc să meargă acasă, s-a hotărât să mai bea un pahar, așa că trupa s-a întors la bar, unde au băut cu toții din nou până la închidere, la ora 23.

Soția sunase la închisoare la puțin timp după ora 18 și aflase că soțul fusese deja eliberat. Așa că, în timp ce-l aștepta, a hotărât să caute o modalitate de-a se răzbuna pe consortul care era un fel de Beau Brummell și avea o mulțime de haine scumpe, la modă.

A doua zi dimineață, bărbatul s-a trezit cu o durere de cap cumplită, s-a dus la dulap să-și aleagă hainele pentru ziua respectivă, dar a constatat cu mirare că nu-și putea încheia nimic din cămășile, sacourile, jachetele sau pantalonii pe care-i avea. Soția îi cususe foarte atent toate butonierele, așa că omul nostru și-a petrecut următoarele săptămâni încercând să le descoasă fără să-și strice prețioasele haine.

Oricum, el n-a repetat greșeala.

Punct ochit, punct lovit

In februarie 2000, tabloidul american *Weekly World News* a publicat un articol despre „bunica împușcă tot“, pe nume Ava Estelle din orașul australian Melbourne. Se pare că bătrânica de 81

de ani a fost atât de supărată după ce doi bărbați îi violaseră nepoata de 18 ani, încât, după ce i-a descoperit, le-a distrus testiculele printr-un foc de armă.

In continuarea articolului un polițist susține că „David Furth, de 33 de ani, cunoscut cu antecedente penale, și-a pierdut penisul și testiculele când Ava a tras cu un pistol cu gloanțe de 9 mm în el și în fostul său coleg de celulă, Stanley Thomas, în vârstă de 29 de ani“.

„Bătrânica răzbunătoare a tras și în testiculele lui Thomas, dar doctorii au reușit să-i salveze bărbatului penisul ciopârțit“, au declarat polițiștii.

Deși a apărut într-un ziar național și încă e transmisă ca poveste adevărată, întâmplarea este considerată acum mai degrabă un mit urban.

Destrămare

Când iubita venezueleană și-a găsit prietenul englez în pat cu o altă femeie, a făcut o criză de nervi și i-a tăiat toate hainele cu foarfecele.

Un zâmbet de rahat

După ce fusese părăsită într-un mod prea puțin elegant, o femeie a curățat closetul cu periuța de dinți a fostului iubit. Ea se întreabă adeseori dacă incidentul i-a produs bărbatului o gingivită

suntem chit!

îngrozitoare.

FEMEIE VS FEMEIE

Femeile par că rezervă actele de răzbunare bărbaților din viața lor, dar, atunci când decid să plătească polițe altor femei, lucrurile iau întotdeauna o turnură deosebită.

Oricine a văzut comedia neagră *Tinerele veșnică* cu Meryl Streep și Goldie Hawn poate înțelege până unde sunt dispuse să meargă femeile ca să-și înfrângă rivalele, în film, actrița Madeline Ashton (Meryl Streep) i-1 fură pe chirurgul plastician Ernest Menville (Bruce Willis) prietenei și rivalei dintotdeauna, Helen (Goldie Hawn). In dorința de a rămâne veșnic tinere, amândouă vizitează o femeie misterioasă (Isabella Rossellini), care le dă poțiu- nea tinereții fără bătrânețe. Relația dintre cele două vechi rivale este un lung șir de răzbunări, chinuri și represalii violente, care se sfârșesc cu „moartea“ amândurora. Aici intervine chirurgul plastician Willis, a cărui datorie este de a le repara. Intriga machiavelică este stranie și hilară, dar e convingător spiritul răzbunător al celor două femei.

îmbrăcată mortal

Ziua nunții lui Jennifer se apropia și nimic n-o putea face pe fată să-și piardă entuziasmul, nici

măcar divorțul părinților ei. Mama ei găsise rochia perfectă și putea fi cel mai bine îmbrăcată soacră mică din toate timpurile. O săptămână mai târziu, Jennifer a aflat îngrozită că noua prietenă a tatălui său cumpărase exact aceeași rochie. Jennifer a rugat-o să-și schimbe costumația, dar tânăra femeie a refuzat categoric: „Arăt perfect în rochia asta și o păstrez.“

Atunci Jennifer i-a spus mamei sale despre încurcătură, iar aceasta i-a răspuns calm că avea să-și schimbe ea rochia, pentru că nu voia să-i strice în vreun fel ziua. Câteva zile mai târziu, au mers la cumpărături și au găsit altă rochie fabuloasă. Apoi s-au oprit să mănânce și Jennifer a întrebat-o dacă nu avea de gând să înapoieze cealaltă rochie. Mama ei a răspuns că da, însă avea s-o poarte la repetiția din seara dinaintea nunții.

preia comanda!

O femeie înșelată din Surrey, ajunsă la vârsta de 65 de ani, s-a decis să facă niște schimbări. Copiii crescuseră și plecaseră de acasă, soțul ei avea de mulți ani o aventură, iar ea muncise pe brânci ca să conducă afacerea familiei. Era timpul să schimbe ceva.

Soțul se îmbolnăvise recent de inimă și fusese sfătuit să se odihnească mai mult, dar femeia, în loc de ceaiuri și blândețe, i-a spus să-și facă bagajele și să se mute cu amanta. Raționamentul

suntem chit!

său era simplu: de ce să-l îngrijească ea la bătrânețe și boală, când cealaltă femeie îl avusese când a fost tânăr și în putere? Dacă tot se bucurase de el în momentele lui bune, atunci să-1 aibă și când era bolnav.

Cme râde ța urmă...

Undeva în Statele Unite, o femeie a aflat că soțul ei avea o aventură. Cuplul a încercat să-și rezolve problemele și să-și salveze căsnicia, însă amanta continua să-l caute pe bărbat. Atunci soția a decis să se răzbune pe domnișoara de 22 de ani care-și făcuse un obicei din a seduce bărbați însurați. Ea a declarat că „soțul meu n-a fost primul pe care l-a cucerit și cu siguranță nu va fi ultimul, pentru că ea susține că-i place acest joc“. Soțul a fost de acord să se implice în actul răzbunării, așa că și-a sunat fosta amantă pe un ton speriat și i-a spus că soția lui înnebunise. Pe fundal se auzeau urletele acesteia, iar la un moment dat bărbatul a strigat: „Nu trage!“, după care s-a auzit o împușcătură și un râs isteric. Câteva minute mai târziu, soția i-a telefonat amantei și i-a spus că avea să se sinucidă și că în biletul de adio avea să apară numele ei. Se pare că amanta a avut niște ore cumplite după acest telefon, așteptând sosirea poliției, care, în mod evident, n-a venit. Nu se știe dacă s-a lecuit sau nu, dar cu siguranță n-a mai vrut să aibă de-a face cu acest bărbat însurat.

O n«tă ae plată imdnsă

Iadul nu se compară cu o femeie căreia i s-a promis un soț și nu i s-a dat.

Anne Majerik, o văduvă de 60 de ani din Pennsylvania, a câștigat procesul cu cea mai scumpă pețitoare din lume, Orly Hadida, după ce aceasta n-a reușit să-i găsească un „domn cosmopolit“, care să valoreze „20 de milioane de dolari“, așa cum promisese.

Pețitoarea din Beverly Hills pretindea chiar și 200 000 de dolari pentru serviciile sale matrimoniale și nu fusese capabilă să-i găsească un soț doamnei Majerick, deși aceasta plătise 125 000 de dolari pentru serviciile ei. Doamna Hadida a făcut apel, susținând că fosta ei clientă era prea pretențioasă și că își făcuse un obicei din a da în judecată diverse pețitoare.

Până la urmă, jurații i-au dat dreptate doamnei Majerick și i-au acordat despăgubiri în valoare de 2,1 milioane de dolari. Christie Troutt, unul dintre jurați a declarat: „Am fi vrut s-o pedepsim pe acuzată, dar nu doream s-o răsplătim pe reclamantă. Nici una n-a avut dreptate.“

BOADICEEA

Probabil cea mai cunoscută răzbunare a unei femei este cea a Boadiceei, regina britanilor, care a condus revolta împotriva romanilor din 60 d.Cr. Boadiceea era o războinică necruțătoare și integră, iar faptele au fost următoarele:

După moartea soțului ei, Prasutagus, cu care domnea peste tribul icenilor din estul Angliei, sub tutelă romană, pretențiile romane au atins cote de nesuportat; romanii au crescut taxele, cerând tot mai mult pământ și mai mulți soldați. Regina a hotărât să nu le mai îndeplinească cererile, dar represaliile au fost crunte: ea și fiicele sale au fost violate și biciuite în piața publică, ca exemplu de ce li se putea întâmpla celor care nu se supuneau. Aceasta a fost ultima picătură pentru curajoasa regină.

Ea a decis să se răzbune pe Nero și să alunge trupele romane de pe teritoriul Britaniei. A adunat o armată cu care a înaintat spre noul oraș roman aflat pe locul Colchesterului de azi. S-au alăturat și alte triburi, împreună cu care Boadiceea a reușit să cucerească orașul și cu care a început înaintarea spre Londra și St Albans. Triburile care au rămas loiale romanilor au avut și ele de îndurat mânia Boadiceei

Guvernatorul roman Suetonius Paulinus și trupele lui au înfruntat direct armata Boadiceei pe câmpiile din Midlands. A fost o luptă neechilibrată și disperată, cu multe victime de ambele părți, și, deși romanii au ieșit victorioși, au existat

suntem chit!

numeroase victime în ambele tabere. Mii de britani au căzut în bătălie, iar supraviețuitorii au fost urmăriți și uciși de romani. Decât să fie omorâtă de dușmani sau să fie luată prizonieră, Boadiceea a preferat să se sinucidă.

Deși învinsă, ea a reușit, prin această revoltă, să atragă atenția asupra popoarelor celtice, care au început să fie tratate cu mai mult respect de către romani. Actul ei de răzbunare nu a fost în zadar ți a demonstrat că o armată mică aproape că reușise să învingă puternicele trupe romane.

FERICIRE DOMESTICA?

Se spune că nu se știe ce se întâmplă în spatele ușilor închise - și asta e valabil în majoritatea cazurilor, dar de multe ori cuplurile duc lucrurile mai departe și își spală rufele în public.

Să te ajut?

După ce s-a simțit inutil de câteva ori în viață, Julian Temple a decis să-și deschidă propria afacere. Soția lui fusese managerul departamentului de marketing internațional la compania Reebok, dar după ce născuse se hotărâse să fie mamă cu normă întreagă.

Julian declară: „La început am fost foarte stresat, iar într-o zi în care mă pregăteam să plec la un târg internațional, soția m-a întrebat dacă poate să mă ajute cu ceva. Probabil că se aștepta

suntem chit!

să-i cer un sfat de marketing sau de strategie, dar eu i-am răspuns că toate cămășile mele trebuiau călcate.“ Evident nu acesta era răspunsul pe care-l aștepta. N-a zis nimic. A doua zi, cămășile arătau perfect, dar lângă ele se afla factura de la serviciul de călcătorie.

Cei vicleni nu au «dihnă

La emisiunea *Today* de pe Radio BBC 4, un vicar a povestit despre o enoriașă care pusese cenușa soțului ei în cronometrul pentru ouă. Argumentul ei era foarte

 convingător: bărbatul fusese atât de leneș toată viața, încât trebuia să muncească măcar după moarte.

Ce Mirtf

O soție suferea foarte mult de fiecare dată când soțul ei își aducea motocicleta la reparat în sufrageria casei lor. Intr-o zi, el și-a împins motocicleta de pe verandă în camera de zi, unde a început să curețe motorul cu o cârpă înmuiată în motorină. După acest proces îndelungat și când în sfârșit a fost mulțumit de aspectul motorului, s-a decis să pornească motocicleta, ca să se asigure că totul mergea cum trebuie. Din nefericire însă, motorul era în viteză, așa că motocicleta a pornit și s-a izbit de ușa de sticlă a verandei. Soția a fugit să-l ajute, dar bărbatul se tăiase în bucățile de geam spart, așa că femeia a sunat la salvare. După ce a primit îngrijiri la Urgențe, bărbatul a fost trimis acasă să se odihnească. Intre timp, soția a curățat sufrageria și a turnat toată motorina în closet. La un moment dat, în aceeași după-amiază, soțul s-a trezit, și-a aprins o țigară și s-a dus la toaletă. S-a așezat pe veceu și a aruncat țigara înăuntru.

Totul a explodat instantaneu, iar nefericitul bărbat a fost aruncat, cu o forță incredibilă, prin ușa de la baie. Auzind bubuitura și țipetele soțului, femeia a alergat sus și l-a găsit în hol, pe jos, mormăind ceva, cu pantalonii rupți și cu fundul

ars. Soția a sunat din nou la Urgențe și, întâmplător, aceiași medici au răspuns apelului. L-au așezat pe o targă și în timp ce-1 duceau spre mașină soția le-a povestit toate întâmplările din ziua

respectivă. Cei doi au râs atât de tare, încât au scăpat targa și, la impact, bărbatul și-a rupt și clavicula.

0 răzbunare binemeritată pentru repararea motocicletei în sufragerie, nu-i așa?

Faxul Ș4 faptul

Același Julian Temple, afaceristul englez, a plecat din Marea Britanie spre Dubai. Ospitalitatea companiei aeriene arabe l-a mulțumit, mâncarea și vinul fuseseră foarte bune, iar la sosirea în Dubai, Temple era deja un pic amețit. Era miezul nopții și la controlul vamal era o coadă imensă, așa că s-a hotărât să sune acasă. Soția sa a răspuns la telefon, dar alcoolul pe care l-a simțit în vocea lui a deranjat-o foarte tare, pentru că ea rămăsese acasă cu doi copii mici, care-i consumau toată energia, în timp ce el se distra în Dubai.

La început, Temple a încercat să vorbească rațional cu ea, dar n-a avut succes. S-a întrebat de ce să plătească două lire pe minut ca să i se țină predici pe un ton ridicat, așa că a închis telefonul definitiv. Călătorul turmentat a reușit să treacă de vamă și să ajungă la hotel, iar când s-a pregătit de culcare a auzit cum îi este strecurat un plic pe sub ușă. Aștepta un raport important, așa că s-a ridicat repede și a deschis plicul. Era un fax pe a cărui primă pagină scria: „Pentru domnul J. Temple, de la

suntem chit!

doamna E. Temple“ și care avea 32 de pagini scrise și apoi încă vreo câteva albe, pentru că soția nu mai vorbea cu el.

Această răzbunare a avut și o parte mai puțin haioasă - nota de plată; evident dacă Temple ar fi vorbit la telefon, factura ar fi fost mult mai mică.

Nu încerca să păcălești o femfete

O soție care-și petrecuse toată viața cu un soț mizerabil avea o dilemă. înainte să moară, zgârcitul de bărba- tu-său o făcuse să promită că avea să-l îngroape împreună cu toți banii câștigați, Soția încercase să mai dezbată problema, dar nu ajunsese la nici un rezultat și, ca o creștină devotată, simțise că trebuia să-i respecte ultima dorință.

Femeia s-a gândit mult la o soluție pentru rezolvarea situației și până la urmă i-a venit o idee. A depus toți banii într-un cont și i-a scris un cec pe care l-a așezat în sicriu alături de soțul defunct. Argumentul ei a fost că, dacă avea nevoie de bani, putea să-i încaseze și să-i cheltuiască fără probleme.

Această poveste circulă pe email ca întâmplare adevărată, dar veridicitatea ei nu a fost demonstrată.

IADUL NU S.E COMPARĂ CU FURIA UNEI FEMEI

Următoarele victime ale răzbunării au făcut marea greșeală de a-și neglija femeile sau, mai grav, de-a le neglija nevoile. După cum veți vedea, femeilor nu le trebuie prea mult ca să se simtă atacate și să treacă la acțiune...

Bucuria și mândria lui

Soția radio DJ-ului Tim Shaw s-a înverzit de mânie când acesta i-a declarat în direct fotomodelului Jodie Marsh că și-ar părăsi nevasta și cei doi copii pentru ea. Imediat ce-a auzit asta, Hayley, soția lui, a postat un anunț pe eBay cu o ofertă de a-i vinde mașina Lotus Esprit Turbo, în valoare de 25 de mii de lire, cu doar 50. In prezentarea obiectului scria: „Vreau să scap de mașina asta în următoarele trei ore, înainte ca soțul meu să se întoarcă de la serviciu.“ Mașina s-a vândut în cinci minute.

DJ-ul își mai supărase soția și înainte, spunând în direct că, în timp ce făcea sex cu ea, se gândea la sora ei. Doamna Shaw a declarat: „M-am săturat de lipsa lui de respect pentru familie doar de dragul spectacolului. Mașina este bucuria și mândria lui, dar idiotul mi-a pus numele pe talon, așa că am vândut-o. Nu mi-a păsat de bani, am vrut doar să mă răzbun.“

Această poveste are ecouri în toată lumea. După ce a fugit cu amanta sa, un bărbat din Noua Zeelandă și-a sunat fosta soție și i-a spus să-i vândă neprețuita mașină Corvette și să-i trimită banii. La scurt timp,

suntem chit!

vecinii au observat un bilet pe care scria „De vânzare, 20 Veți citi și varianta americană în capitolul 5, la „Răzbunarea motorizata'.

Nu «n noaptea asta, Josephine

O femeie de 52 de ani din Buenos Aires și-a înjunghiat soțul pentru că acesta n-a vrut să facă sex cu ea. Din fericire, soțul neatent la nevoile nevestei n-a fost rănit grav.

Se pare că femeia încercase toată ziua să-și seducă soțul, dar acesta o ignorase total. Pentru *La Cuarta* femeia a declarat că își petrecuse toată ziua pe tocuri și doar în chiloței, iar el nu observase nimic: „N-am mai suportat, m-am enervat teribil și l-am înjunghiat."

Soțul s-a dus la poliție să reclame atacul, înainte de-a merge la spital pentru îngrijiri. Purtătorul de cuvânt al poliției a declarat că femeii nu i se părea că ar fi făcut ceva greșit. Ea a susținut încontinuu că era soțul ei și că trebuia să-și îndeplinească îndatoririle conjugale; îl pedepsise pentru că nu-și făcuse datoria.

Nu-ți forța norocul

Când un soț necredincios din Thailanda i-a cerut soției să facă sex cu el pentru ultima dată, înainte să plece cu altă femeie, soția a văzut roșu. De fapt, ea a fost atât de enervată, încât i-a tăiat acestuia

penisul pe care l-a aruncat pe geam. Saithong Wantha, de 53 de ani, a chemat apoi vecinii ca să-l ducă pe Udom Phorit, de 35 de ani, la spital, iar apoi s-a predat poliției.

Din păcate însă, vecinii n-au găsit organul lipsă, așa că au sunat-o pe Saithong să le dea mai multe indicii despre locul în care s-ar putea găsi. Chirurgii de la Spitalul Srinakharin al Universității Khon Kaen au așteptat două ore până când au putut începe operația. Penisul a fost reatașat cu succes, dar avea doar 50 la sută șanse să funcționeze cum trebuia.

Raționamentul lui Saithong a fost că, fără penis, iubitul ei n-ar mai fi un asemenea Donjuan și ar fi rămas cu ea.

Foarte ciudată logică, dar poate că nid Udom n-ar fi trebuit să-fi forțeze norocul cu această ultimă dorință.

Trezește-te

Nu doar soțiile se așteaptă ca bărbații lor să fie în formă; când un bărbat român a adormit în timpul unei partide de sex cu amanta, aceasta a luat-o ca pe o insultă personală. Ca să-i dea o lecție, i-a trecut penisul prin verighetă în timp ce dormea și a fost nevoie de intervenția unor medici pentru a-1 elibera.

Babe

suntem chit!

Un fermier dintr-un mic sat din Cumbria și-a înșelat soția cu un porc. în timpul actului, omul a făcut captivus și, în ciuda tuturor eforturilor de-a scăpa, a trebuit să-și cheme soția în ajutor.

Aceasta, în loc să mușamalizeze întâmplarea, a sunat la pompieri și s-a asigurat că detaliile incidentului aveau să ajungă la urechile tuturor. Pompierii au fost vizibil amuzați de nenorocul bărbatului și n-au putut decât să-i compătimească soția.

Poți spune „nu"

Când Svetin Gulisija de 26 de ani din Seget, Croația a decis să facă focul în pădurea din spatele casei pentru că era prea obosit să facă sex cu soția, nu și-a imaginat unde putea duce acest lucru.

întâi au trebuit evacuați amândoi pentru că luase foc toată casa, reparațiile casei au fost estimate la 15 000 de lire sterline, iar apoi el a fost condamnat la doi ani de închisoare pentru incendiere premeditată.

CINE RÂDE LÀ URNĂ

Sex aniversar

Un cuplu căsătorit de 40 de ani a avut o ceartă monstruoasă la aniversarea nunții. Soțul a urlat:

— Când o să mori, o să-ți scriu pe cruce: „Aici odihnește soția mea - rece ca întotdeauna.“

— Mă rog, a răspuns ea. Când o să mori tu, o să-ți scriu: „Aici odihnește soțul meu - în sfârșit țeapăn.“

peștișorul auriu

După un divorț recent, o femeie se întâlnește cu peștișorul auriu, care-i îndeplinește trei dorințe. Problema este că fostul ei soț ar primi dublul a orice ar cere ea.

La început femeia și-a dorit să aibă în geantă zece lire. Când a deschis poșeta a găsit, desigur, cele zece lire, iar fostul soț a confirmat că avea 20 de lire în portofel. Apoi femeia a cerut un milion de lire pe care l-a primit imediat, spre încântarea bărbatului, care a primit două milioane. A treia dorință a femeii a venit după o perioadă mai lungă de gândire: „Aș vrea să fiu pe jumătate moartă.“

bAMtură sub centură

— Plătiți cu bani gheață, card sau cec? a întrebat vânzătoarea, după ce-a împachetat obiectele pe care o femeie dorea să le cumpere.

In timp ce femeia scotocea după bani, vânzătoarea a observat o telecomandă în geanta clientei sale.

— întotdeauna aveți telecomanda la dumneavoastră?

suntem chit!

— Nu, a răspuns femeia, dar soțul meu a refuzat să vină cu mine la cumpărături, așa că singurul lucru destul de rău, dar legal pe care l-am putut face ca să mă răzbun a fost să-i iau telecomanda.

Ôe veghe

Jake era pe moarte, iar soția sa, Becky îi stătea la căpătâi, veghind cu o lumânare aprinsă. îl ținea de mână, plângea și se ruga. Jake s-a trezit, s-a uitat în sus, iar buzele lui palide au început să murmure:

— Becky, draga mea.

— Șșt, dragul meu, a zis ea. Odihnește-te, nu mai vorbi.

— Becky, a continuat el. Trebuie să-ți mărturisesc ceva.

— Nu trebuie să spui nimic, a spus Becky. Totul e bine, odihnește-te!

— Nu, nu. Vreau să mor în pace, Becky. Am... am avut o aventură cu sora ta, cu prietena ta cea mai bună, cu prietena ei cea mai bună și cu mama ta.

— Știu, dragul meu, a șoptit Becky. Acum lasă otrava să-și facă efectul.

Boa|a soției nebune

Un tip ședea liniștit și își citea ziarul, când soția lui i s-a furișat în spate și l-a plesnit cu o revistă peste cap.

— Asta pentru ce-a fost? a întrebat bărbatul.

— Pentru bucata de hârtie pe care scria Laura Lou și pe care am găsit-o în pantalonii tăi, a

răspuns soția.

— Laura Lou e calul pe care-am pariat acum două săptămâni, când am fost la hipodrom, a explicat el.

— O, dragule, îmi pare rău. Trebuia să fi știut că exista o explicație.

Trei zile mai târziu, în timp ce bărbatul se uita la un meci de fotbal, soția s-a apropiat din nou și l-a lovit peste ceafă, dar de data asta cu o tigaie de fier, amețin- du-1 bine. Când și-a revenit, a întrebat-o:

— Acum cu ce-am greșit?

— Te-a sunat calul, a răspuns ea.

Prăjitură sau culcuș

Un bărbat stă acasă și se uită la meci, când soția sa îl întrerupe:

— Poți repara, te rog, becul din hol? Pâlpâie de câteva săptămâni.

El o privește supărat și răspunde:

— Să-1 repar acum? Cum? Scrie cumva Powergen* pe mine? Nu cred că am timp.

Soția înghite în sec și apoi întreabă:

— Bine, atunci crezi că poți repara ușa frigiderului? Nu se mai închide cum trebuie.

El răspunde:

* Principala companie care oferă servicii de electricitate și gaz din Marea Britanie *(n.lr.).*

suntem chit!

— Să repar frigiderul? Scrie cumva Cornet[†] pe mine? Nu cred.

— Bine, spune ea. Atunci poți măcar să repari treptele de la ușa din față? O să se rupă în curând.

— Nu sunt tâmplar și nu vreau să repar trepte. Nu cred că scrie B&Q[‡] pe mine. Mă duc la bar.

După ce bea vreo două ore, bărbatului începe să-i pară rău pentru modul în care își tratase soția, așa că se întoarce acasă.

Observă că treptele erau reparate, apoi intră și vede că lumina din hol funcționează cum trebuie. Se duce să-și ia o bere și constată că ușa frigiderului e, și ea, reparată. Atunci o întreabă pe nevasta lui cum reușise să repare tot.

Ea răspunde:

— După ce-ai plecat, stăteam pe trepte și plângeam, și un tânăr foarte drăguț m-a întrebat ce am. I-am spus și apoi s-a oferit să facă toate reparațiile contra unei prăjituri sau a unei partide de sex.

Soțul o întreabă ce prăjitură făcuse, iar femeia răspunde:

— Ce? Scrie cumvaJane Asher[§] pe mine? Nu cred.

---

† Producător și distribuitor de obiecte electronice și elec- trocasnice (nJr).

‡ Magazin de unelte și instrumente pentru reparații și îmbunătățiri ale casei (n.Zr).

§ Cel mai cunoscut brand de prăjituri și torturi din Marea Britanie *(n.lr.).*

Capjt<dul 2

Răzbunarea masculină

„Când un bărbat îți fură soția cea mai mare răzbunare este să îl lași să o păstreze. “
Sacha Guitry (1885-1957),

Pe când căutam anecdote pentru această carte, am ajuns la concluzia că raportul dintre bărbații și femeile care își doresc răzbunare este de 1 la 10. Diferența dintre ei este că femeile își îndreaptă gândurile vindicative aproape exclusiv asupra foștilor iubiți sau parteneri (care le-au greșit cu ceva), în timp ce bărbații au o gamă mult mai variată de ținte: soții infidele, vecini enervanți, șefi nemulțumiți - cam oricine.

Descoperirile mele par a fi contrazise de un studiu recent, efectuat la University College din Londra și publicat în *Nature.* Setul de experimente de la UCL dorea să-i facă pe voluntarii implicați în proiect să-i urască pe străinii care-i jigniseră în vreun fel și să analizeze reacția lor cerebrală la pedepsele ușoare aplicate celor aflați în culpă. S-a descoperit că femeile simt empatie și pentru oamenii pe care-i iubesc, și pentru cei pe care-i urăsc. Cercetătoarea Tania Singer susține că „bărbații își doresc răzbunare mai mult decât femeile și sunt satisfăcuți când vinovății sunt pedepsiți“.

suntem chit!

Ați fost preveniți! Bărbaților le place foarte mult să se răzbune, după cum demonstrează întâmplările următoare.

AÙ»O șI N AM CUVINTE

Paginile romanelor sunt pline de bărbați care, mânați de gelozie și furie, doresc să-și omoare rivalii. Această temă este prezentă încă din timpul tragediilor grecești și poate cea mai cunoscută ilustrare a ei este povestea Elenei din Troia. Când frumoasa femeie a fugit cu un alt bărbat (Paris), soțul ei, Menelau, a pornit ceea ce s-a numit Războiul Troian, un război între greci și troieni, care a durat zece ani.

Poate că soții și iubiții din întâmplările care urmează nu au mers atât de departe, dar cu siguranță că nu sunt tipul de om care să întoarcă și celălalt obraz.

Un cuplu fără p'ôfêctté

O nuntă din Varazdin, Croația, s-a încheiat foarte rău când invitații au fost nevoiți să sune un doctor ca să-i separe pe mireasă și pe cavalerul de onoare. Cei doi nu se mai puteau despărți din cauza unui spasm muscular cauzat de unul dintre prietenii lor, care a intrat peste ei în baie, în timp ce făceau sex. Majoritatea invitărilor le-au făcut o vizită înainte de venirea doctorului, ca să vadă despre ce era vorba. Cuplul încă nedespărțit a fost

pus pe o targă și dus la spitalul din apropiere, unde miresei i s-a administrat un miorelaxant, iar cavalerul de onoare a reușit să se retragă.

între timp, mirele a decis să profite de petrecerea pe care a transformat-o în celebrarea inevitabilului divorț, după cum relatează *Slobodna Dalmacija.*

Sentimente înecate

Mark Bridgewood, un soț impulsiv, și-a scufundat propriul iaht, *Rebel,* în valoare de o sută de mii de lire sterline când a aflat că, după o ceartă, Tracy, fosta lui soție, îl scosese la vânzare în *Herald Express,* la prețul de patruzeci de mii de lire.

Vasul de zece metri s-a scufundat în portul Dartmouth, lăsând deasupra apei doar vârfurile celor două catarge.

Poliția nu a deschis un dosar penal pentru că a considerat problema de competența autorităților portuare. Acestea au obligat nefericitul cuplu să plătească acțiunile de salvare a ambarcațiunii, factură care s-a ridicat la o sută de mii de lire.

O situație în care n-a câștigat nimeni.

T<*aSt marital

Un tânăr care știa de infidelitatea logodnicei sale nu a rupt relația decât în ziua nunții, când, în timpul toastului, a mărturisit că viitoarea soție avea o relație cu cel mai bun prieten al lui și totodată

suntem chit!

cavalerul său de onoare. Apoi s-a întors spre mireasă, a cerut să divorțeze și a plecat.

Pentru că meriți

Un tânăr din Surrey locuia cu logodnica sa pasionată de modă și frumusețe, care avea numai haine scumpe și cele mai bune produse cosmetice. Tânărul o bănuia că-1 înșela, iar când a primit confirmarea, a decis s-o lovească unde o durea mai tare. Astfel, în fiecare dimineață, la duș, a început să urineze în sticlele ei scumpe de șampon și balsam.

Martin «muVföarfece

Când Vikki Hewett de 27 de ani și-a părăsit iubitul, Martin Walker, în vârstă de 31 de ani, acesta s-a înfuriat teribil și i-a tăiat toate cele șase costume de baie pe care tânăra tocmai și le cumpărase ca să plece în vacanță, susține ziarul *The Times.*

Adevărul

In *The Mirror a* apărut o știre despre un soț din Țara Galilor care s-a răzbunat pe soția lui necredincioasă vânzând două sute de poze erotice cu ea pe eBay. Pozele cu blonda de 24 de ani s-au vândut cu cinci lire bucata în mai puțin de 24 de ore. Mesajul vânzătorului a fost: „S-a încurcat cu prietenul meu cel mai bun și a venit clipa răzbunării.“

Nu MÂI VREAU, NU MAI SUPORT

Câteodată cârcoteala și nemulțumirea nemărturisite se acumulează și iau proporții incredibile. Apoi, o întâmplare aparent nesemnificativă declanșează o reacție exagerată.

Raid În fngwer

Autorul și ziaristul Ian Urbina de la *New York Times* povestește în cartea sa, *Life's Little Annoyances,* despre cum a explodat pe motiv că unul dintre cei trei colegi de apartament îi mânca înghețata. Nu știa care dintre ei era vinovatul, așa că a adus o cutie de Ben & Jerry's, a curățat partea de sus și a înlocuit-o cu sare. A pus-o în frigiderul comun și a așteptat reacții.

Câteva zile mai târziu, a primit un email de la hoțul de înghețată, dar, când l-a citit, a avut o surpriză. în loc să aibă remușcări că furase înghețata și fusese prinsă, colega lui de apartament l-a acuzat pe Ian că nu era mai atent la nevoile ei și că nu-i înțelegea dependența, că nu era conștient de forța cu care era împinsă să mănânce înghețată de fiecare dată când o vedea.

Un tată foarte protector

Un tată pe care fosta soție îl dusese în sapă de lemn a hotărât să aibă un comportament cât mai civilizat față de ea și de noul ei prieten, de dragul copiilor. însă noul prieten al femeii nu contenea să

suntem chit!

se împăuneze și să-și laude mașina ultimul răcnet. Fostul soț și-a dat seama că mașina nu avea asigurare și nici revizia făcută și l-a sfătuit pe noul iubit să nu-i lase pe copii înăuntru.

Noul soț a râs și n-a luat în seamă această întâmplare, așa că fostul soț a raportat poliției unde și când îl puteau găsi. într-una dintre zile, polițiștii l-au oprit și l-au arestat (doar aveau deja numele și adresa lui). Mașina a fost trimisă la fier vechi și zdrobită (ca și visele lui), iar bărbatul a primit o amendă de o mie de dolari, plus alte costuri.

Cine-i mai tare acum?

Atenție ța pitpalaci

Un reportaj despre un mare glumeț din Statele Unite a relatat cum s-a întors destinul împotriva lui. Prietenii care înduraseră din partea lui un tratament nu tocmai plăcut au hotărât să se răzbune și i-au transformat casa într-o cușcă pentru hamsteri, cu talaș pe jos, o roată pentru alergat și un recipient uriaș pentru apă.

Mulți ani la rând, Luke Trerice, de 28 de ani, le-a făcut farse și glume, uneori foarte proaste, prietenilor săi, până la punctul în care unul dintre ei, Chris Kirk, a decis să se răzbune. Cu ajutorul altor foste victime, Chris a reușit să cumpere toate materialele, în valoare de trei sute de dolari, ca să realizeze transformarea apartamentului. Opt oameni au lucrat câte o sută de ore fiecare, iar rezultatul a fost satisfăcător.

Trerice a declarat că o să păstreze roata, dar și că plănuiește deja răzbunarea.

Fă-ți curat ,>n Cameră sau 0 încurci!

După ce își rugase în repetate rânduri fiica de 20 de ani să-și facă ordine în cameră, Steve Williams a decis să ia măsuri drastice și a postat o poză cu camera murdară a lui Claire pe pagina de web www.shameit.com. Fetei i s-a făcut rușine și și-a dereticat camera imediat.

Dat fiind succesul metodei sale șoc, pagina de web a domnului Williams oferă acum și altor oameni posibilitatea să facă publice momentele rușinoase prinse pe peliculă.

Marinarul vulgar

în anii ’60, bărbatul care se ocupa cu închirierea bărcilor de pe Exhibition Lake din Newcastle upon Tyne era teribil de nepoliticos cu tinerii care doreau să închirieze bărci cu vâsle. Intr-o zi, băieții au luat trei bărci și le-au dus până pe partea cealaltă a lacului, unde le-au ancorat în mâl.

îngrijitorul a fluierat după ei, dar băieții n-au adus bărcile înapoi. Bărbatul a trebuit să-și închidă casa de bilete și să pornească în recuperarea celor trei bărci pierdute.

Vinovaților li s-a interzis să mai treacă pe-acolo, dar ei au considerat că nervii pe care-i provocaseră îngrijitorului au meritat din plin sacrificiul.

suntem chit!

Identitate îndoielnică

Un german de 47 de ani din Bielefeld, care a suferit ani de zile după ce un dentist i-a scos altă măsea în 1992 și apoi a făcut o treabă de mântuială pentru repararea stricăciunilor, a decis să ia atitudine. A băut vârtos și apoi a luat hotărârea să se ducă la cabinetul stomatologic și să-i spună dentistului ce părere avea despre el.

Din păcate însă, neamțul a confundat un medic care pleca liniștit de la program cu cel care-i distrusese dantura și, fără să se gândească prea mult, a decis să-l calce cu mașina.

Poliția a pus pe seama unui miracol faptul că rănile dentistului au fost superficiale și că acesta a reușit să scape cu viață din accident. Iar în timp ce dentistul cârpaci a rămas neatins, acuzatul, care a recunoscut că voia să-l ucidă, a fost condamnat pentru vătămare corporală.

Masă festivă

De Crăciun, un adolescent a primit cadou o cutie cu șase plăcinte cu carne. Le-a pus în frigider și și-a amenințat fratele mai mic să nu se atingă de ele. După două zile el a observat că trei dintre plăcinte nu mai erau, așa că a mâncat una și i-a spus fratelui său să nu se atingă de celelalte două dacă nu voia bătaie.

Credeți că fratele a ascultat? Ei bine, nu. In ziua următoare a dispărut încă o plăcintă, iar fratele cel

mare, în loc s-o înfulece pe nerăsuflate pe cea rămasă, a decis să-i dea o lecție micuțului. Așa că a luat cu grijă plăcinta, a scos carnea și a umplut-o cu muștar. Apoi a pus-o înapoi în cutie și a așteptat rezultatul.

După cum a mizat, fratele cel mic a deschis frigiderul, a luat plăcinta și a mușcat sănătos, înainte să-și dea seama că-i luase gura foc.

Bazalt

După o lungă dispută în cartier, una dintre părți a plecat pentru două săptămâni în vacanța de vară. Celălalt vecin a profitat de absența familiei și a vârât în casă prin cutia poștală un kilogram (da, există și se pot cumpăra din magazinele de echipamente pentru pescuit) de larve. La întoarcere, familia a găsit o casă scoasă parcă din filmele lui Hitchcock, invadată de gângănii.

Tura <fd curățenie

Curățenia este un subiect sensibil în viața oricăror oameni care împart o casă, dar Andrew Percy, de 22 de ani, a dus lucrurile un pic prea departe când colegele lui de apartament l-au rugat să facă ordine în baie.

Ziarul *The Times* a informat că Andrew, care lucra la secția de urgențe a spitalului din Newcastle, a fost amenințat cu închisoarea după ce a turnat înălbitor de rufe în laptele colegelor sale.

suntem chit!

Din fericire, cele două fete au observat gustul un pic amărui al laptelui din cerealele de la micul dejun și au chemat poliția. In timpul arestării, Percy a recunoscut că făcuse un gest cam „stupid".

Asta da, eufemism.

Punct «»chit

O familie era foarte supărată pe un vecin care-i permitea câinelui său să-și facă nevoile în grădina lor, așa că, într-o zi, fiul și câțiva colegi au adunat mizeria într-o pungă și au sunat la ușa vecinului cu pricina. Când acesta s-a apropiat să deschidă, ei au dat foc pungii și au lăsat-o la ușă.

Bărbatul a deschis și a călcat imediat pe ea ca să stingă focul.

Bleah!

Revanșă pe țijnia de asamblare

Ferruccio Lamborghini a fost un constructor faimos de tractoare înainte și după al Doilea Război Mondial. El era de asemenea un mare fan al mașinilor sport și, printre altele, conducea un Ferrari. Odată, când ambreiajul a cedat, Lamborghini s-a dus la uzinele Ferrari, unde a scos în evidență că mașina avea aceleași componente ca tractoarele pe care le producea el. Enzo Ferrari a refuzat să-l primească și a spus: „Un producător de tractoare n-o să poată înțelege niciodată finețurile unei mașini sport." Lamborghini și-a reparat singur ambreiajul și a

jurat să se răzbune. Și-a deschis propria firmă producătoare de mașini sport chiar lângă fabrica Ferrari. Lamborghini a înregistrat un succes imens cu noua linie de mașini sport, mai ales cu faimosul Countach, și multi consideră că prima mașină, Lamborghini 350GT, a fost superioară în multe privințe contracandidatei de la Ferrari.

MÂNDRIA, BAT O VINA

Se pare că foarte multi bărbați au o problemă cu expresia autorității. Cu alte cuvinte, nu le place să li se spună ce să facă. Adeseori auzim că părerile soției nu sunt luate în considerare, dar dacă o femeie știe să-l facă pe soț să creadă că el a venit cu ideea cea bună, soluția ei e adoptată imediat. Evident, în viața cotidiană, oamenii nu au destulă răbdare să încerce să-și convingă semenii că *ei* dețin controlul - și ambele sexe sunt vinovate de rănirea orgoliilor sensibile ale bărbaților. în unele cazuri, aceasta îi poate face pe niște bărbați care par temperați și gentili să adopte metode crude de răzbunare. Cu toate acestea, foarte puțini acționează bazându-se pe impulsuri, dar poveștile care urmează arată ce se întâmplă cu cei a căror mândrie e călcată prea mult în picioare.

Iarba verde...

Pe vremea când nu existau telefoane mobile, un grup de tineri s-a răzbunat pe un adult autoritar

suntem chit!

lovind în mândria și bucuria sa - peluza din fața casei.

Tinerii aveau informații din interior și știau că proprietarul peluzei lăudate avea să lipsească o după-amiază întreagă. înainte să plece, bărbatul a primit un telefon prin care era informat că Hammond United Breweries din Huddersfield avea să-i monteze firma luminoasă și că echipa era deja pe drum. Derutat, bărbatul a încercat să explice că la adresa aceea se găsea o casă particulară, dar cel de la celălalt capăt al firului a insistat că adresa de pe chitanța lor aparținea barului Collingwood Arms. Enervat, bărbatul a insistat că la adresa lui nu se afla nici un pub. Vocea de la telefon era plină de compasiune.

— îmi pare rău, îmi dau seama că s-a făcut o greșeală, dar băieții sunt deja pe drum și n-am cum să iau legătura cu ei. Primul lucru pe care o să-1 facă o să fie săparea unui șanț de-a latul peluzei, ca să întindă cablurile electrice pentru firma de la marginea proprietății.

Ajuns la disperare, bărbatul a aflat că nu trebuia să-și părăsească locuința dacă voia să discute cu instalatorii, care erau aproape de destinație. Victima răzbunării a trebuit să decidă dacă să-și anuleze întâlnirea sau să-și lase peluza nesupravegheată. A decis să nu plece și să-și păzească prețioasa peluză, dar, evident, camioneta fictivă n-a mai apărut. Numai Dumnezeu știe cât de mult i-a trebuit bietului om să se calmeze.

Vesța proaste

Această poveste a făcut înconjurul adreselor de e-mail din toată lumea și, deși este doar un mit urban, e foarte eficientă.

Un tată dominator și foarte strict a trecut prin fața dormitorului fiului său și a fost uimit să descopere că patul era frumos aranjat și totul era în perfectă ordine. Privind mai atent, el a văzut pe pernă un plic pe care scria „Tați". Cu emoții enorme, bărbatul a luat plicul, l-a deschis și a citit scrisoarea:

Dragă tati,

Iți scriu cu regret și cu multă durere în suflet. A trebuit să fug cu prietena mea ca să evit o nouă scenă cu mama și cu tine. îmi place foarte mult Stacy, este foarte drăguță, dar sunt convins că n-ați fi aprobat relația noastră din cauza tatuajelor, cerceilor și hainelor strâmte de piele pe care le are, dar mai ales pentru că e mult mai în vârstă decât mine. Și nu e doar pasiune. Tati, Stacy e însărcinată. Mi-a spus c-o să fim fericiți. Are o rulotă în pădure și un teanc de lemne pentru la iarnă. în viitor, vrem să mai avem mulți copii. Stacy mi-a deschis ochii. Acum știu că marijuana nu e dăunătoare. O s-o cultivăm noi înșine, o s-o împărțim cu ceilalți membri ai comunității și o s-o schimbăm cu toată cocaina de care-o să avem chef.

între timp, o să ne rugăm ca știința să descopere leacul pentru SIDA, pentru ca Stacy să se însănătoșească. Nu-ți face griji, tati. Am 15 ani și știu să-mi port de grijă. O să vin să vă vizitez, ca să aveți și voi șansa să vă cunoașteți nepoții.

Cu drag, fiul tău,
John

suntem chit!

P.S. Tati, nimic din cele de mai sus nu-i adevărat. Sunt la Tommy. Am vrut doar să-ți amintesc că există lucruri mult mai rele în viață decât carnetul de note din al doilea sertar al biroului meu. Te iubesc! Sună-mă când pot veni acasă.

Confuzie dö dimineață

Doi adolescenți au organizat o petrecere în timp ce mama lor era plecată pentru două zile. La întoarcerea acasă, vecinii i s-au plâns din cauza petrecerii, a zgomotului și mai ales din cauza fiilor ei.

Ca să se răzbune, la următoarea plecare a mamei lor, băieții au ținut o altă petrecere și, în timpul nopții, doi dintre prietenii lor s-au dus la vecini, le-au scos porțile din țâțâni și le-au montat invers. Porțile arătau la fel, doar că se deschideau în partea opusă, înspre casă.

A doua zi dimineață au râs cu toții privind pe geam cum vecinul încerca, derutat și uluit, să deschidă poarta ca să plece la serviciu, însă fără șanse de izbândă.

Scriitori de calibru

Când veșnic provocatorul Norman Mailer și-a publicat cartea antifeministă *Prizonierul sexului* în 1971, s-a așteptat ca femeile din mișcarea de emancipare să reacționeze cumva. El a fost foarte surprins când Gore Vidai a făcut-o ferfeniță într-o

recenzie în *New York Review.* După câteva luni, când scriitorii s-au întâlnit față în față într-o emisiune televizată, Mailer voia răzbunare. Era beat și a avut o reacție exagerată când Vidai l-a atins ușor pe gât. Mailer l-a plesnit peste obraz, iar Vidal a răspuns la fel. Apoi cei doi s-au certat încontinuu în fața camerelor, dar și în pauze.

Dușmănia a durat 20 de ani, până când revista *Esquire* i-a plătit să facă un interviu împreună, prilej cu care Mailer a declarat: „A fost o ceartă stupidă din multe puncte de vedere."

MELCI, UMÂCșI șI CoZI DE CÂINE

Când veți citi poveștile următoare, care implică răzbunări ale unor tineri asupra unor tinere, veți începe să credeți poezia de la grădiniță, care spune că fetele sunt făcute din zahăr, mirodenii și tot ce e drăguț, iar băieții din melci, limacși și cozi de câine**!

N«röc|

Părinții lui Stephen aveau niște prieteni cam lăudă- roși, de care tânărului nu-i plăcea. Bărbatul era chirurg principal, iar soția lui era membra Ligii pentru Cumpătare.

** In original: „Girls are being made of sugar and spice and all things nice,/while boys comprise slugs, snails and puppy-dog tails" (n.Zr).

suntem chit!

Intr-o seară, întâlnirea grupului s-a ținut acasă la această femeie și, în timp ce era în plină desfășurare, Stephen și prietenii lui au umplut grădina cu postere și etichete cu Guinness și alte firme producătoare de alcool.

La plecare, membrele ligii au fost îngrozite, iar gazda nu și-a revenit niciodată după această rușine.

Băieții v«r doar un lucru

A existat o perioadă când unele fete foarte frumoase aveau reputația că se foloseau de bărbați ca să cineze în locuri selecte, să primească slujbe și promovări sau să urce pe scara socială, iar anumiți băieți nu păreau să fi înțeles aceste lucruri - dar vremurile se schimbă...

Acum, o nouă specie de masculi circulă pe străzile din Londra. Ei se folosesc de femei, dar nu pentru corpul lor (nici măcar pentru conturile din bancă), ci pentru valoarea lor culturală. Acești gigolo de tip nou caută femei cu slujbe fabuloase în modă, în industria editorială sau în film și le curtează la momentele oportune: Săptămâna Modei, Hay-on-Wye[††], BAFTA[‡‡]. După ce petrecerile, inaugurările de restaurante sau premierele filmelor se termină, acești bărbați dispar în căutarea unui alt contact profitabil.

†† Târg de carte în orașul cu același nume, organizat de *The Guardian (n.lr).*

‡‡ Premiile industriei de cinematografie și televiziune din Marea Britanie (n.Zr).

Intr-un newsletter distribuit pe internet se scriu următoarele: „Ei bine, dragii noștri, v-am cam ghicit tacti- cile. Existența noastră pe covorul roșu e rezultatul unor ani de muncă și, sincer, nu mai suntem dispuse s-o împărțim cu nimeni. De-acum înainte, fără o relație de lungă durată, nu vă mai bucurați de luminile rampei.“

După zeci de ani în care femeile s-au folosit de atributele lor ca să avanseze, lucrurile par să fi luat o nouă întorsătură.

C<4et pentru dumneavoastră

Doi adolescenți nu puteau să-și suporte una dintre colegele de clasă, o fată foarte pretențioasă, iar pe mama ei nici atât. Intr-o sâmbătă după-amiază, băieții au sunat la fată acasă și i-au spus mamei că erau de la oficiul poștal din centru și că primiseră un pachet mare, pe care scria „viu“. Vietatea din cutie încerca să iasă cu tot dinadinsul. Băieții au insistat ca femeia să vină cât mai repede să-și ia pachetul, pentru că regulamentul nu le permitea să țină animale vii în depozit peste noapte și cu atât mai puțin două zile, până luni.

Suspicioasă, femeia a dorit să discute cu directorul, dar cei doi i-au explicat că era în pauza de ceai. Mai mult, poșta se închidea în 45 de minute, așa că nu prea mai aveau timp de discuții.

Cacealmaua a prins, mama și fiica s-au suit în mașină și s-au dus în oraș, ca să descopere că oficiul poștal nu avea program sâmbăta și că

suntem chit!

fuseseră victimele unei glume proaste.

CINE RÂDE LÀ URMĂ...

o v-iață tie resentimente acumulate

O femeie de 80 de ani era în fața unui judecător, acuzată de furt dintr-un magazin. Judecătorul a întrebat-o ce anume furase.

— O caserolă cu piersici, a răspuns femeia.

— Câte piersici erau în caserolă? s-a interesat judecătorul.

Bătrâna a răspuns că șase.

— Atunci o să-ți dau șase zile de închisoare, a zis judecătorul.

înainte să aibă timp să mai spună ceva, soțul femeii l-a anunțat:

— A furat și o conservă de mazăre.

Minciuni Și minciuni Sfruntate

Un cuplu căsătorit de 20 de ani făcea dragoste doar pe întuneric, la insistența soțului. După 20 de ani, femeia s-a simțit ridicol și a vrut să-și dezobișnuiască soțul de acest obicei stupid.

Așa că, într-o noapte, în timpul unei partide de amor sălbatice și zgomotoase, dar romantice, femeia a aprins lumina. S-a uitat în jos și a văzut că soțul ei ținea în mână un dispozitiv pentru plăcere, care mergea cu baterii - un vibrator moale, minunat

și mai mare decât organul lui.

Femeia a făcut o criză de nervi.

— Nenorocit impotent! i-a strigat ea. Cum ai putut să mă minți toți anii ăștia? Explică-mi!

Bărbatul a privit-o în ochi și i-a spus calm:

— îți explic jucăria dacă-mi explici și tu copiii.

Modificări

Un bărbat care conducea un Volkswagen Beetle roz cu purpuriu oprește la semafor lângă un mărunțel aflat într-un Rolls-Royce. Se deschid geamurile și bărbatul din VW țipă la cel din Rolls:

— Ai telefon în mașina aia?

— Bineînțeles că am, răspunde tipul din Rolls.

— Și eu am unul... vezi? spune cel din Volkswagen.

— Da, foarte drăguț.

— Ai și fax? întreabă bărbatul din VW.

— Da, am și fax.

— Și eu am. Vezi, e chiar aici, se laudă bărbatul din VW.

Când semaforul se face galben, el întreabă:

— Dar pat dublu ai?

Piticul din Rolls Royce răspunde:

— Nu, tu ai?

— Da. Patul meu dublu e chiar aici, în spate, vezi?

Se face verde și VW-ul pleacă imediat. Micuțul din Rolls Royce nu suportă înfrângerea, așa că se duce la un atelier de modificat mașini și comandă

suntem chit!

să i se amplaseze un pat dublu în spate. Două săptămâni mai târziu, treaba e terminată și, după ce-și ridică mașina, mărunțelul pleacă în căutarea VW-ului roz cu purpuriu. II găsește parcat lângă o bordură și oprește exact lângă el. Geamurile Volkswagenului sunt aburite și bărbatul se simte un pic ciudat, dar până la urmă își face curaj să bată în geam. Bărbatul din VW deschide un pic geamul și trage cu ochiul afară.

Micuțul din Rolls zice:

— Hei, îți mai aduci aminte de mine?

— Da, cum să nu. Ce s-a întâmplat? întreabă tipul din VW.

— Uite! Mi-am instalat un pat dublu în mașină.

Tipul din Volkswagen exclamă:

— Și m-ai scos din duș pentru atâta lucru???

La revedere

Doi bătrâni se certau constant pe orice temă. De cele mai multe ori, femeia termina cearta urlând: „O să dansez pe mormântul tău.“

Ei bine, bătrânul a murit primul. Ultima lui dorință a fost ca cenușa să-i fie aruncată-n mare.

Capitelul 3

Răzbunarea |a locul de muncă

„Furia declarată se îndreaptă spre iertare,
Furia ascunsă se transformă în răzbunare. “
Edward G. Bulwer-Lytton
scriitor și politician englez (1803-1873)

Deși la un moment dat angajații formau o masă nediferențiată, acum au reușit să se facă auziți și să se impună. O statistică recentă comandată de Novell în Marea Britanie demonstrează că 58 % dintre angajați folosesc telefoanele mobile ale companiei la care lucrează chiar dacă sunt avertizați în legătură cu costul facturilor, care poate ajunge până la un milion de lire pe săptămână. De asemenea, majoritatea galezilor au declarat că s-ar răzbuna pe fostul lor șef dacă acesta i-ar concedia.

Folosirea diverselor dotări de la serviciu în interes personal, furtul de informații din baza de date a companiei sau răzbunarea fizică sunt opțiunile pe care un angajat le ia în considerare când crede că a fost concediat pe nedrept.

Insă nu doar angajatorii trebuie să fie precauți, pentru că, după ce suportă ani de zile un tratament nedrept și nepoliticos, angajații își îndreaptă nervii și către clienții dificili.

suntem chit!

Și chiar când credeați că locul de muncă nu poate fi mai dur decât atât, se pare că și șefilor le place jocul răzbunării. In Statele Unite ale Americii, numărul de procese de hărțuire împotriva salariaților s-a dublat în ultimii opt ani.

Să începem cu descrierea răzbunărilor pe care le ticluiesc angajații din diferite sectoare de activitate.

CATERING UL, UN FEl CARE SE SERvEȘTE REcE

Oamenii care lucrează în catering sunt tratați, în general, cel mai rău, dar au și o poziție strategică pentru cele mai neplăcute forme de răzbunare. După ce veți citi următoarele episoade, care, atenție, devin din ce în ce mai scârboase, veți observa că morala povestirii este: să nu te pui *niciodată cu* oamenii care se ocupă de mâncarea ta, oricât de profesioniști ar părea.

păcăleli WC fast foöd

Un fost angajat al unui fast-food declară că, dacă vrea să se răzbune pe un client nepoliticos, îi umple paharul de cola pe trei sferturi cu gheață și pune doar un pic de Cola. Alte metode pe care le mai folosește sunt să nu împacheteze perfect burgerii, ca să cadă când sunt desfacuți, sau să pună plicul cu cartofi prăjiți cu capul jos în pungă.

Cațea Lactee

William Smith, băiatul care livra laptele în Penrith, credea că șefii lui îl puneau să lucreze prea multe ore și, ca să se răzbune, a strecurat rahat de câine în sticlele de lapte ale clienților, sperând că astfel compania lui avea să piardă din comenzi.

Din păcate pentru el însă, clienții au observat iarba și „corpii străini" din lapte și, după câteva zile de supraveghere video, vinovatul a fost descoperit, iar planurile sale, spulberate.

Bacșișul

Se știe că barmanilor nu le place să prepare băuturi reci. O barmaniță din Statele Unite avea de furcă cu un grup de tineri care o chinuiau de fiecare dată când intrau în bar. Unul dintre ei îi cerea întotdeauna să prepare băuturi cu gheață, o insulta și nu lăsa niciodată bacșiș.

La un moment dat, tipul a văzut-o preparând un cocktail și a întrebat-o ce făcea. Ea a răspuns că făcea un „ghimpe în coaste". Bărbatul a comandat unul. A urmat răzbunarea.

In timp ce amesteca băuturile, femeia a pus o doză dublă de laxativ în blender. Efectul a fost extrem de rapid și după zece minute tipul nu s-a mai putut dezlipi de toaletă. După câteva ore, grupul s-a pregătit să plece și, în timp ce număra restul, barmanița a observat că victima ei era din

suntem chit!

nou tulburată. A preungit încasarea banilor cât a putut de mult și la plecare i-a spus: „Cum nu obișnuiești să lași bacșiș, îți ofer o informație pe gratis: nu te pune niciodată cu barmanul.“

Berö Spum«aSă

Un barman cu experiență, care lucra într-un celebru restaurant cu specific marin din Statele Unite, și-a explicat metoda de răzbunare pe clienții nepoliticoși sau prea puțin generoși. De obicei, el aștepta ca aceștia să comande a doua băutură și trecea paharul prin chiuveta plină cu detergent de vase, lăsând câteva urme din păcătoasa substanță pe pahar. în cazul berii, rezultatul era o spumă plăcută la suprafața lichidului și dureri de stomac pentru câteva ore pentru client.

/garctiVitir, atenție!

Susannah, chelneriță de meserie, declară pe internet: „Ce bine că sunt puțini cei care nu cred în instituția bacșișului. Când îi servesc pe clienți, îmi dau deja seama care sunt cei care n-o să lase bacșiș și încerc să le fac așteptarea cât mai lungă. Această satisfacție este mai valoroasă decât orice sumă de bani mi-ar fi lăsat.“

Lnpte ae mamă

O clientă frecventă și foarte enervantă a unui

restaurant din Statele Unite a comandat desertul casei. Una dintre chelnerițe, care născuse recent, a adăugat un pic din propriul lapte la desertul menționat și se pare că această combinație a fost foarte apreciată de clienta care n-a mai contenit cu laudele.

Iute f«c

Există multe variante ale acestei povestiri, dar cea pe care o să v-o spun este una dintre cele mai interesante. Totul s-a întâmplat într-un restaurant din Windsor, unde un client foarte ciudat insista că nimic din meniu nu era destul de picant pentru gustul lui. După ce s-a plâns așa o veșnicie, bărbatul s-a decis să comande fajitas. Chel- nerița i-a transmis mesajul bucătarului, care, insultat, a turnat o sticlă întreagă de sos Tabasco.

Clientul a părăsit restaurantul roșu ca racul, și nu doar de supărare.

O farfuné curată?

O bucătăreasă a mărturisit că, după ce un client a refuzat mâncarea și a cerut un burger „fără nenorocitul ăla de sos“, a lins cu atenție sosul de pe sendviș și a trimis farfuria înapoi.

O poveste pescărească

Un bărbat care deține o pescărie în Londra

suntem chit!

recunoaște că are după tejghea o cutie cu „bacșișuri involuntare“. Clienților care sunt nepoliticoși li se percepe o taxă suplimentară pentru servire, sumă care e adunată în cutia respectivă. Când cutia se umple, angajaților li se plătește o masă în oraș, cu drag, din partea clienților năzuroși.

Glazuri opționale

Există numeroase mărturii despre cele mai banale modalități de răzbunare din industria cateringului, anume scuipatul, tușitul sau prelingerea altor fluide ale corpului omenesc peste mâncarea sau băutura care urmează a le fi servite zâmbind, unor clienți nebănuitori.

Următoarea poveste însă, apocrifă sau reală, trebuie să fie una dintre cele mai urâte din toate timpurile.

O femeie trimisese de două ori înapoi la bucătărie friptura pe care o comandase pentru că nu i se păruse destul de bine făcută. La a treia venire a farfuriei, i s-a părut că mâncarea avea un gust ciudat, așa că a luat o bucată de carne la plecarea din restaurant.

Deloc de mirare, femeia nu s-a simțit bine în seara respectivă și a trimis carnea la analize, ca să vadă dacă era infestată cu salmonella, e.coli sau altă bacterie asemănătoare. Surpriza a fost de proporții când femeia a descoperit că friptura

fusese contaminată printr-o boală cu transmitere sexuală. Singura explicație a fost un posibil contact vindicativ cu aparatul reproducător al unui subiect infectat.

PRĂJIT, NU GLUMĂ

Un act <fe răzbunare cu final g^rias

In 1853, un act de dușmănie a dus la inventarea celei mai populare mâncări din toate timpurile. George Crum era bucătarul-șef de la Moon’s Lake House, un local din Saratoga Springs, New York. Intr-o zi cu adevărat nepotrivită, un client a încercat să se plângă de cartofii prăjiți pe care-i comandase pentru că erau prea „groși și moi“ și nu erau destul de sărați. Bucătarul furios a decis să se răzbune. El a tăiat cartofii incredibil de subțire, i-a aruncat în uleiul încins până s-au făcut maro, a azvârlit un pumn de sare peste ei și i-a trântit în fața clientului mofturos. Clientul a încercat unul, a zâmbit și apoi a mâncat încet restul porției. Așa au apărut cartofii Saratoga, care au rămas delicatesa locală până în timpul Prohibiției, când Herman Lay i-a introdus și în sud-estul Statelor Unite.

Acum ei sunt cunoscuți sub numele de chipsuri și nu lipsesc de la petrecerile din toată lumea.

RĂZBUNARE IT - TOCILARII ÎȘI IAU REVANȘA

suntem chit!

Companiile care angajează specialiști în computere foarte isteți și inventivi trebuie să fie pregătite pentru tot soiul de metode inteligente de răzbunare dacă îi calcă pe coadă pe acești angajați. Evident hackingul și intrarea în sistemele de securitate ale companiei sunt deja metode vechi de răzbunare, dar, cu răspândirea inter- netului, ele au atins noi praguri.

Fdruffl, chat și bțaq

Vechea vorbă „clientul are întotdeauna dreptate", care a dominat relațiile de vânzare-cumpărare timp de zeci de ani, pare a nu mai corespunde noilor realități comerciale. Acum însă, vânzătorii tăcuți și asupriți au mutat răzbunările în realitatea virtuală, spațiu în care își expun necazurile pe care clienții nepoliticoși, aroganți sau nebuni li le produc.

De obicei, bloggerii rămân anonimi, dar un vânzător enervat a difuzat cu încetinitorul un clip filmat de camera ascunsă a magazinului în care lucra, care arăta cum un client a intrat cu putere în ușa de sticlă a magazinului și apoi a ricoșat pe trotuar

Un zilier de la Lucent Technologies a postat un anunț fals de posibil profit, iar valoarea acțiunilor acestei companii a scăzut cu 7 miliarde de dolari într-o singură zi.

Un angajat furios a pozat în expert economic pe un forum și a reușit să-și discrediteze fostul șef.

Un fost angajat a prejudiciat corporația Emulex, trimițând un newsletter fraudulos, în care a scris că directorul Emulex se retrăgea și că profitul avea să fie recalculat. După aceste „informații", prețul acțiunilor la Emulex a scăzut cu peste 60%, iar firma a pierdut 2,2 miliarde de dolari la cota de piață.

Sabotajul prin server

La două săptămâni după ce i s-a desfăcut contractul de muncă, Andrew Garcia a intrat în baza de date a fostului său angajator, ViewSonic Corporation, și a șters fișiere de maximă importanță de pe serverul pe care-1 întreținuse cât timp lucrase acolo. Rezultatul? Sediul din Taiwan nu a funcționat timp de câteva zile.

Hewlett-Packard a dat în judecată un fost angajat care sabotase rezultatele testelor efectuate pe unul dintre noile modele de server. Procesul s-a soldat cu o micșorare a prețului computerului și a costat compania un milion de dolari.

Un tehnician care lucra la Forbes Publishing s-a enervat cumplit când postul lui a fost desființat, așa că s-a răzbunat cauzând prăbușirea a opt servere. Toate datele de pe ele au fost șterse și nu s-au mai putut recupera. Ca urmare, Forbes a trebuit să-și închidă sucursala din New York pentru două zile și a pierdut peste o sută de mii de dolari.

suntem chit!

B«mbă cu ceas

Omega Engineering a suferit pierderi de zece milioane de dolari când un inginer de rețea, care tocmai fusese concediat, a detonat o bombă software pe care o crease odată cu serverul. Bomba a paralizat firma de inginerie care producea echipamentele de măsurare și de control folosite de NASA și de marina americană, atacând programele prin care erau puse în funcțiune utilajele de producție.

Intr-o bună zi, un alt angajat a încercat să reinstaleze serverul central, care conținea peste o mie de programe, dar bomba s-a reactivat și a șters toate fișierele.

Actul de răzbunare a dus la 80 de concedieri și la pierderea unor contracte importante pentru firmă.

E mail ș<i Spam

După ce Diane Kuprewicz și-a pierdut slujba de la Școala de Arte Vizuale din New York, a căutat să se răzbune, așa că a publicat adresa de e-mail a directorului de la resurse umane pe câteva site-uri porno. Directorul a fost asaltat de un număr impresionant de e-mailuri cu conținuturi de profil.
.

Un angajat al firmei Lockheed Martin le-a trimis tuturor celor 60 000 de colegi un e-mail prin care îi ruga să-i trimită o chitanță. Rezultatul? Sistemul de

e-mailuri s-a prăbușit și a fost nevoie de intervenția unei echipe de la Microsoft pentru rezolvarea problemei.

La două săptămâni după concediere, un manager IT de la o firmă din Silicon Valley a reușit să intre în sistemul de e-mailuri al fostului angajator și a șters un întreg domeniu de server. Apoi a accesat adresa președintelui, pe care a reconfigurat-o ca să respingă toate e-mailurile care-i erau trimise

Janson Smathers, un inginer de software nemulțumit, care lucra la AOL, a furat informațiile personale a 92 de milioane de utilizatori, în mai 2003. Inițial, el a cerut 28 000 de dolari pentru recuperarea datelor, dar apoi și-a dat seama că prețul era prea mic și a cerut 100 000 de dolari pentru fiecare vânzare.

Simțindu-se prost plătit și neapreciat, un angajat de la Prudential Insurance a furat dosarele electronice personale a peste 60 000 de angajați. Apoi a vândut informațiile pe internet și, mai mult, și-a incriminat fostul șef pentru toate neregulile.

N«u arte pentru A **mar© companie**

Un fost angajat a intrat pe pagina de web a companiei la care lucrase și a postat informații false. A fost nevoie de o zi ca managerul de web să-și dea seama de problemă și s-o rezolve, dar până atunci răul fusese deja făcut. După cum a declarat directorul executiv (care n-a vrut să fie numit) : „A

suntem chit!

recunoaște că ne-a fost spart site-ul ar fi la fel de dăunător ca informațiile false postate acolo."

Pagtni esențiale ae web

După ce accesul în Wal Mart îi fusese interzis, din cauza unei discuții aprinse cu un angajat, clientul Richard Hatch a angajat un web designer profesionist și a creat wal- martsucks.org, un site dedicat atacării magazinului cu pricina. în doi ani proiectul a depășit cu mult visurile de răzbunare ale lui Hatch. Peste 1 500 de clienți i-au atacat în scris pe managerii nepoliticoși, s-au plâns de insectele dintre rafturi, au oferit sfaturi pentru posibili hoți și, din când în când, i-au scris poezii de dragoste uneia sau alteia dintre vânzătoare. Angajații supărați au cerut sindicat, alții au dezvăluit infidelitățile unora dintre manageri și, în general, și-au rugat clienții să-și facă toate cumpărăturile altundeva. Avocații acuzării au căutat, între timp, pe acest site clienți nemulțumiți și dovezi împotriva companiei.

Acestea fiind activitățile predominante ale site-ului, nu e de mirare că avocații companiei Wal Mart i-au trimis lui Hatch o scrisoare în care-1 amenințau cu chemarea în instanță dacă nu închidea site-ul în 48 de ore. Hatch a nesocotit pretențiile companiei de 138 de miliarde de dolari și până la urmă Wal Mart a renunțat la efortul de-a închide pagina de web.

Kourosh Hamidi dorea să se revanșeze față de

Intel după ce-a părăsit firma, așa că a creat un site foarte critic la adresa companiei și a practicilor ei de angajare.

Bruierea telefoanelor pe internet

O mare companie de asigurări și-a pierdut serviciul de mesagerie vocală timp de aproape opt ore, pentru 1 000 de linii telefonice, după ce un angajat furios a introdus un virus care a distrus serverul sistemului de telefonie pe internet. Prăbușirea liniilor a costat compania sute de mii de dolari

O bancă a fost victima unui sabotaj care a costat-o aproape un milion de dolari. Un virus a infectat sistemele de mesagerie vocală și de date, secțiunea de plăți n-a mai fost operațională, și nici cele cinci sute de linii telefonice. Asta da, răzbunare.

Statistica șdcante 1T

Un sondaj al FBI-ului din 2002 a demonstrat că 85% dintre bazele de date ale companiilor americane au fost atacate cel puțin o dată pe an. Dintre vinovați, 70% au fost persoane asociate cumva companiei atacate. 77% dintre companiile chestionate de FBI în anul următor pentru același sondaj au suspectat că la baza problemelor lor de securitate s-a aflat intenția de răzbunare a unui fost angajat. Grupul Gartner,

suntem chit!

cea mai mare companie din lume specializată pe cercetare și consiliere în domeniul tehnologiei informației, susține că 84% dintre incidentele de securitate au loc din cauza unor angajați care trimit informații confidențiale in afara companiei.

în 2004, un studiu realizat de Pokemon Institute a arătat că amenințările cele mai mari la adresa firmelor de avocatură au venit din partea angajaților, fie ei supărați sau doar neatenți.

Angajații nemulțumiți sau vindicativi se răzbună pe fostele lor companii denunțând folosirea de software fără licență, de exemplu. Richard Saunders, președintele comisiei pentru British Software Alliance, a declarat: „Cele mai multe piste le primim din partea angajaților nemulțumiți." Cifrele pe care BSA le-a dat publicității în 2006 arată că, în 2005, industria britanică de software a pierdut 259 de milioane de lire sterline din cauza programelor-pirat folosite de diverse companii. Dacă sunt descoperite folosind software fără licență, companiile sunt amendate sau, în cel mai rău caz, directorul lor poate fi trimis la închisoare pentru maximum doi ani.

Poate părea o lovitură sub centură, dar se pare că atragerea atenției asupra unui fost angajator care abuzează de legea pirateriei este de fapt un raid în portofelul angajatorului.

TENDINȚĂ GENERALĂ

Evident, nu doar angajații din domeniul alimentar sau IT sunt capabili de răzbunare. Orice angajat poate să se enerveze și să se transforme într-o mașinărie răzbunătoare.

Se pare că există un cod nescris care guvernează relațiile dintre angajator și angajat. De exemplu, este acceptat tacit faptul că angajații ar trebui „să fie tratați corect și să fie plătiți corect pentru o zi corectă de muncă“. Dacă acest contract e încălcat de oricare dintre părți, angajatul sau angajatorul se simte trădat de parcă ar fi fost vorba de o înțelegere oficială, și oricare dintre ei e capabil și dornic de răzbunare.

Servește-te, te rog

Un bărbat de 40 de ani a fost găsit vinovat de furt de către o instanță din München, după ce a furat aproape cinci milioane de lire de la compania la care lucrase, pe motiv că nu i se dăduse niciodată o mărire de salariu. Polițiștii au descoperit 40 de genți pline cu bani în portbagajul mașinii sale.

Bărbatul, care fusese managerul unei ramuri a unei companii care oferea servicii de pază și protecție din Fuerstenfeldbruck, lângă München, a declarat că fusese tratat foarte rău de companie. Răsplata pentru acest bonus autoacordat? Patru ani și trei luni în închisoare.

Zbdr plăcut?

suntem chit!

Mi-am petrecut o vară lucrând pentru o companie europeană de transport aerian la aeroportul Heathrow din Londra. Una dintre practicile comune de răzbunare era să așezăm clienții nepoliticoși lângă cei mai grași pasageri.

PUP Să treacă?

La o școală privată din Ontario, Canada, un îngrijitor și-a văzut răbdarea pusă la încercare când câteva fetițe de 12 ani au insistat să-și încerce rujurile nou achiziționate pupând oglinzile din toaleta fetelor și lăsând zeci de urme de buze. In ciuda seriei de rugăminți și apoi de amenințări pe care li le-a adresat, îngrijitorul ștergea în fiecare seară oglinzile, pentru ca a doua zi dimineață să le găsească la fel.

Până la urmă, el a cerut ajutorul directoarei instituției ca să se răzbune și aceasta a acceptat. Ea le-a chemat pe fete în toaletă în prezența îngrijitorului și le-a explicat cât de greu îi era acestuia să frece oglinzile în fiecare seară.

Apoi l-a rugat pe bărbat să arate cât de greu se duceau urmele de ruj.

Conform planului de răzbunare, îngrijitorul a luat o perie cu mâner, a scufundat-o în veceul cel mai apropiat și a început să frece temeinic oglinzile.

Și voilà, nu s-a mai văzul nici o urmă de ruj!

Hainei® cele n«i al® împăratule

Ziarul *New York Post* a informat că, la Festivalul de la Cannes din 2005, topmodelul Naomi Campbell n-a reușit să ajungă la un eveniment caritabil organizat chiar de firma ei de PR pentru că stilistul ei a dispărut cu hainele.

Campbell invitase 50 de oameni pentru un prânz și o licitație care aveau ca scop strângerea de fonduri pentru Fundația Nelson Mandela Children. Campbell este nepoata onorifică a lui Mandela.

Fiindcă fotomodelul nu și-a făcut apariția, evenimentul a fost contramandat. Purtătorul de cuvânt al lui Naomi, Rob Shuter, a declarat pentru *Post.* „Stilistul lui Naomi a dispărut cu toate hainele. Naomi avea doar lenjeria intimă. A așteptat două ore să-i vină alte haine, dar până la urmă a împrumutat o rochie de la o prietenă.“

Să fi fost o scuză de genul: câinele mi-a mâncat tema ? Cine știe ?

Replică neașteptată

în aprilie 1999, Jim Neugent, un telespectator oarecare, a trimis canalului de televiziune ABC o scrisoare în care atrăgea atenția asupra modului în care era

reprezentată homosexualitatea în emisiunea *The Practice.* Textul original și replica televiziunii urmează în continuare:

> ABC este obsedat (sau mai bine zis inflamat) de subiectul homosexualității. Nu vreau să mai privesc încercările voastre de-a ne convinge că homosexualitatea e OK. *The Practice* ar putea fi un program bun, dar episodul de seara trecută a fost tipic modului VOSUTI de gândire. L-ați ales pe „prostuțul“ biroului să fie singurul împotriva faptului că mama sa e lesbiană și l-ați făcut să pară un ratat pentru că are convingeri. Acest tip de mentalitate consideră că oamenii ca mine îi persecută pe homosexuali. Citiți primul capitol din Epistola către Romani (o găsiți în Biblie) și veți vedea ce părere avea Apostolul Pavel despre asta. El, Dumnezeu și Isus îi persecutau la rândul lor pe homosexuali.
>
> Ce s-ar fi întâmplat dacă ea s-ar fi îndrăgostit de cockerul ei... este tot un stil de viață alternativ? (Apropo, Biblia este și împotriva acestui lucru.)
>
> Jim Neugent

Răspunsul angajatului ABC a fost următorul:

> Ce-ar fi să vă mai scoateți nasul din Biblie (care e doar o carte de povești compilate, scrise acum multe secole) și să citiți Declarația de Independență (temeiul națiunii noastre) - unde se spune că „Toți oamenii sunt egali“ - și încercați să îi tratați pe toți așa. Sau, și mai bine, încercați să gândiți singur și încetați să folosiți o carte cu povești arhaice drept ghid în existența dumneavoastră.

Jim Neugent a decis atunci să se răzbune pe angajatul respectiv și a scris din nou canalului de televiziune:

> Mulțumesc pentru răspuns. Evident, am atins o coardă sensibilă. O să duc lucrurile mai departe. Sper că *Arkansas Democrat Newspaper* <> să includă punctul meu de vedere într-una dintre paginile sale.
> Și o să mă rog pentru dumneavoastră.
>
> Jim Neugent

Angajatul care a redactat primul răspuns a fost concediat imediat de ABC, iar canalul de televiziune și-a cerut iertare de la Neugent prin următorul comunicat oficial:

> Subiect: RE: asistență tehnică
> Data: Marți, 27 apr 1999 19:47:05 - 0400
> Exped.: ABC Online Webmaster
>
> Vă mulțumim că ne-ați adus la cunoștință părerea dumneavoastră.
> Regretăm că unul dintre angajații de la ABC și-a exprimat o opinie personală ca răspuns la comentariul unui telespectator și prezentăm scuze pentru tonul nerespectuos al acestui răspuns.
> Ținem să vă anunțăm că acest angajat nu mai lucrează în compania noastră.
> Luăm în considerare toate opiniile telespectatorilor noștri și suntem conștienți de dreptul lor de a și-1 exprima; ne așteptăm ca angajații noștri să gândească la fel.
> Vă mulțumim pentru efortul de-a ne scrie.
>
> ABC Online Webmaster

suntem chit!

Intr-o vară, într-o perioadă atipic de liniștită, editoarea site-ului breakupgirl.com, care era și reporter, a scris un reportaj despre salatele din restaurantele newyor- keze. O săptămână mai târziu, un critic gastronomic de la o revistă concurentă a publicat un atac virulent la adresa articolului ei. In locul unui răspuns public, jurnalista a angajat o persoană care să ducă una dintre salatele în chestiune la biroul criticului, cu un bilet pe care scria: „Dragă S., mânca-m-ai. Cu bine, L.“

Muncă siirncă

Inspectarea recentă a unui vas de război mongol care s-a scufundat în 1281 a arătat că muncitorii chinezi transformați în sclavi și obligați să construiască flota nu și-au folosit la maximum îndemânarea și au contribuit din plin la viața scurtă și la rezistența mică a navelor de război mongole.

VOR OBSERVA?

O metodă de răzbunare mai subtilă și mai subversivă este aceea în care efectele nu sunt vizibile imediat, iar făptașul așteaptă liniștit să vadă dacă victima îi observă și-i apreciază gestul.

Farsă în capitala culturală

Un oraș german spera să fie numit capitală culturală a Europei, dar angajații primăriei au desenat o svastică pe o stradă. Se pare că semnul, care e interzis în Germania, fusese desenat în 2005 și trecuse neobservat timp de patru luni, până când un localnic depusese o plângere.

Oficialii din Görlitz și-au cerut iertare și au sperat că acel gest de răzbunare nu avea să pericliteze șansele orașului de-a deveni capitală culturală europeană în 2010.

Șuncă neapetisantă

Mick Woods de 34 de ani din Wakefield și-a pierdut pofta de mâncare citind ingredientele de pe un pachet de șuncă și a descoperit pe listă rahatul de câine. Deși el și familia lui au găsit gluma foarte bună, producătorii de la HR Hargreaves & Son n-au fost la fel de amuzați. Ei au concediat un angajat și au retras șunca de pe piață.

Un prea îndepărtat

Câțiva tineri ofițeri din Regimentul de Parașutiști au decis să pună la încercare atenția comandanților. în acest scop, pe macheta bătăliei din al Doilea Război Mondial pentru podul din Arnhem, ei au adăugat o mașină ca a lui James Bond și alte câteva obiecte, pentru care au trebuit să deschidă capacul din Perspex al casetei și să-l închidă apoi fără să lase urme.

suntem chit!

Au trecut câteva luni, iar gluma aproape că a fost uitată de autorii ei, când, în timp ce macheta era prezentată unor înalți demnitari străini, spre marea rușine a gazdelor, unul dintre ei s-a interesat de autenticitatea unui Aston Martin în reconstituirea celui de-al Doilea Război Mondial.

Sperietoare amuzante

La Sărbătoarea Recoltei, patronul unui restaurant din Statele Unite ale Americii a decis să decoreze sala de mese cu sperietori de ciori, fân, burdufuri și dovleci.

Cu fiecare ocazie, chelnerii așezau burduful sperietorii astfel încât să formeze un fel de penis. A durat ceva până când conducerea a observat aceste detalii, deși clienții se prinseseră destul de repede. Burdufurile au fost îndepărtate, dar inventivii chelneri au așezat mâinile sperietorilor în zona organelor genitale. Până la urmă, sperietorile au fost aruncate cu totul.

Restaurante tematice

O clientă s-a grăbit atât de tare să iasă dintr-un restaurant, încât și-a uitat burgerul împachetat pentru acasă pe masă. Chelnerii au decis atunci să-l pună pe stâlpul imens de lemn care făcea parte din decorul ca de barcă al restaurantului. Era la vederea clienților și a personalului, dar nimeni nu l-

a observat timp de câteva luni, deși începuse deja să miroasă a mâncare mucegăită.

Până la urmă, un client l-a văzut și i l-a arătat managerului, care a pus pe cineva să-l dea jos de acolo. Oamenii au declarat că era „tare ca piatra“, acest lucru dovedind cât de mult stătuse în vârful stâlpului.

Candidați improbabili

Se presupune că, în domeniul afacerilor și al comerțului, cei mai îndreptățiți să acționeze vindicativ sunt angajații frustrați, cei care se simt lipsiți de putere și consideră că răzbunarea este tot ce le-a rămas. Ați fi surprinși să aflați că acest lucru nu este întotdeauna valabil și că până și cei mai puternici oameni, ba chiar și cei mai maturi, sunt capabili de acte de răzbunare.

De exemplu, în mai 2001, domnul Chung, un tânăr de 24 de ani, absolvent al Universității Princeton tocmai începuse să muncească la Carlyle, în Coreea de Sud. El a trimis un e-mail la 11 foști colegi de la sucursala newyorkeză a firmei Merrill Lynch, în care s-a lăudat cu noua slujbă și cu succesul pe care-1 avea la fete. Unul dintre destinatari se pare că n-a fost atât de fericit pentru el cum se aștepta domnul Chung și, cu răutate sau nu, a trimis e-mailul unor prieteni de-ai lui de pe Wall Street.

N-a trecut mult până când mesajul privat al lui Chung a făcut înconjurul lumii financiare și a ajuns până la noii lui șeii de la Carlyle. Cât ai zice pește, Chung s-a trezit în postura de fost angajat.

suntem chit!

<JINE RÂDE LÄ URNĂ

BătăU? rangurilor

Un pasager de la clasa întâi călătorea cu British Airways și era servit de un steward foarte slobod la gură, dar foarte plăcut ca personaj. Când avionul se pregătea să aterizeze, însoțitorul de zbor i-a anunțat pe pasageri: „Dragii mei, căpitanul Marvey m-a rugat să vă anunț că în scurt timp avionul ăsta mare și fioros o să aterizeze, așa c-ar fi supertare să ridicați măsuțele în poziția inițială.“ S-a dus în spatele avionului, să verifice dacă toată lumea era pregătită pentru aterizare, și a observat că o doamnă foarte bine îmbrăcată, oarecum exotică, nu făcuse nici o mișcare.

— Poate că nu m-ați auzit în zgomotul motoarelor ăstora mari și puternice, i-a spus el, continuând: V-am rugat să ridicați minunăția aia pentru ca tipul din cabină să poată să ne ducă la sol.

Femeia a întors calm capul spre el și a zis:

— In țara mea sunt prințesă și nu ascult de ordinele nimănui.

Auzind aceasta, însoțitorul de bord a replicat:

— Ei bine, drăguțo, în țara mea eu sunt regină[§§], așa că sunt mai mare în rang ca tine. Ridică naibii nenorocita aia de măsuță!

---

§§ Regină *(queen)* în limbajul de stradă *(slang)* desemnează un travestit *(n.lr.).*

RepUca perfectă

Un om de afaceri important călătorea cu un zbor internațional și tocmai lua cina. Sub o frunză de salată a găsit un gândac de bucătărie, lucru care i-a displăcut profund.

La întoarcere, a trimis o scrisoare dură companiei aeriene, prin care s-a plâns de întâmplarea din timpul zborului. Cu o rapiditate fantastică, el a primit răspuns de la însuși directorul companiei, care și-a cerut mii de scuze pentru incidentul cu gândacul, spunând că-i căutase pe vinovați printre membrii echipajului și că denunțase contractul cu firma de catering.

Omul de afaceri, un individ foarte plin de sine, s-a felicitat pentru efectul pe care-1 avusese plângerea sa, dar, încercând să pună scrisoarea înapoi în plic, a descoperit o însemnare cu creionul, care spunea: Jane, trimi- te-i nenorocitului ăstuia scrisoarea cu gândacul.“

touché

O stewardesă foarte frumoasă lucra în secțiunea de la clasa întâi. Un om de afaceri bătrân i-a făcut ochi dulci tot drumul. Când femeia a trecut pe lângă scaunul lui, bărbatul a întrebat-o:

— Știi bancul cu teașca?

Ea răspunse imediat:

— Te-aș cam scuipa între ochi.

suntem chit!

préa mondenă să i pese

O mămică tânără și frumoasă, aflată la o întâlnire mondenă, și-a încredințat copilul foarte simpatic și zâmbăreț unei doici care lucra pentru un alt cuplu bogat de-acolo și i-a spus:

— Schimbă-1!

— In ce, doamnă? a întrebat doica. Intr-o broască?

Mut ca un pește

Un naș al unei mafii locale află că economistul său îi furase aproape zece milioane de dolari. Contabilul e surdomut, și acesta a fost considerat multă vreme principalul său atu și motivul pentru care a fost angajat, ca să nu poată fi audiat în instanță.

Acum, când contabilul trebuie să justifice lipsa celor zece milioane de dolari, nașul roagă un avocat, care știe limbajul semnelor, să fie translatorul discuției.

Nașul întreabă:

— Unde sunt cele zece milioane de dolari pe care le-ai șparlit de la mine?

Avocatul, folosind limbajul semnelor, îl întreabă pe contabil unde a ascuns cele zece milioane.

Contabilul răspunde:

— Nu știu despre ce vorbești.

Avocatul îi spune nașului că omul nu știe despre ce e vorba.

Nașul scoate un pistol cu calibrul de 9 mm, îl pune la tâmpla contabilului și-i spune avocatului să întrebe din nou.

Avocatul îi explică prin semne că va fi ucis dacă nu spune unde sunt banii.

Contabilul răspunde tot prin semne:

— Bun, ai câștigat. Banii sunt într-o valiză maro, îngropată în curtea din spate a casei vărului meu Enzo din Queens!

Nașul întreabă ce a spus contabilul.

Avocatul traduce:

— N-ai curaj să tragi!

Capitalul 4
Răzbunarea tftawéi Natură

„Răzbunarea e adeseori ca și cum ai mușca un câine pentru că el le-a mușcat primul. “
Austin O'Malley
medic și umorist american (1858-1932)

Ați observat că vorbim întotdeauna despre Natură la feminin, prezentând-o drept Mama Natură, nu? Ați văzut că uraganele au nume omenești? Dezastrele sunt puse tot timpul pe seama forței naturii care acționează în mod deliberat împotriva noastră.

Posesorii de animale de companie și producătorii de film tind, în egală măsură, să crediteze animalele cu caracteristici și sentimente umane. Și atunci, este doar o iluzie sau animalele chiar pot avea dorințe și intenții răzbunătoare?

Un studiu recent, publicat de revista *New Scientist,* demonstrează că elefanții atacă așezările omenești ca răzbunare față de abuzurile cărora le sunt supuși. Joyce Poole, directorul de cercetare al Proiectului Amboseli din Kenia și coautorul unei cărți despre comportamentul elefanților declară: „Sunt suficient de inteligenți și au destule amintiri ca să se răzbune."

Richard Lair se ocupă de elefanții indieni la Institutul Național de Studiere a Elefanților din

Thailanda și a întâlnit aceeași problemă în unele părți ale Indiei, mai ales în Bengalul de Vest. în aceste zone, sătenii se tem de violența masculilor care, susțin ei, atacă intenționat și ucid oameni.

In martie 2005, doi cimpanzei au evadat dintr-un adăpost pentru animale de lângă Bakersfield, California, și au desfigurat un om. întrebat despre posibilitatea unui atac premeditat, antropologul Richard Wranghan, unul dintre cei mai mari specialiști în primate, a declarat: „Știm că cimpanzeii sunt capabili de astfel de acte de violență. în multe părți ale Africii au atacat și au ucis, în mod intenționat, mulți copii. Au existat și cazuri în care primul lucru pe care l-au făcut cimpanzeii după eliberare a fost să-i atace pe cei care le dăduseră drumul. Sunt de trei-patru ori mai puternici decât un om, așa că înfruntarea nu e egală.“

Dacă animalele chiar au ceva împotriva noastră, sau dacă întâmplările următoare sunt pure coincidențe, e greu de spus. Cu toate acestea, episoadele de mai jos sunt exemple în care Natura pare că se răzbună pe omenire.

GÀNÔUR1 MALIȚIOASE

Indiferent dacă e vorba despre un animăluț de casă sau despre un animal de pradă fioros, următoarea colecție de povestiri pare să susțină ipoteza că animalele au o dorință înnăscută de

suntem chit!

răzbunare.

PISICI **în căutarea dreptăți»**

Franny Syufy povestește despre Bobby, motanul ei sur din adolescență. Tatăl ei vitreg, un texan iubitor de cățel, a fost convins de personalitatea puternică și de independența lui Bobby că acesta putea să joace foarte bine rolul de „câine al familiei“.

Mama lui Franny și soțul ei, Bud, nu erau sedentari. Mergeau adeseori la vânătoare sau la pescuit, iar Bobby nu lipsea niciodată.

La un moment dat, când se pregăteau pentru o excursie mai lungă în pădurile din Idaho, au decis să-l lase acasă pe Bobby. Motanul a privit cu multă nerăbdare tot procesul împachetării instrumentelor de pescuit și vânătoare și a fost foarte surprins când stăpânii l-au mângâiat ușor pe cap și i-au zis „la revedere“. L-au lăsat în grija unui vecin care urma să vină să-i dea de mâncare zilnic, dar Bobby a avut alte planuri.

La întoarcerea din vacanță, cuplul a fost surprins să găsească acasă un haos total. Farfuria de mâncare a lui Bobby era întoarsă cu fundul în sus, patul soților se transformase în cutia de nisip a motanului, în toaletă era un șobolan mort, iar în sufragerie se vedeau o pasăre moartă și pene împrăștiate peste tot.

Bobby plecase și nici nu s-a mai întors vreodată. Ca s-o citez pe Franny, „nu-mi pot imagina, din

partea unei pisici, o declarație de furie și o dorință de răzbunare mai elocventă decât aceasta".

Elefanții nu uită niciodată

In călătoria sa în Nepal, Michael Hodson, un avocat din Newcastle upon Tyne, a auzit povestea unui proprietar de elefanți foarte crud, care stinsese odată o țigară pe limba unui tânăr elefant. Câțiva ani mai târziu, același elefant l-a ridicat cu trompa și l-a trântit la pământ, ucigându-1.

Gângunn de papagal - Sfârșitul unei relații

în ianuarie 2006, Ziggy, papagalul lui Chris Taylor, a început să zică „Bună, Gary" de fiecare dată când suna mobilul prietenei sale, Suzy Collins. De asemenea, Papagalul Jaco scotea sunete de pupături de fiecare dată când auzea „Gary" la televizor sau la radio.

Chris, un programator din Leeds, a fost amuzat de aceste gânguriri până într-o zi, când, în timp ce-și ținea iubita în brațe, Ziggy a zis cu vocea lui Suzy „Gary, te iubesc".

Denunțată de limba ascuțită a papagalului, Suzy a mărturisit că avea o relație de patru luni cu un fost coleg de serviciu, cu care se întâlnea în apartamentul lor, sub privirile lui Ziggy.

Această confesiune a pus punct unei relații de doi ani.

Din păcate însă, totul s-a terminat și pentru

suntem chit!

Ziggy și Chris: „Era un chin să-l aud repetând întruna «Gary»,“ a spus Chris, așa că Ziggy a fost cedat unui vânzător de animale de casă.

păsările lui Hitchcock

BBC-ul a transmis o știre conform căreia un stol de ciori îi atacă pe locuitorii din Warwick. La început, ciorile se năpusteau asupra mașinilor, le zgâriau și le smulgeau ștergătoarele de parbriz. Apoi s-au réorientât spre oameni. Colin Wilkinson, de la Societatea Regală pentru

Protecția Păsărilor le-a sugerat oamenilor să poarte pălării și să nu lase resturi de mâncare.

eerbeeec rău

în 1992, Claire și Nick Marr, un cuplu englez din Londra, au început un tur al Marii Britanii pe motocicleta lor Laverda. După ce au străbătut Pasul Tomin- toul din nordul Scoției, un berbec foarte mare și bine dotat la capitolul coarne le-a blocat drumul. Nick a încetinit pe măsură ce se apropia de berbecul care, după ce-a privit motocicleta, a început să alerge în direcția opusă.

Nick a repornit motorul cu intenția de-a pleca, dar berbecul insultat s-a întors și a decis să-i lovească pe intruși. El a prins viteză și a împuns parbrizul cu o forță care l-a aruncat peste capetele celor doi pasageri ai motocicletei.

Până la urmă, tot berbecul a râs mai bine, pentru că frica de zbor l-a făcut să evacueze nenumărate bobițe negre peste Claire, iar stricăciunile pe care le-a provocat au costat mii de dolari.

O Situație ue rahat

Un tip care locuia în sud-estul Londrei avea un motan pe care-1 chema Rebel. într-o zi foarte friguroasă a lăsat motanul afară câteva ore. La întoarcerea în casă, Rebel s-a răzbunat lăsându-i un protest „câh" în papucii de casă.

Poate că acest fapt în sine n-ar fi fost atât de supărător, dacă Rebel n-ar fi împins totul spre vârful papucilor, unde „câh“-ul era greu de observat înainte de a-1 atinge cu piciorul.

Veverița buclucașă

Un pompier din Mississippi se plimba cu Harley-ul lui printr-o zonă rezidențială liniștită când o veveriță a țâșnit de sub o mașină și i-a sărit în față. Pompierul a crezut că impactul era inevitabil, dar când a fost cât pe-aci s-o atingă cu roata, veverița a făcut un salt și i-a aterizat pe piept. Ajunsă acolo, a început să-l muște și să-l zgârie de mama focului.

Surprins, motociclistul a reușit s-o apuce de coadă cu mâna stângă și a încercat s-o arunce. Evident, animalul nu era o veveriță oarecare, așa că a reușit să se țină de degetul mănușii, în timp ce

suntem chit!

era învârtită în aer, și să aterizeze în spinarea bietului om.

Aici, în loc să încerce să scape, a început să-1 zgârie și să-i muște tricoul, iar bărbatul, exasperat, a turat motorul și a răsucit ghidonul. Avea nevoie de ambele mâini ca să conducă, așa că a lăsat veverița în pace pe spatele lui. Aceasta i-a sărit în cap, și a ajuns în dreptul feței, unde a început să strige și să șuiere. Când motorul motocicletei a atins turația maximă și trebuia schimbată viteza, bărbatul ajuns în pragul disperării, a reușit să apuce animalul de coadă și să-l azvârle cu boltă drept într-o mașină de poliție.

Ultimele lucruri pe care le-a văzut în oglinda retrovizoare au fost mașina cu ambele portiere deschise, un polițist în iarbă și celălalt cu un pistol îndreptat spre mașină. Scăpase cu chiu cu vai.

NICI SĂ NU ÎNfiRĂZNEșTI

Robert Bums, eroul național al Scoției, a spus cândva: *The best laid schemes o 'mice an 'men gang aft a-gley (To a Mouse),* care, pentru aceia dintre dumneavoastră care nu înțeleg scoțiană, înseamnă „Și cele mai bune planuri se duc de multe ori pe apa Sâmbetei“. Burns știa ce spune pentru că, după cum putem observa mereu, natura are darul de a distruge multe dintre strădaniile omului.

Cel mail mare cârnat crud

Optzeci de bucătari din Leipzig au creat un cârnat cu o lungime de 333 de metri și au vrut să doboare recordul prăjindu-1. încercarea a eșuat după ce forța vântului a făcut imposibilă aprinderea celor 294 de grătare aliniate, pe care trebuia fript măreţul cârnat. Bucătarii au aprins câteva, dar vântul a împrăștiat cărbunii în toate direcțiile, iar frica de posibilele incendii i-a făcut pe bucătari să renunțe la încercare.

P°lb cea deșteaptă

Niște hoți din El Salvador au crezut că reușiseră furtul perfect și că nu aveau să fie prinși niciodată, dar au făcut imprudenţa de-a lua și papagalul familiei pe care-o predaseră. Pe autostradă, la un control de rutină, Paquita, papagalul, a început să strige: „Hoţii, hoţii“, așa cum zicea stăpânul ei când citea știrile din *Las Ultimas Noticias.* Vocea papagalului s-a făcut auzită, iar la un control mai amănunțit polițiștii au găsit bunurile furate. Banda a fost arestată, iar Paquita a devenit o celebritate în El Salvador.

P’ingiMnn păcălitori

La Grădina Zoologică Bremerhaven din Bremen se desfășura un proiect de înmulțire în captivitate a pinguinilor sud-americani. îngrijitorii au fost teribil de frustrați când au descoperit că trei dintre cele cinci perechi erau homosexuale. Cercetătorii au

suntem chit!

solicitat teste ADN după ce, ani de zile, pinguinii nu reușiseră să dea naștere nici unui pui. Perechile homosexuale se prefăceau că se împerechează și chiar adoptaseră o piatră pe care o îngrijeau ca pe un ou, lucru care i-a păcălit și pe experți.

Grădina Zoologică a adus patru femele din Suedia, în încercarea de a-i determina pe pinguini să-și schimbe orientarea sexuală, dar cum dezbinarea cuplurilor de pinguini a fost întotdeauna o încercare grea, rezultatele n-au fost cele dorite. Până la urmă, directorii au adus alți doi masculi ca să repună programul pe picioare.

Câini kamikaze

In timpul celui de-al Doilea Război Mondial, rușii antrenau câini care duceau mine false sub tancuri. Antrenamentele au decurs foarte bine, dar când câinii au fost duși pe câmpul de luptă, cu mine adevărate, tactica s-a dovedit greșită. In loc să se ascundă sub tancurile germane, câinii fugeau sub cele rusești, pentru că pe acestea le recunoșteau de la antrenamente.

Nasol.

Atac în forță

Poate vă mai amintiți de flota mongolă din capitolul 3. Se pare că nu doar meșteșugarii chinezi erau pe urmele lor. In 1281, mongolii se simțeau siguri pe ei după ce reușiseră să adune 4 400 de corăbii de război pentru invadarea Japoniei.

Victoria era aproape sigură, însă un taifun foarte violent, care apăruse din senin, le-a distrus vasele nu foarte rezistente, spre ușurarea japonezilor.

SE ÎNTOARCE FOAIA

Nu se întâmplă întotdeauna ca răzbunarea să aibă efectele dorite. Câteodată micile ironii ale sorții pot da naștere unor răsturnări neașteptate de situație, care stârnesc zâmbete. Așa se întâmplă în episoadele care urmează; cine mușcă e mușcat, cum s-ar zice.

Părintele genților

în 2005, după ce terorizase ani de-a rândul un sat de lângă Lacul Victoria din Uganda, crocodilul Osama a fost prins. în loc să ucidă chiar atunci monstrul care cântărea o tonă și avea opt metri lungime, locuitorii au decis să-l trimită companiei Crocs Ltd, care fabrica genți din piele de crocodil pentru export în Italia și Coreea. Osama, care ucisese până atunci cel puțin 83 de oameni, e folosit acum pentru împerechere, iar puii lui devin genți de lux.

***Om* Sau șoarece?**

în ianuarie 2006, Luciano Mares de 81 de ani, din Fort Sumner, New Mexico a prins un șoarece în

suntem chit!

casa lui și a încercat să scape de el. Fără să se gândească prea mult, l-a aruncat în focul pe care-1 aprinsese în fața casei. Spre nenorocirea domnului Mares, șoarecele în flăcări a fugit din nou în casă și a căzut mort lângă fereastră. Associated Press a scris că flăcările s-au întins repede în toată casa și au transformat totul în scrum.

povestiri ța pescuit

Glen Hopper de 43 de ani din Sunshine Coast, Queensland, a povestit Agenției Associated Press Australia cum un macrou de doi metri a sărit la el în barcă, l-a trântit și apoi a plecat liniștit.

Hopper mergea cu 20 de noduri pe râul Mooloolah, iar peștele de 30 de kilograme se grăbea în cealaltă direcție. Coliziunea era inevitabilă. Hopper a declarat: „M-am simțit de parcă aș fi trecut printr-un zid de cărămidă. îmi amintesc cum peștele a sărit din apă, pentru ca apoi să mă trezesc lungit în barcă, încercând să-mi revin. Cred că a fost răzbunarea peștilor.“

Poluate fonică

Cu toții ne enervăm când auzim zgomotul mașinii de tuns iarba sau al celor cu care se repară străzile, dar un crocodil de șapte metri numit Brutus s-a hotărât să treacă la acțiune după ce sunetul unei drujbe cu care se tăiau copacii distruși de o furtună tropicală ajunsese să-l exaspereze.

Freddy Buckland tocmai tăia un copac de lângă Corroborée Park Tavern, la 70 de kilometri de Darwin, când Brutus a atacat fără milă. Crocodilul a sărit din apă și a alergat vreo zece metri pe lângă copac, spre Freddy, a apucat drujba cu dinții și a aruncat-o cât colo.

Nici Brutus și nici Buckland n-au fost răniți, dar a durat aproape două ore până când drujba a fost recuperată de la animalul furios.

Se pare că aligatorii atacă și bărcile cu motor pentru că nu le place zgomotul produs de motorul exterior.

Urmă

Un criminal în serie a fost prins de polițiști din cauza urmei de picior pe care o lăsase inscripționată în fecalele unui câine.

Thimothy Groves, de 29 de ani, a lăsat o urmă în mizeria câinelui familiei Philips, a cărei casă tocmai o jefuise. Polițiștii au făcut un mulaj după forma urmei și, pe când Groves era cercetat pentru altă infracțiune, au reușit să potrivească talpa pantofilor lui cu mulajul. A fost condamnat la 20 de luni de închisoare. Incriminat de excremente, cum ar veni...

Răzbunarea arahnicfei

In aprilie 2006, umbla un zvon despre un nudist care suferise arsuri pe 20% din corp pentru că

suntem chit!

încercase să dea foc unui păianjen într-o stațiune pentru nudiști la vărsarea râului Wollondilly în Wingecarribee, în munții din New South Wales.

Bărbatul de 56 de ani din Sydney l-a confundat pe săracul păianjen - probabil un *Ummidia* inofensiv - cu un *Alrax robuslus* ucigaș și a decis să-l omoare turnând petrol în gaura lui și apoi dându-i foc, au declarat pompierii de la NRMA CareFlight. Până la urmă, petrolul a explodat și omul s-a ars pe 20% din corp, pe coapse și fund. Anga- jații stațiunii au încercat să-i acorde primul ajutor până când a sosit un elicopter ere l-a dus la un spital din Sydney. Medicii de la urgență au declarat că lipsa hainelor înlesnise arsurile pe o suprafață atât de mare.

plis, pJS, pis...

Tuturor ne place să ne jucăm cu pisicile, dar toate mâțele lumii vor sărbători următoarea inversare de roluri.

în timp ce-și făcea dușul de dimineață, Ed a auzit chemarea soției sale să vină în bucătărie să repare dispozitivul de glisare a pubelei, care se stricase inexplicabil. El a protestat, dar Deb, soția lui, a spus că-i e frică să umble la el.

Gol pușcă și cu apa picurându-i pe corp, Ed a intrat în bucătărie și s-a aplecat spre dulăpiorul de sub chiuvetă, unde era butonul de repornire. în acel moment, pisoiașul familiei, Buttons, a văzut jucăriile“ bărbatului în mișcare, a sărit spre ele și

le-a prins cu gheruțele lui foarte ascuțite. Ed a încercat să se ridice rapid, dar a uitat că era sub chiuvetă și izbitura l-a lăsat inconștient. El s-a trezit înconjurat de medicii de la urgență, care chicoteau în timp ce-1 pansau. Soția lui le spusese toată povestea.

îmbrăcat pentru a ucide

Câțiva turiști mergeau cu o mașină prin sălbăticia australiană când au lovit un cangur roșu.

Animalul avea aproape șase metri înălțime, așa că turiștii au decis să profite de ocazie și să facă o poză. Au proptit cumva cangurul în picioare și l-au îmbrăcat cu haina unuia dintre ei, ca să adauge un pic de haz imaginii. Evident, animalul era doar un pic amețit de lovitură, așa că imediat ce și-a revenit, s-a îndepărtat în salturi, cu haina, portofelul și pașaportul unuia dintre turiști.

S«S pentru Salată

Deși era un membru al Societății Regale pentru Protecția Păsărilor (RSPCA), Brian Boughton ajunsese să urască un stol de pescăruși care își făcuseră cuib pe acoperișul casei sale. Picătura care-a umplut paharul a fost găinațul uneia dintre păsări căzut peste perdelele lui scumpe și chiar în mâncarea soției. Supărat peste măsură, Boughton a împușcat pasărea și i-a atârnat cadavrul în grădină, cu gândul că astfel avea să-i alunge pe ceilalți pescăruși.

suntem chit!

In urma unui pont ajuns la urechile lucrătorilor de la RSPCA, Brian a fost acuzat de uciderea păsării și găsit vinovat. El a fost eliberat pe cauțiune și a trebuit să plătească o amendă de 400 de lire sterline.

Tresei

Gheorghe Popa, un fermier de 52 de ani din Galați, își privea soția de 25 de ani cum atârna rufele. El s-a excitat teribil și a fost atât de neatent, încât a scăpat sacul de grâu pe care-1 muta în hambar peste penisul său în erecție, rupându-și ligamentele. Intr-un articol pe această temă e citat doctorul Nicolae Bacalbașa, care declară: „A fost un accident bizar și pacientul a suferit dureri groaznice. Am făcut tot ce-am putut pentru el, dar e posibil să nu-și mai folosească organul vreodată, sau cel puțin nu în scopuri sexuale.“

Mama natură poate fi crudă.

Clasa întâi

Doi studenți de la Cambridge, David Jordan și James Cole au decis să vâre un hamster viu într-un plic. Ei l-au trimis ca să se răzbune pe un bărbat care-1 amenințase pe Jordan cu ceva timp în urmă, într-o ceartă destul de dură - sau cel puțin asta a fost declarația în fața curții, în ianuarie 2006.

Animalul ar fi fost cu siguranță omorât sau rănit de mașina de sortat plicuri, dacă n-ar fi fost un

poștaș cu ochi de vultur care l-a salvat. Cei doi prieteni au fost arestați, acuzați și amendați, pentru căjudecătorul n-a crezut scuza lor cum că erau beți la momentul comiterii faptei. Astfel, Jordan a primit o amendă de 750 de lire, iar Cole una de 500 de lire, plus cheltuieli de judecată, adică încă o sută de lire. Amândurora li s-a interzis să mai dețină animale de casă cel puțin zece ani.

First Class, căci așa a fost numit hamsterul, a ajuns în grija unei asistente veterinare, care se pare că are foarte multă grijă de el.

ÎNȚELES COMPLET GREȘIT

Câteodată greșește omul, altă dată natura; cert este însă că de fiecare dată cineva trebuie să plătească.

Greșelile naturii

Toți alergicii știu că animalele de casă, mai ales pisicile, sunt adevărate declanșatoare de alergii și de probleme respiratorii la oameni. Intr-o inversare bizară de situație, un studiu recent a dezvăluit că oamenii pot provoca astm pisicilor. Se pare că una din două sute de pisici suferă de astm, cu toate simptomele - tuse, strănut și respirație sacadată - care sunt agravate de mătreață, praf, fum de țigară și alte forme de agenți alergeni. Intre timp...

UrcuȘun și cobvrâșuri

suntem chit!

în Europa medievală, pisicile erau disprețuite și de temut pentru că erau asociate diavolului. Arderea unui număr mare de pisici era un lucru comun după arderea unei vrăjitoare. Barbara Holland, în cartea sa *Secrets of the Cal {Secretelepisicii)*, susține că în acea perioadă pisicile erau arse, fierte, trase în țeapă, spânzurate, jupuite, strangulate și îngropate de vii, aruncate din turnuri înalte, linșate, opărite sau înjunghiate.

Dar pisicile aveau să se răzbune pe torționarii lor medievali, chiar dacă neintenționat.

Omorând pisicile, europenii au creat involuntar un mediu propice pentru dezvoltarea șoarecilor și șobolanilor, principala pradă naturală a pisicilor. Când cruciații s-au întors din Țara Sfântă, au adus cu ei șobolani infestați cu purici purtători de ciumă bubonică. Din cauza lipsei pisicilor, un sfert din populația Europei a murit în chinuri groaznice între 1347 și 1352.

CINE RÂDE LA URMĂ

David ȘI G°|iat

Un bărbat intră într-un bar și întreabă:

— Al cui e rottweilerul de afară?

— Al meu, răspunde un motociclist. Ce-i cu el?

— Cred că micul meu chihuahua tocmai l-a omorât.

— Ce vorbești? întreabă motociclistul un pic

neîncrezător. Cum ar putea un chihuahua să doboare un rottweiler?

— Păi, câinele tău se pare că s-a înecat cu câinele meu.

Sălbaticul vest Sălbatic

Un câine șchiop intră într-o cârciumă din vechiul Vest. Se așază la bar și spune: „Am venit să mă răzbun. II caut pe cel care mi-a împușcat lăbuța."

Abțiblțd

„Atacul de cord - răzbunarea naturii pentru că ne mâncăm prietenii din regn."

Nu te adresa niciodată papagalului

Doamna Peterson l-a chemat pe instalator pentru că mașina ei de spălat nu mai funcționa. Cei doi n-au reușit să-și coordoneze agendele, așa că doamna Peterson a plecat la muncă, i-a lăsat cheia sub preșul de la intrare instalatorului și i-a dat următoarele indicații: „Intră singur, repară mașina, lasă factura pe masă și-ți trimit un cec. Am un rottweiler pe care-1 cheamă Killer[***] și care n-o să te deranjeze, dar orice ai face, nu vorbi cu papagalul!"

Totul a decurs conform planului, iar câinele l-a ignorat total pe instalator, dar în tot timpul cât a

*** Ucigașul *(n.lr.).*

suntem chit!

stat el acolo, papagalul a urlat, a cântat și a înjurat, până când l-a adus în pragul disperării. Când era pe picior de plecare, bărbatul n-a mai rezistat și a zis: „Pasăre proastă, de ce nu taci odată?“ Răspunsul papagalului a fost: „Killer la atac!“

ftoi vecini nervoși

Doi vecini sunt în conflict de 40 de ani. Bob cumpără un dog german și-l învață să-și facă nevoile în grădina lui Bill. Bill ignoră acest lucru timp de un an, așa că Bob își cumpără o vacă și o învață să-și facă nevoile în grădina lui Bill. După un alt an și jumătate de ignorare, un camion oprește în fața casei lui Bill. Bob merge să vadă ce se întâmplă și află că Bill tocmai a primit un elefant.

Hrănind crocodilul

Intr-o seară călduță de vară, un fermier a luat o găleată și s-a dus să culeagă niște fructe pentru desert. Când s-a apropiat de copacii lui preferați, a auzit niște râsete venind dinspre ochiul de apă din fundul grădinii. S-a îndreptat într-acolo ca să investigheze și a descoperit un grup de adolescente care făceau baie goale în iazul lui.

— La ce te uiți, bătrâne? l-au întrebat fetele pe un ton răutăcios.

Foarte repede și isteț, fermierul a răspuns:

— Nu mă uit la nimic. Am venit să-mi hrănesc crocodilul.

claire gillman

Touché.

Capitalul 5

Răzbunare cu m<[†††]tör

„ Vina de-i aflată
Securea cea mai grea să se abată!“
Macbeth,* William Shakespeare (1564-1616)

Răzbunarea este un sentiment familiar omului din cele mai vechi timpuri, dar furia în trafic și poveștile despre răzbunările rutiere există, în mod evident, doar de la începutul secolului douăzeci.

Nu cred că e o surpriză că, potrivit studiului comandat de Egg Motor Insurance, peste o treime dintre șoferi conduc periculos după ce un alt participant la trafic îi enervează. Celelalte două treimi admit că sunt ofensați de comportamentul violent și agresiv al altor șoferi. Dar cel mai important pentru tema acestei cărți este faptul că 17 % dintre conducătorii auto recunosc plănuirea atentă și până la ultimele detalii a metodei de răzbunare.

Dr. David Lewis, psiholog specializat în stres și în efectele lui, a fost primul care a definit termenul de „furie pe șosea“ și a numit sentimentele negative față de alți șoferi „furie a răzbunării“.

El a spus:, Acești șoferi admit că sunt extrem de

††† William Shakespeare, *Macbeth,* trad. Leon Levițchi și Dan Duțescu, București, Ed. Univers Enciclopedic, 1996 *(n.lr).*

enervați de incidentele pe șosea, iar studiile demonstrează că unul din șase va plănui scenarii de răzbunare“, continuând:

„Furia pe șosea începe când un șofer devine atât de prins în cursa răzbunării, încât uită că principalul său scop e să conducă bine.“

Ce anume declanșează furia răzbunării? Conform celor chestionați, una dintre cauze e faptul că alți șoferi conduc foarte prost, mai ales cei care depășesc aiurea sau se bagă în fața mașinii. în aproape 65% dintre cazuri, acest tip de comportament va declanșa gânduri răzbunătoare, iar faptul curios e că femeile se enervează mai mult decât bărbații (68% față de 60%).

Mai mult, dacă nu știați de cine să vă feriți, sondajul mai arată că personajul afectat de „furia pe șosea“ e cel mai probabil o femeie (38% față de 30%), e începătoare (32%) și are peste 45 de ani. O, doamne! Parc-aș fi eu!

ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE

Veți observa în cele ce urmează că majoritatea întâmplărilor sunt legende urbane, pe care oamenii le-au preluat și le-au repovestit ca și cum li s-ar fi întâmplat chiar lor. Cele de mai jos par a fi verosimile. Câteodată, viața e mai ciudată decât ficțiunea.

Să se sature

suntem chit!

în 2004, John O'Hare, un pensionar de 73 de ani din Glasgow, și soția sa May, de 69 de ani, au călătorit prin Scoția cu rulota. în ultima noapte au oprit la Helens- burg, pe malul râului Clyde. în timpul nopții, un hoț a încercat să fure benzină din rezervor, dar, din păcate, a nimerit o altă conductă și un alt rezervor. Conform lui *Daily Newspaper,* hoțul a trecut pe lângă țeava cu benzină și a ales-o pe cea de canalizare. A înghițit o parte a conținutului, i s-a făcut rău, a vomitat din cauza mirosului și a plecat. Dimineața, John a găsit lângă rulotă o canistră goală și o baltă de vomă, și a declarat că „sper că această experiență l-a lecuit de fapte ilegale".

John a găsit, de asemenea, o grămadă de monede, pe care hoțul le furase, probabil, de la un automat. împreună cu May, el le-a donat Asociației Oxfam.

înconjurat

Un bărbat de 24 de ani mergea spre un supermarket când un tip într-un BMW a parcat pe locul rezervat cărucioarelor. Tânărul i-a spus că nu putea parca acolo, dar bărbatului nu i-a păsat de acest lucru și a plecat liniștit la cumpărături.

Ca să-i dea o lecție, tânărul a adunat toate cărucioarele pe care le-a găsit în parcare și i-a înconjurat complet mașina. Unul dintre lucrătorii magazinului l-a ajutat. Apoi s-a așezat pe o bancă și a așteptat. în scurt timp, bărbatul a ieșit din

magazin și se pare că a roșit ca o domnișoară.

Identitate greșită

în anii ’50, un neurolog celebru din nord-estul Angliei era foarte mândru de Bentiey-ul său pe care adora să-1 arate tuturor. La un moment dat, a vizitat niște prieteni al căror vecin avea aceeași mașină de aceeași culoare. Enervați de continua laudă de sine a musafirului, cei doi copii ai familiei au plănuit ceva. Au ieșit un pic din casă și, cum oamenii pe atunci nu își încuiau mașinile, au reușit să mute mașina neurologului până la capătul străzii. Apoi au împins mașina vecinului în locul de parcare al vizitatorului (mă urmăriți?).

Când a venit timpul să plece, neurologul n-a înțeles de ce nu putea să pornească mașina cu cheia lui. A devenit tot mai frustrat și mai nervos, până când și-a văzut mașina la capătul străzii, strălucind în lumina unui felinar.

CiH îl pasă?

In ținutul Pickens din Carolina de Sud, niște polițiști s-au implicat într-o cursă de zile mari cu un tip care conducea un Porsche. Șofa mult mai rău decât de obicei și motivul a ieșit la iveală imediat. Hoțul era un angajat supărat care furase mașina fostului său șef și căruia, în mod evident, nu-i păsa dacă mașina avea să fie întreagă sau nu la finalul cursei.

Cu motorul turbo în funcțiune și mergând cu

suntem chit!

viteze de peste 150 de kilometri pe oră, Porsche-ul a lăsat mașina poliției mult în urmă. Când a ajuns într-un ambuteiaj însă, șansele poliției să-1 prindă au crescut simțitor. Rezultatul a fost aproape inevitabil: hoțul a intrat într-o camionetă și mașina s-a făcut praf. Hoțul supărat a plecat cu cătușe, iar fostul șef a avut nevoie de un Porsche și de un angajat nou.

Aer cațd

Albert Hall, un funcționar din Montgomery, SUA, a decis să ia legea în propriile mâini când și-a găsit mașina

blocată de o alta într-o parcare. El a hotărât să dezumfle cauciucul din stânga-față al mașinii vinovate. Ziarul *Decalur Daily* a scris că domnul Hall, care era membru al Comitetului pentru problema parcărilor, a regretat fapta comisă, mai ales că a descoperit că șoferița era soția unui alt funcționar public, Allen Layson. In apărarea sa, Hall a declarat că nu lăsase cauciucul să se dezumfle complet, pentru că voia doar ca vinovatul „să fie nevoit să oprească să bage niște aer“ și să aibă mici dificultăți, așa cum avusese și el la ieșirea din parcare.

Iată un om care nu-și dădea aere, ci le lua.

A pus mâna pe răzbunare

Singura modalitate la care Susan s-a putut gândi

ca să se răzbune pe șeful ei mult prea strict cu programul și cu volumul de muncă de prestat, a fost ca, dis-de-dimi- neață, să mânjească mânerul portierei mașinii șefului cu un șervețel pe care-1 trecuse prin nisipul mâței sale. La sfârșitul programului, când a încercat să intre în mașină, șeful a avut o surpriză neplăcută pe mână. N-a avut la el șervețele cu care să-și șteargă murdăria de pe mâini, așa că a trebuit să se întoarcă la birou, să se spele pe mâini și să ia niște hârtie ca să curețe mânerul portierei.

0«mnul Repară t«t

Proprietarul fără scrupule al unui service auto s-a răzbunat pe un client nepoliticos și insolent, reparându-i mașina mai mult decât era nevoie. Planul simplu și eficace a fost să ascundă o monedă sau o pietricică în capacul roții la fiecare vizită a proprietarului. Efectul, bineînțeles, era un zgomot iritant în timpul funcționării mașinii.

Până la urmă, autoritățile l-au descoperit, iar mecanicul a mărturisit că-1 făcuse pe bărbat să plătească pentru reparațiile inutile ca să se răzbune pentru lipsa lui de bune maniere.

O răzbunare murdară

Vara trecută, un bărbat mergea la plajă și a văzut că două tinere într-o decapotabilă parcaseră

suntem chit!

în locul pentru handicapați. Bărbatul le-a spus că nu puteau parca acolo, dar ele l-au ignorat, așa că omul s-a dus înapoi la mașina lui, de unde a luat niște floricele de porumb rămase de la un film. S-a întors și a turnat tot conținutul pungii peste tinere în mașină. Intr-un timp record, decapotabila a fost invadată de pescăruși mâncători de floricele, care făceau ce fac păsările cel mai bine.

Taxif!

Când Mick Marone lucra în centrul Londrei, seara târziu, îi era greu să găsească un taxi care să-l ducă acasă la el în Kidbrook, o suburbie din sudul orașului. El oprea câte-un taxi, dar de cele mai multe ori șoferii refuzau cursa când auzeau unde trebuiau să ajungă.

Mick s-a gândit mult cum putea să se răzbune și până la urmă i-a venit o idee destul de bună. Oprea taxiul, deschidea ușa și intra în timp ce-i spunea șoferului destinația. Dacă șoferul spunea: „lartă-mă prietene, dar nu merg dincolo de râu“, ieșea și lăsa ușa pasagerilor deschisă, obligându-1 pe taximetrist să ocolească mașina ca să închidă ușa.

Meschin, dar plin de satisfacții i s-a părut lui Mick.

Simțul um«ruhH

O știre transmisă la un post de radio din Chicago era despre un tip din California care primise prin

poștă o amendă pentru depășirea vitezei. El fusese fotografiat de una dintre camerele de luat vederi amplasate pe șosea.

In plic, el a găsit o fotografie cu mașina sa și una cu numărul de înmatriculare, plus o scrisoare, care îl informa despre data și ora încălcării legii și despre faptul că trebuia să plătească o amendă de 40 de dolari. Bărbatul s-a enervat atât de tare, încât a trimis scrisoarea înapoi, cu o fotografie a două bancnote de 20 de dolari. O săptămână mai târziu, el a primit un plic de la poliție, iar când l-a deschis a văzut o fotografie cu o pereche de cătușe.

Sö întoarce roata

Șoferul alb la volanul unei dube este spaima poliției rutiere britanice din cauza înclinației sale pentru viteză excesivă, neatenție și încălcarea legii. Așa că metoda cea mai bună de răzbunare pe acești conducători auto a fost instalarea în astfel de dube a camerelor ascunse de luat vederi și a aparatelor de fotografiat.

Dubele au fost deja introduse în zona orașului Birmingham și sunt echipate cu două camere de luat vederi în partea din spate, care-i fotografiază prin jaluzele pe șoferii neprecauți și pe alți prieteni de același tip. De asemenea, datele sunt introduse imediat într-un computer care verifică pe loc dacă mașina e furată sau dacă taxele pentru ea nu au fost plătite.

suntem chit!

Frumos lucrat, nu ?

Bonetă frumușică

Doi vecini din California aveau un conflict îndelungat cu privire la limitele proprietăților lor, când Dirk, unul dintre ei, a decis să pună la cale o răzbunare care implica Hummerul, mașina iubită a vecinului său.

In cartierul acela de oameni cu venituri mijlocii, cam toți își parcau mașinile pe aleile din fața caselor, așa că Dirk avea drum liber. Intr-o dimineață, înainte de răsăritul soarelui, Dirk a luat un vibrator mare, argintiu, și niște superglue și s-a îndreptat spre mașina vecinului său. A lipit jucăria erotică pe capota mașinii, a acoperit-o cu lubrifiant și apoi s-a dus acasă. A privit pe geam cum vecinul a ieșit din casă să plece la serviciu și cum a rămas mască în fața mașinii. Cu mari dificultăți (capota e foarte înaltă la Hummer) el s-a cățărat pe mașină și a încercat să dezlipească „bonețica“, dar mâinile îi alunecau întruna de pe vibratorul bine lubrifiât.

Se făcuse târziu și deja un număr considerabil de vecini se minunau de poziția și de mișcările bărbatului de pe Hummer. Dirk privea totul de la fereastră.

Mult mai târziu, vecinul lui a reușit să îndepărteze vibratorul și stratul de vopsea de sub el cu ajutorul unui diluant puternic. Evident, Dirk a fost acuzat de actul oribil de răzbunare, dar cum n-a mărturisit, nu existau destule dovezi care să-1 incrimineze. Ca măsură de protecție însă, Dirk și-a

parcat mașina în garaj din acel moment și n-a mai scos-o de acolo până când vecinul lui nu s-a mutat din cartier. Coincidență sau nu, pancarta cu „De vânzare“ a apărut imediat după incidentul cu vibratorul.

Trecere de pretam

Meredith era prinsă în trafic la o oră de vârf și înainta cu câțiva centimetri pe minut. La un moment dat, mașinile au început să se miște și ea a urmărit îndeaproape mașina din față. Din păcate însă, s-a făcut roșu tocmai când ea era cu botul mașinii pe trecerea de pietoni. Se simțea în încurcătură și foarte rușinată că pietonii trebuiau s-o ocolească ca să ajungă pe celălalt trotuar, dar era sigură că aceștia aveau s-o înțeleagă.

A rămas însă complet șocată când a văzut o tânără bine îmbrăcată care își cotrobăia prin geantă și când a auzit un sunet ascuțit la trecerea domnișoarei prin fața mașinii sale. In tot acest timp femeia s-a holbat acuzator la Meredith.

Enervată, a sărit din mașină și a observat că aripa din față era zgâriată de la un capăt la celălalt. Femeia ajunsese deja pe celălalt trotuar și tocmai se pierdea în mulțime. Meredith voia s-o urmărească, dar a observat că se făcuse verde, iar mașinile din spatele ei claxonau nervos.

Nu i-a rămas decât să se întoarcă în mașină și să accepte prețul intruziunii în spațiul rezervat pietonilor.

suntem chit!

RliroaSâ-mă

Nicole Green nu a fost deloc surprinsă când fostul ei soț a anunțat-o că se recăsătorea, dar a fost foarte mirată când a primit o invitație la nuntă. Ea s-a purtat exemplar în timpul divorțului și toată lumea se aștepta să accepte cu demnitate invitația și să fie fericită pentru noul cuplu.

Nicole a primit cu greu invitația, dar a pus la cale un plan isteț de răzbunare. După toasturi, cavalerul de onoare și alți tineri au început să împodobească mașina însurățeilor, cu care urmau să traverseze continentul în cele trei săptămâni ale lunii de miere. In timp ce decoratorii se ocupau de partea din spate a mașinii, Nicole a reușit să ascundă un pește crud sub capotă, în ventilator.

Câteva luni mai târziu, Nicole a auzit că tinerei familii i-au trebuit câteva zile să descopere sursa oribilului miros care amenința să le strice marele tur. Se pare că nici oamenii de la hotelurile exclusiviste unde au fost cazați n-au apreciat mirosul neplăcut al mașinii.

Spre satisfacția lui Nicole, tânărul cuplu a dat vina pe cavalerul de onoare, crezând că era o glumiță care mersese prea departe. Așa că Nicole nu numai că s-a răzbunat, dar nici măcar n-a fost bănuită.

FURIE PE șoSEÂ

Conform unui sondaj efectuat de revista *Max Power* în 2003, nouă din zece șoferi din Marea Britanie susțin că au fost victimele furiei rutiere cel puțin o dată. Și se pare că britanicii sunt cei mai răi șoferi din lume. Intr-un

suntem chit!

sondaj Gallup, trei din cinci oameni care au recunoscut că au comis acte de furie rutieră susțin că victimele lor „o meritau". Doar 14% au avut ceva remușcări și au dat vina pe starea de spirit din ziua respectivă.

Furia rutieră nu e un fenomen nou, dar pare să crească tot mai mult. E un termen greu de definit, dar, în principiu, acoperă orice tip de comportament violent pe șosea, de la simple gesticulări și înjurături la tăiat fața, depășiri sau violență fizică. Decorurile predilecte pentru furia pe șosea sunt zonele urbane (54%), urmate de drumurile naționale (17%) și de autostrăzi (15%).

Conform unui articol publicat de Associated Press în iunie 2006, furia rutieră e rezultatul Tulburării Explozive Intermitente (TEI), care e o boală caracterizată de ieșiri violente, disproporționate față de ceea ce le-a provocat. Aceste rezultate se bazează pe un sondaj efectuat între 2001 și 2003, pe 9 200 de adulți din Statele Unite.

Se pare că șoferii din toată lumea „civilizată" își pierd cumpătul când se află la volan, deși există și niște vești mai bune. în 2005, un sondaj de pe internet a ajuns la concluzia că șoferii australieni sunt cei mai binevoitori, iar cei americani sunt cei mai agresivi, după ce a fost consultat un eșantion considerabil de australieni, canadieni, britanici și americani.

De asemenea, sondajul demonstrează că în toate aceste țări cifrele sunt în scădere.

IOTURI URBANE MOTORIZATE

Următoarele povești neverosimile circulă, sub diferite forme, în toată lumea. Faptul că sunt mituri urbane nu le face mai puțin amuzante și, cine știe, ele poate chiar își au originea în fapte adevărate.

Al f«st turnat

O femeie a economisit ani de zile ca să-i cumpere soțului ei, șofer de basculantă, un Cadillac decapotabil, cu ocazia aniversării lor.

Când soțul a venit acasă de la serviciu, Cadillacul era în fața casei, iar înăuntru, soția negocia prețul cu vânzătorul. Văzând mașina ultimul răcnet și pe soția sa stând de vorbă cu un străin, soțul a făcut o criză de gelozie și a turnat încărcătura de ciment în decapotabilă.

^Viitură in parcare

în parcarea foarte aglomerată a unui mare centru comercial, o femeie aflată într-un Mercedes aștepta răbdătoare ca un bărbat să-și pună cumpărăturile în portbagaj. în sfârșit, acesta a intrat în mașină și a ieșit din parcare, dar, înainte ca femeia să ocupe locul pentru care așteptase atâta vreme, două tinere într-o mașină mică au țâșnit și au ocupat locul liber.

— Hei! a strigat femeia din Mercedes. Am

suntem chit!

așteptat mult pentru locul ăla de parcare.

— Ce să-i faci? Suntem mai tinere și mai rapide.

în acel moment, femeia a băgat Mercedesul în viteză, a călcat accelerația și a lovit cu putere aripa din spate dreapta a mașinii fetelor. Cele două au strigat enervate:

— Nu poți face asta!

La care femeia din Mercedes a replicat:

— Ce să-i faci? Sunt mai bătrână și am o asigurare mai mare.

Există numeroase variațiuni pe tema femeii (sau bărbatului) ■mai în vârstă care le dă o lecție tinerelor îndrăznețe. Majoritatea exemplelor pot fi găsite pe internet, dar cea mai cunoscută poveste de răzbunare în parcare este cea din bestseller-ul Fried Green Tomatoes ("Gogonele prăjite,), *ecranizat în 1991.*

Vânătorul de chilipiruri

Un bărbat din California a văzut într-un anunț din ziar că prețul pentru un Porsche „aproape nou" și bine întreținut era de 50 de dolari. Bărbatul era sigur că era vorba de o greșeală de tipar, dar chiar și la 5 000 de dolari mașina era un chilipir, așa că s-a grăbit să facă o ofertă și să meargă să vadă mașina.

O femeie foarte frumoasă i-a deschis ușa. Da, ea trimisese anunțul. Prețul era chiar de 50 de dolari. „Mașina e în garaj. Vino s-o vezi."

Bărbatul a fost copleșit la vederea unui Porsche

atât de frumos și, așa cum promisese anunțul, „aproape nou“. El a întrebat dacă putea să-l conducă un pic prin cartier și femeia a acceptat imediat. Mașina mergea minunat, așa că bărbatul a scos cei 50 de dolari și a plătit cam neîncrezător. Femeia a făcut actele necesare și mașina a devenit a lui.

Până la urmă, noul proprietar a decis să afle de ce femeia vânduse mașina la un preț atât de mic. Replica ei a fost simplă: „Soțul meu a fugit cu secretara acum câteva zile și mi-a lăsat scris într-un bilet să vând casa și mașina și să-i trimit banii.“

Monstrul cu «chi verzi

Un bărbat a intrat într-un show-room auto a doua zi după ce a moștenit o sumă foarte mare de bani. El s-a uitat înjur și a ales cea mai nouă, sofisticată și scumpă mașină pe care a găsit-o. A plătit cu bani gheață și a plecat din magazin la volanul noii achiziții.

în drum spre casă, a auzit un clinchet - ceva era în neregulă cu mașina. S-a întors și s-a dus direct la vânzător. Acesta și-a cerut iertare și s-a oferit să încerce să repare mașina, după care l-a sfătuit să-și aleagă alta până când aveau să comande una nouă.

Bărbatul voia mașina foarte mult așa că I-a rugat pe vânzător să i-o repare. Două ore mai târziu, mecanicii au constatat că nu era nimic în neregulă cu mașina. Bărbatul s-a arătat un pic

suntem chit!

neîncrezător, dar a acceptat să plece acasă. Indiferent de sursă, zgomotul se oprise.

A doua zi însă, sunetul a reînceput. S-a dus din nou la showw-room, unde, din nou, n-a găsit nimic în neregulă. Acest proces a continuat timp de câteva săptămâni, deși câteodată clinchetul dispărea pur și simplu. După două luni de șicane, vânzătorul a devenit vizibil enervat pentru că nu voia să capete o reputație proastă, așa că i-a înlocuit mașina cu una nouă.

Totuși, omul dorea să afle ce avea de fapt prima mașină, așa că i-a rugat pe mecanici s-o dezasambleze complet dacă era nevoie, dar să oprească sunetul. Muncitorii au început să demonteze mașina bucată cu bucată și tot n-au găsit nimic în neregulă. Când au ajuns la portieră, au descoperit în interiorul ei o bucățică de țeavă metalică și un bilet în care scria: „Deci ai găsit în sfârșit clopoțelul, nenorocit bogat ce ești!“

Un «ni tăcut

In toiul nopții, un camionagiu a oprit la o cafenea de pe marginea drumului ca să se odihnească un pic. Pe la jumătatea cinei, trei motocicliști bărboși, jegoși, cu haine de piele și svastici atârnându-le la gât, au intrat în local.

Fără nici un motiv, ei s-au legat de șoferul camionului. Unul i-a turnat piper în cap, altul i-a furat desertul, iar al treilea i-a vărsat cana cu ceai.

Camionagiul n-a scos un cuvânt, s-a ridicat, a plătit și a plecat.

— Păcăliciul ăsta nu prea e luptător, a spus unul dintre bădărani.

La care proprietarul a adăugat de după tejghea:

— Nici șofer nu prea e. Tocmai a trecut cu camionul peste trei motociclete.

(Toate aceste povești cu motoare și multe altele pot fi găsite la snopes.com.)

CINE RÂDE LA URNĂ

Răzbunare asigurată

Doi taximetriști s-au întâlnit, iar unul a întrebat:

— De ce-ai o parte a mașinii roșie și cealaltă albastră?

— Ca să produc confuzie dacă sunt implicat într-un accident.

Prindémâ dacă p«ți

Un soț dominator își conduce soția acasă după o petrecere. La un moment dat, un polițist îl oprește și-i atrage atenția că merge cu 100 la oră, într-o zonă cu restricție de 60 de kilometri pe oră.

— Mergeam cu 60 la oră, spune soțul.

— Radarul meu nu e de acord cu această afirmație, zice polițistul.

— Aveam 60, urlă soțul.

— Nu aveați, spune polițistul, vizibil enervat.

Soția apare la fereastră și șoptește:

— Domnule polițist, n-ar trebui să vă certați cu soțul meu când e beat.

Oameni in sere

La o expoziție de computere (COMDEX), Bill Gates a comparat industria computerelor cu cea a automobilelor și a declarat: „Dacă General Motors ar fi ținut pasul cu tehnologia, cum a făcut industria computerelor, toți am fi condus mașini de 25 de dolari, care consumă un litru de benzină la mia de kilometri.“ Recent, General Motors a comentat declarația lui Gates: „Da, dar v-ar plăcea ca mașina dumneavoastră să moară de două ori pe zi?“

Capitolul b

Răzbunarea in sport

„ Un act de răzbunare declanșează întotdeauna un

altul. “

John Jefferson

autor

In majoritatea sporturilor de azi, trucurile și micile ilegalități sunt tactici acceptate și chiar de așteptat. Nimeni nu se mai uită urât când un tenisman strigă „aut“, deși mingea este foarte clar în teren, și nimeni nu mai e scandalizat când un jucător de crichet rămâne lângă portițe, deși ar trebui să iasă din joc. La fel, în grămezile de la rugby, jucătorii încearcă să rupă grămada mai repede ca să câștige mingea sau să obțină o lovitură de pedeapsă.

De fapt, nici un sport nu e ferit de astfel de încercări de a-i păcăli pe adversari sau pe arbitri. Chiar și în golf, un sport foarte nobil, jucătorii își schimbă punctajele sau își mută mingea într-o poziție mai bună.

Fie gândul că și ceilalți trișează, fie credința că nu vor fi prinși îi determină pe majoritatea sportivilor să recurgă la mici trucuri ca să fie siguri că vor câștiga. Iar acestea se adună și dau naștere dorinței de răzbunare sau de revanșă. In sporturile de echipă ca rugby, fotbal sau hochei, frustrările și resentimentele se acumulează și de cele mai multe ori conturile sunt reglate chiar pe teren prin violență fizică. în alte sporturi, jucătorii au destul timp să elaboreze atent strategia răzbunării

împotriva

adversarilor și chiar împotriva arbitrilor. Vă surprinde? Nu cred.

UPSÄ ÖE FAIRPLAY

Dorința de răzbunare pe teren duce la comportamente necorespunzătoare. Seria următoare de evenimente merită cel puțin cartonașul galben, dar ce ne facem dacă arbitrul nu vede nimic necurat?

O parcare mesenașă

Intr-un cantonament în Italia în 1980, o echipă din nord-estul Angliei a jucat un meci greu împotriva unei echipe locale. Oaspeții s-au simțit nedreptățiți de arbitrul italian și au devenit foarte furioși. După meci, pe când beau ceva într-un bar din oraș, jucătorii au văzut cum arbitrul și-a parcat micul Fiat 500 în fața unui restaurant din apropiere. Nu a fost nevoie decât de două pahare pentru ca echipa engleză să plănuiască răsplata pentru tratamentul din timpul meciului. S-au adunat toți în jurul mașinii, au ridicat-o de la locul ei și au așezat-o în ușa unui magazin. Mașina era în siguranță, la vedere, dar imposibil de scos din noul loc de parcare.

Răzbunare |a transfer

Când a fost cumpărat pentru 15 kilograme de cârnați de porc, fundașul român Marius Cioară s-a simțit atât de insultat, încât a decis să plece la cules de căpșuni în

Spania, în loc să mai practice „preafrumosul sport“ în România. Purtătorul de cuvânt al noii sale echipe de divizia D, Regal Hornia, a declarat că echipa renunța la provizia de cârnați pe o săptămână ca să-1 aibă pe Cioară și a considerat că acest sacrificiu merita făcut. Oricum, jucătorul s-a simțit batjocorit, iar după ce toată povestea a ajuns și în presă, și-a făcut bagajele și a plecat. Clubul a cerut despăgubiri echipei de divizia B UT Arad, care își vânduse fundașul pe cârnați.

Glumâțe lu< Ri<[‡‡‡]

Gary Neville, jucător din prima ligă de fotbal a Angliei, încercat să-i facă o farsă colegului său Rio Ferdinand, acoperindu-i mașina cu iaurt. în fața acestui fapt, Fer- dinad ajurat să se răzbune - și nu oricum, ci în fața camerelor de filmat.

Reglarea conturilor cu Neville a fost prima din seria de șase farse pe care Rio le-a făcut unor staruri ale fotbalului englez *(Ferdinand’s World Cup Wind-Ups*),* deși cu el avea ceva personal. Rio știa că două lucruri îl enervau pe Gary Neville la

‡‡‡ Emisiune difuzată la ITVîn 2006 *(n.lr.).*

culme, polițiștii și locuitorii orașului Liverpool, așa că a pregătit atent capcana.

Pe când Neville încerca să-și parcheze SUV-ul într-o parcare subterană, o mașină de poliție s-a oprit lângă el și un ofițer în uniformă a coborât din mașină. Polițistul i-a adus la cunoștință, într-un stil batjocoritor, numeroasele amenzi neplătite și alte încălcări ale regulamentului pe care Neville le comisese în ultima vreme.

Neville a fost vizibil enervat și a devenit tot mai tensionat când polițistul de ocazie i-a spus că trebuia să-l însoțească la secție și să-i dea șase puncte penalizare pe carnetul de conducere - sau poate că scăpa dacă accepta să facă o poză cu el.

Oricât de mare ar fi fost tentația de-a scăpa, mândria nu i-a permis lui Neville să apară într-o poză cu polițistul grăsuț, așa că i-a răspuns cu jumătate de gură: „Dă-mi șase puncte. Nu mă târguiesc.“ In acel moment, gluma a ieșit la iveală.

Ai grijă, Terdinand! Nu cred că lui Neville, i-a plăcut foarte muh.

Sportivi PUȘI **la c-o\ț**

Un grup de sportivi dintr-un liceu din Statele Unite le făcea viața amară elevilor care „nu se încadrau în norme“. La un moment dat, ei au vopsit cu spray mașina unuia dintre „tocilari“ fără să-și dea seama că acest lucru va avea repercusiuni.

Tocilarii au strâns rândurile și la următorul meci

de fotbal galeria a strigat în gura mare scorurile ultimelor partide, care, la drept vorbind, nu erau impresionante. Sportivii s-au rușinat, iar din acel moment tocilarii au câștigat respectul care li se cuvenea.

RdȘu ca racul

Ziarul *Terra* a relatat că un arbitru brazilian a fost târât într-un proces urât de divorț după ce, în timpul unui meci, scosese o pereche de chiloței roșii din buzunar, în locul cartonașului de aceeași culoare.

Era un meci amical, iar Carlos Jose Figueira Ferro a încercat să-1 elimine pe Paulo Coise. El a fost atât de rușinat de întâmplare, încât a încheiat meciul cu 20 de minute mai devreme. Arbitrul a susținut că nu știa cum ajunseseră chiloții în buzunarul lui, dar acest răspuns n-a convins-o pe soția lui, care a înaintat procedurile de divorț imediat după finalul meciului.

Gurile rele spun că a fost vorba de fapt de un act de răzbunare din partea unui jucător supărat.

Știccer Aid[§§§]

O rivalitate amicală s-a născut între echipa

§§§ Organism al UNICEF care strânge fonduri cu ajutorul unor vedete internaționale și prin intermediul meciurilor de fotbal *(n.lr).*

Angliei și cea a Restului Lumii în 2006, la meciul de caritate organizat de Soccer Aid pentru UNICEF.

Ca să-și enerveze adversarii, echipa Restului Lumii a tăiat vârfurile șosetelor echipei Angliei. Evident, englezii n-au gustat gluma, așa că au decis să se răzbune. Planul lor era să arunce apă peste jucătorii echipei adverse în timp ce aceștia se schimbau, dar lucrurile n-au mers din două motive. In primul rând, echipa Restului Lumii a pus un jucător să păzească ușa vestiarului și în al doilea, deși atacatorii își acoperiseră fețele cu măști făcute din șosete, ei purtau cu toții echipamentul pentru meci - cu numele și numărul pe spate!

Șaji mat?

Nu prea te aștepți ca jucătorii să recurgă la procedee din box pe teren ca să-și regleze conturile, dar când un maestru la șah recurge la pumni e cu adevărat o surpriză. Citiți mai departe.

In iunie 2006, Olimpiada de șah s-a ținut la Torino. Evenimentul avea loc din doi în doi ani și-i reunea pe cei mai buni jucători din 150 de țări.

Când Danny Gormally, membru al echipei Angliei, a văzut, la o petrecere, că Levon Aronian, liderul echipei Armeniei, dansa cu Arianne Caoili, de 19 ani, marea maestră a echipei Australiei, care era un fel de Anna Kournikova a șahului și totodată un obiect al interesului domnului Gormally (aveau o relație pe internet și se văzuseră de câteva ori în

Londra), s-a înfuriat teribil. El a pășit pe ringul de dans și l-a lovit atât de tare pe Aronian, încât acesta a căzut la pământ.

A doua zi, liderul echipei engleze a prezentat scuze echipei Armeniei pentru evenimentele din seara precedentă. Dar când Gormally a ieșit la o cafea cu niște prieteni, un grup de tineri armeni au folosit violența ca să se răzbune. Cerc vicios?

Pentru mai buna înțelegere a lucrurilor, în Armenia șahul este un sport național, iar Aronian e venerat; el este David Beckhamul Armeniei. Probabil că el și Caoili sunt destinați să devină un fel de Posh și Becks ai lumii șahiste, mai știi?

Surpng

într-o vacanță de surfing, unul dintre surferi a desenat cu markerul diferite organe sexuale pe placa celuilalt. Răzbunarea acestuia a constat în ștergerea lor cu o cârpă înmuiată în acetonă. Nu era însă orice fel de cârpă, ci chiar boxerii vinovatului. După ce și-a terminat treaba, i-a lăsat sub perna nefericitului. A doua zi, acesta s-a trezit cu o durere de cap cumplită.

A urmat o nouă răzbunare, mult mai urâtă. Tânărul a „împrumutat“ aparatul de fotografiat al primei victime și a făcut cinci poze cu spălarea pe dinți a unui câine comunitar indonezian, după care a înapoiat aparatul și periuța proprietarului. Ajuns acasă, după developarea filmului, tânărului i s-a făcut rău realizând că folosise periuța „mânjită“. Probabil că-și plănuiește și acum răzbunarea.

STRUGURI ACRI

Câteodată o înfrângere poate lăsa un gust amar în gura celui învins, sau chiar, în gura colectivă a unei națiuni care trăiește prin sport. Asta duce evident la o dorință aparte de răzbunare din partea fanilor.

Deturnarea votăm

Primarul Londrei, Ken Livingstone, le-a lansat locuitorilor, pe pagina de web a London Development Agency, provocarea de-a găsi un nume pentru podul de lângă Stadionul Wembley. Surprinzătoare a fost poziția foarte sus în clasament a numelui fotbalistului german Dietmar Hamann.

Se pare că fanii germani au profitat de ocazie și l-au nominalizat pe Hamann, care înscrisese ultimul gol înainte de renovarea stadionului, ca răzbunare pentru înfrângerea pe care germanii o suferiseră pe Wembley în fața englezilor, la finala Cupei Mondiale din 1966.

Ziarele germane și-au îndemnat cititorii să voteze pentru Hamann, dar se pare că și australienii le-au urmat exemplul, făcând să circule un e-mail cu îndemnul de a-1 vota pe fostul căpitan al echipei de rugby, John Eales.

Până la urmă, pentru cei cărora le plac finalurile sarcastice, câștigătorul a fost Billie, calul care, împreună cu călărețul său George Scorey,

restabilise ordinea și calmase mulțimea după ce 100 000 de oameni invadaseră terenul la prima finală a Cupei Angliei din 1923, la meciul dintre Bolton Wanderers și West Ham.

O zJ mmunată

Jonny Wilkinson a înscris trei puncte în prelungirile finalei Cupei Mondiale la rugby din 2003, asigurând astfel victoria englezilor în fața australienilor, iar presa din Australia a decis să se răzbune.

Un articol intitulat „Rugby și răzbunare“ a apărut în *Sydney Morning Herald în* aprilie 2003, îndemnându-i pe australieni să-l voteze pe Tim Henman și nu pe Wilkinson ca sportivul anului în topul propus de BBC.

Editorialul susținea: „Nu este nimic mai satisfăcător decât gustul strugurilor acri spălat de un pahar de vin dulce al răzbunării, mai ales când Jonny Wilkinson e implicat“. Și adăuga: „în spiritul lipsei de fairplay, cititorii ar trebui să acceseze site-ul www.bbc.co.uk, să intre pe pagina de sport și să-l voteze pe Tim Henman.“

în ciuda eforturilor făcute de australieni, Wilkinson a fost declarat sportivul anului în decembrie 2003.

în afara terenului

Suporterii clubului Arsenal n-au fost foarte

mulțumiți când, cu doar câteva zile înainte de meci, au văzut într-un ziar local, poza lui Drammens Tidende, cel care trebuia să conducă finala Champions League, purtând un tricou al adversarilor lui Arsenal, CF Barcelona****.

Arbitrul norvegian Ole Hermann Borgan a recunoscut că a fost o prostie din partea lui Tidende să accepte să se lase fotografiat în tricoul acela. UEFA a fost de acord și l-a obligat să stea pe tușă din cauza posibilei sale subiectivități.

o poveste cu fiori

Meciul dintre Anglia și Portugalia, din sferturile de finală ale Campionatului European din 2004, s-a încheiat 1-1, pentru că arbitrul elvețian Urs Meier i-a anulat un gol în minutul 89 lui Sol Campbell în urma unui fault la portar comis de John Terry.

La meci egal, au urmat loviturile de departajare, după care Portugalia a câștigat, a ajuns în finală și a pierdut în fața Greciei. Decizia lui Meier a fost foarte controversată și majoritatea fanilor nu au fost de acord, deși UEFA a considerat că arbitrul avuse dreptate.

Ca să se răzbune, tabloidele engleze au publicat informații personale din viața lui Meier și au îndemnat publicul să-și exprime nemulțumirea. Meier a primit amenințări cu moartea, peste 16000

**** Confuzie a autoarei. *Drammens Tidende* nu e arbitru, ci unul dintre ziarele norvegiene cunoscute. Finala Champions League din 2006 a fost arbitrată de norvegianul Terje Hauge *(n.red.).*

de e-mailuri nepoliticoase și i s-a arborat un steag britanic acasă. Lucrurile au devenit atât de rele, încât arbitrul a fost pus sub supravegherea poliției.

In ciuda amenințărilor, Meier a continuat să activeze în FIFA și să arbitreze meciuri de top din prima ligă elvețiană până la vârsta obligatorie de retragere.

Atenție

Christophe Fauviau, un ofițer în rezervă în vârstă de 46 de ani, a fost condamnat la opt ani de închisoare după ce justiția franceză l-a găsit vinovat pentru că adăugase alcool în băuturile a peste 30 dintre adversarii copiilor lui. Alcoolul trebuia să-i facă pe tineri să-și piardă echilibrul pe terenul de tenis, dar a reușit să-l omoare pe unul dintre ei, care a adormit la volan și s-a izbit violent de un copac.

Fauviau a declarat instanței: „Nu mai suportam să-mi văd copiii jucând și mi-am pierdut mințile.“

DIRECT IA ȚINTA

Frank Sinatra a zis cândva că „succesul e cea mai mare răzbunare“. Se pare că următorii sportivi au memorat această propoziție.

Nu ți pierde Speranța

Pe un site american de sport, Rick Reilly și-a îndemnat cititorii să-1 voteze pe Matt Leinart, fundașul lui USC, sportivul anului 2005, „ca să le

demonstreze tuturor tinerilor plinuți și batjocoriți de colegii lor că pot deveni cineva“. Se pare că această descriere i se potrivea lui Leinart până la 14 ani.

îjțcă o tură

După ce în 2005 Fernando Alonso a reușit să întrerupă seria de victorii a lui Michael Schumacher și a luat titlul mondial, multi fani și suporteri ai Formulei 1 au vorbit despre sfârșitul unei epoci odată cu retragerea pilotului german.

Totuși, în aprilie 2006 Michael Schumacher a reușit să-l învingă pe Alonso pe circuitul din San Marino, să câștige titlul pentru Ferrari și să închidă gura criticilor.

Această victorie a însemnat totodată doborârea vechiului record de pole position al lui Ayrton Senna și creșterea numărului personal de victorii la 85, ceea ce înseamnă că răzbunarea a fost de două ori mai dulce.

FC Tocilari

In Danemarca, un producător TV foarte inteligent s-a avântat în domeniul emisiunilor de tip reality-show și a venit cu un concept nou. Planul lui era să găsească 16 tocilari, tineri care nu văzuseră o minge în viața lor, care se simțeau mai confortabil în fața unui calculator decât pe teren și pe care să-i dea timp de trei luni pe mâna unui

antrenor profesionist, în vederea unui meci cu o echipă de fotbal profesionistă.

El s-a așteptat ca telespectatorii să guste glumele pe seama tocilarilor inepți, care erau într-adevăr slabi la fotbal, dar până la urmă se pare că tinerii au luat lucrul în serios, au muncit ca o echipă și au reușit chiar să înscrie în marea finală.

Unul dintre jucători nici măcar n-a reușit să fie alături de coechipierii săi la al doilea sezon pentru că faima i-a adus un loc în Parlamentul danez. Asta da, răzbunare.

Emisiunea a avut versiuni în toată Europa și chiar și în Australia, unde s-a numit *Nerds FC.*

întoarce Șt celălalt dbraz

In 1974, reputația jucătorului lui Celtic Jimmy „Jinky“ Johnstone a ajuns la urechile adversarilor de la Atletico Madrid, al cărei fundaș l-a tratat foarte dur. De fapt, trei jucători de la Atletico au fost trimiși să se ocupe pe rând de Jimmy, care a fost faultat pe toată durata meciului până la finalul care s-a lăsat cu lovituri, scuipături și vânătăi.

Totuși, de fiecare dată când a fost atacat, Jinky s-a ridicat și a continuat jocul, pentru că scopul lui era să-i facă pe adversari să se simtă inferiori. Ceilalți colegi n-au putut să-i urmeze exemplul cu întoarcerea celuilalt obraz, așa că l-au răzbunat pe Johnstone în tunelul care ducea la vestiare.

CINE RÂDE LA URMĂ

La 9dlf

Un bărbat și soția lui s-au dus la golf și au ajuns spre final la gaura cea mai dificilă, plasată undeva într-o vale, unde nu puteai ghici direcția mingii. Cei doi au lovit mingile și apoi au coborât să vadă unde ajunseseră. Mingea bărbatului era în fața unui hambar foarte înalt, așa că soția a venit cu propunerea să deschidă cele două uși ale construcției ca să aibă posibilitatea să continue jocul.

Bărbatul a fost de acord așa că au deschis ușile, iar apoi el a lovit mingea, care a trecut de prima pereche de uși, dar a lovit peretele din spate, a ricoșat cu putere, s-a întors și a lovit-o pe soție în cap, omorând-o pe loc.

După câteva luni, el s-a dus din nou la golf cu prietenii. Au ajuns la aceeași gaură și în aceeași poziție. Unul dintre amicii lui a sugerat să deschidă ușile hambarului, dar bărbatul a răspuns: „Nu. Ultima dată când am încercat asta, am fost penalizat."

Balonul păcățici

Harry era un personaj foarte egocentric și le amintea mereu oamenilor că jucase baseball semiprofesionist: „Aveam tot soiul de trucuri ca să-mi încurc adversarii. Eram un adevărat James Bond al terenului de baseball." „învinsul 007" adăuga soția lui.

Câștigătorii și >»nvtnș<i

Un american facea turul Spaniei și după o zi de plimbare s-a oprit la un restaurant cu specific local. în timp ce degusta vinul, el a observat cum un platou somptuos le era servit clienților de la masa alăturată. L-a întrebat pe chelner:

— Ce este acolo?

Chelnerul a răspuns:

— Ah, *senor,* aveți gusturi impecabile. Acelea sunt testiculele taurului ucis în corida din această dimineață. O delicatesă.

Americanul, deși derutat pentru câteva momente, a decis să facă o nebunie:

— La naiba, sunt în vacanță, adu-mi și mie o porție!

Chelnerul a răspuns:

— îmi pare rău, *senor,* dar se poate servi doar o porție pe zi, pentru că nu are loc decât o coridă în fiecare dimineață. Dacă veniți mâine dimineață devreme și comandați, vă putem oferi această delicatesă mâine seară.

A doua zi dimineață, americanul a revenit și a comandat, iar seara a primit felul mult dorit. După ce-a inspectată farfuria și a luat câteva mușcături, l-a chemat pe chelner și i-a spuse:

— Astea sunt mult mai mici decât cele pe care le-am văzut ieri.

Chelnerul a explicat imediat:

— Desigur, *senor.* Câteodată câștigă taurul!

Capitolul

Obiectele contraatacă

„Răzbunarea e una dintre cauzele scrisului. “
William Gass
scriitor american (1924-)

„Efecte răzbunătoare“ este termenul pe care autorul și cercetătorul american Edward Tenner l-a inventat la începutul anilor ’90 pentru a desemna consecințele ciudate ale noilor tehnologii și schimbările sociale pe care le produc aceste invenții.

El observă în articolul „Voice Mail and Fire Ants“ („Mesagerie vocală și furnici roșii“), publicat în *New York Times* în 26 iulie 1991, că „Lumea pare că se răzbună pe omenire, întorcând propriile noastre invenții împotriva noastră. Sau poate că noi facem asta inconștient. Acesta nu este un fenomen nou, dar dezvoltarea tehnologică l-a amplificat considerabil. Oriunde privim, observăm consecințe nedorite ale invențiilor chimice, mecanice, medicale, sociale sau financiare. Toate aceste «efecte răzbunătoare» nu sunt atât dorințe de revanșă ale lumii înconjurătoare, cât mai degrabă o lipsă de previziune din partea cercetătorilor.“

Acest capitol va analiza două dintre domeniile cele mai afectate de „efectele răzbunătoare“: cel mecanic și cel financiar

DISPOZITIVE PENTRU TOȚI!

„Efectele răzbunătoare“ moderne includ antibioticele, care au dus la întărirea tulpinilor bacteriene, clăparii, care reduc riscurile rănilor la glezne, dar măresc șansele luxării genunchilor, țigările cu o cantitate mai mică de gudron, dar care-i fac pe oameni să fumeze mai mult, și lista poate continua la nesfârșit. Iată câteva exemple de produse mecanice și tehnologice care s-au întors împotriva noastră.

Ghmi«n criogenie

în martie 2006, frigiderul în care erau depozitați Raymond Martinot și soția sa Monique, membri fondatori ai teoriilor criogenice, a încetat să funcționeze. Perechea fusese înghețată în speranța că știința modernă avea să-i reînvie Ia un moment dat în viitor.

Un articol din *Guardian* a relatat cum, în mod ironic, fiul lor, Remy, a trebuit să-i incinereze, după ce congelatorul industrial din castelul lor de pe valea Loarei s-a stricat și cadavrele s-au dezghețat.

Remy a comentat: „Mă doare că n-am putut să respect ultima dorință a tatălui meu. Poate că viitorul va demonstra că tatăl meu a avut dreptate și că a fost un deschizător de drum.“

Rătăciți printre cuvinte

Toyota, marele producător de mașini din

suntem chit!

Japonia, a avut parte de o surpriză când modelul său de succes, MR2, nu s-a bucurat de apreciere din partea cumpărătorilor francezi. Un francofil și-a dat imediat seama că în franceză MR2 se pronunță „Em-Err-Deux“, care sună ca „emmerdeux“[††††].

Iar deux se pronunță... duh!

Peisaj pitoresc

In mai 2006 o ambulanță a făcut două ore până la locul unui accident pentru că a fost direcțională greșit de GPS. Chloe Banks, de 10 ani, a fost lăsată să aștepte ambulanța pe marginea șoselei, după ce fusese rănită într-un accident de mașină. Din fericire, rănile ei nu erau foarte grave.

Există și alte cazuri de „efecte răzbunătoare“ ale sistemelor de navigație prin satelit, ca de exemplu cel al unei femei care a călătorit din nordul Angliei spre Devon prin Irlanda.

„Efectul răzbunător“ al GPS-ului asigura distracția și continuitatea afacerilor de tractare dintr-un sat izolat. De când autoritățile închiseseră un drum, șoferii urmau indicațiile sistemului de navigație și se trezeau că trebuiau să treacă vadul din satul Luckington, în comitatul Wiltshire. De la închiderea acelui traseu, cel puțin două automobile pe zi au trebuit remorcate din vad pentru că ignoraseră semnul de apă adâncă. Unii fermieri

†††† Enervant. Cuvânt argotic derivat din *merde* (rahat) *{n.lr.).*

mai întreprinzători au cerut până la 25 de lire ca să-i scoată din apă cu tractorul pe ghinioniști.

Mai grav, șoferii englezi erau trimiși pe marginea unei prăpăstii de 30 de metri pe un drum de țară din North Yorkshire în aprilie 2006 - o nouă dezlănțuire a „efectelor răzbunătoare“!

RĂZBUNAREA TELECOWUNICAȚIIIOR

Fără nici o îndoială, ultimele descoperiri din domeniul tehnologiei mobile ne-au ușurat accesul la prieteni, rude și parteneri de afaceri. Pe computer, bazele de date și poșta electronică au dat posibilitatea și celei mai mici afaceri să-și facă publicitate și să trimită materiale promoționale către potențialii clienți. Dar, cu cât lumea noastră e mai sofisticată, cu atât cresc posibilitățile unor „efecte răzbunătoare“.

Butanul greșit

Asistentul de marketing al unui magazin on-line a atras nenumărate reclamații de la clienți nemulțumiți pentru că, la trimiterea ofertei prin e-mail, le-a adăugat adresele în CC, în loc să folosească opțiunea BCC, lăsân- du-le adresele la vederea celorlalți - companii sau alți clienți.

Urât. Urât al naibii.

suntem chit!

Attngere

Directorul regional al unei societăți caritabile i-a trimis un sms îndrăzneț soțului ei, Nick. Textul era: „Parchez mai devreme, te aștept în pat“, dar, din păcate, și pe șeful ei îl chema tot Nick și acesta a fost cel care a primit invitația (odată cu recunoașterea faptului că femeia pleca mai devreme de la serviciul).

F^rmarlëa numărului

Problema cu telefoanele mobile din ce în ce mai mici este că devine tot mai greu să te asiguri că nu sună singure pe cineva din greșeală, în timp ce se află în geantă sau în buzunar.

în această situație s-a găsit ziarista de la *Sunday Times,* Christa D’Souza, când dădaca ei s-a așezat din greșeală pe telefon și a sunat-o pe editorialistă. Christa a auzit toată discuția un pic erotică între fiul ei vitreg de 14 ani și dădacă - o conversație de care ar fi dorit să fie scutită și care a cam făcut-o de rușine pe dădacă.

pflișță cu viit&za melcului

Nu toate defecțiunile sunt legate de noile tehnologii. O femeie numită Gwen i-a trimis, în martie 1950, o scrisoare unui anume George Green, din Londra, cu o invitație la un prânz peste câteva zile. Scrisoarea a ajuns la destinație după 56

de ani.

Conform ziarului *The Sun,* Gwen scrisese: „Propun să ne întâlnim la Monty’s în weekendul viitor. îți convine la orele 14? Cu drag, Gwen.“

Când scrisoarea a ajuns la Trinity College de la Universitatea Cambridge, angajații au fost atât de curioși, încât au deschis-o imediat.

Oare a stricat Poșta britanică o frumoasă poveste de dragoste? Sau cei doi au reușit să se mai întâlnească? Nu vom ști niciodată.

C^mercianți prin telefon

Odată cu dezvoltarea bazelor de date cu clienți, datele noastre personale au devenit bunuri publice - de aici, apariția comercianților prin telefon. Dar unii oameni reacționează și se răzbună pe operatorii enervanți, care sună în cele mai nepotrivite momente.

Neil Geitz explică pe internet cum îi face pe comer- cianți să-i închidă telefonul. In primul rând, îi întreabă dacă poate să revină el cu un telefon. Ei răspund invariabil că sună de la telefoane care nu pot primi, ci doar efectua apeluri, la care Neil spune: „Dar ai telefon acasă, nu? Și tu m-ai sunat pe mine tot acasă, așa că dă-mi numărul tău și te sun.“ Ciudat, dar operatorii închid întotdeauna după aceste cuvinte.

De asemenea, Neil ne informează că operatorii fac un fel de evaluare a oamenilor pe care-i sună,

suntem chit!

evaluare care se întinde de la „fraier, ar cumpăra orice“ până la „face necazuri, e pierdere de vreme“. Recomandarea lui este să intrați în ultima categorie cât de repede puteți pentru că „multe companii de vânzări prin telefon își schimbă bazele de date între ele, astfel încât categoria «pierdere de vreme» te va duce direct pe lista «nu merită sunat»“.

Scnsori nöddrite

Există două metode prin care oamenii se pot răzbuna pe cei care trimit scrisori nedorite.

Matthew Roberts, un secretar al unei companii farmaceutice din Anglia, păstrează pe biroul său plicurile pre- plătite care vin în pachetele promoționale și un teanc de etichete albe. Când trebuie să trimită o scrisoare sau o chitanță, nu face decât să lipească o etichetă peste adresa inițială de pe plic și să scrie adresa la care vrea să trimită scrisoarea.

Această tactică nu prea mai funcționează în ultimii ani, pentru că plicurile au început să aibă un cod de bare care le direcționează la adresa inițială.

Stella, din Statele Unite, povestește metoda ei de-a face față companiilor care trimit plicuri nedorite. Ea colectează toate materialele publicitare care vin într-o săptămână: oferte de cărți de credit sau de împrumuturi, oferte

promoționale etc. și, după ce-și șterge numele de pe toate hârtiile, pune întreg conținutul pachetului în plicul preplătit din interior. Scrisorile se întorc la expeditor, iar Stella declară: „Aceste companii își primesc toate hârțoagele înapoi, iar pe mine nu mă costă nimic. Nu-i o răzbunare eficientă?“

RĂZBUNARE FINANCIARA

Răzbunarea poate avea diferite grade de dulceață, dar să lovești pe cineva în portofel trebuie să fie cea mai satisfăcătoare treaptă. Alegerea unei mari companii ca țintă a actelor vindicative nu e decât o extensie a acestui principiu și dă un nou înțeles formulei „a plătit scump pentru fapta comisă“.

Eura erotici

Membrii publicului nu reușesc prea des să fie chit cu marile instituții financiare, dar, în martie 2006, niște vânzători germani au căzut victimă unui maestru al falsurilor și, se pare, al răzbunărilor. Proprietarii de buti- curi din Köln au acceptat euro falși pe care erau imprimate nuduri masculine și feminine.

Pe bancnote era imprimat cuvântul „Eros“, zeul grec al iubirii, în loc de „Euro“ iar bancnotele aveau doar valori mari, de 300, 600 și 1 000.

suntem chit!

Un client chiar a reușit să cumpere un pachet de țigări cu o astfel de bancnotă și a plecat din magazin cu 534 de euro normali (368 de lire sterline).

Credeți că băncile o să-i ajute pe proprietarii înșelați ai magazinelor? Eu nu cred.

„LAUDĂ ADEVĂRATĂ"

Urmează o scrisoare care a fost trimisă unei bănci de către o femeie de 96 de ani - sau cel puțin așa susține e-mailul care o popularizează. Managerul băncii - al cărui simț al umorului nu era chiar dezvoltat - a considerat că acest e-mail era destul de amuzant ca să-1 trimită ziarului *New York Times.*

Este destul de lung, dar, cu siguranță, merită citit.

Stimată doamnă / Stimate domn,
Vă scriu ca să vă mulțumesc că mi-ați respins cecul cu care am încercat să plătesc un instalator luna trecută. După calculele mele, ar fi durat fix trei nanosecunde să încasați cecul

suntem chit!

și să așteptați virarea banilor în cont; mă refer, evident, la transferul lunar și automat de fonduri din modestul meu cont de economii, aranjament care funcționează de 31 de ani. Trebuie să vă felicit pentru că ați profitat de acea mică oportunitate ca să-mi retrageți încă 30 de dolari pentru deranjul pe care l-am cauzat băncii dumneavoastră.

Vă mulțumesc foarte mult pentru un lucru: acest incident m-a făcut să reconsider modul greșit în care îmi gestionez finanțele. Mi-am dat seama că, în timp ce eu îmi fac timp să răspund personal la telefoanele și scrisorile dumneavoastră, când încerc să vă contactez, mă confrunt cu o entitate impersonală, preînregistrată și foarte scumpă, monstrul în care s-a transformat, recent, banca dumneavoastră.

De acum înainte, vreau să am de-a face doar cu o persoană în carne și oase. De asemenea, ipoteca și ratele la împrumut nu vor mai fi automate, ci vor ajunge la banca dumneavoastră sub formă de cecuri adresate personal și confidențial unui angajat pe care-1 veți desemna. Atenție: este ilegal ca oricine altcineva să deschidă un astfel de plic, în afara persoanei căreia îi este adresat.

Veți găsi alăturat contractul tip pe care angajatul desemnat de dumneavoastră va trebui să-l completeze. îmi pare rău ca are opt pagini, dar am nevoie de ele ca să aflu despre angajat tot atât cât știți dumneavoastră despre mine. De asemenea, nu uitați să-i atașați fișa medicală, dar nu înainte de-a fi legalizată la un notar public, precum și detalii despre situația sa financiară (venit, datorii, bunuri), însoțite de documente doveditoare. în cel mai scurt timp vă voi elibera un PIN pe care angajatul dumneavoastră va trebui să-l folosească atunci când va avea de-a face cu mine. îmi pare rău că el nu poate fi mai scurt de 28 de cifre, dar l-am structurat după numărul de butoane pe care trebuie să apăs ca să-mi accesez contul bancar prin telefon. Și știți ce se spune: imitarea este

suntem chit!

cea mai sinceră formă de apreciere.

Vă rog să-mi permiteți să duc lucrurile și mai departe. Când mă veți suna, veți avea un meniu de opțiuni pe noul meu sistem de mesagerie vocală. Apăsați pe butoane după cum urmează:

1. Ca să programați o întâlnire.
2. Ca să cereți mai multe informații despre o plată.
3. Ca să transferați convorbirea la telefonul din sufragerie, în caz că sunt acolo.
4. Ca să transferați convorbirea la telefonul din dormitor, în caz că dorm.
5. Ca să transferați convorbirea la telefonul din baie, în caz de nevoi naturale.
6. Ca să transferați convorbirea pe mobil, în caz că nu sunt acasă.
7. Ca să-mi lăsați un mesaj pe calculator. Aveți nevoie însă de parolă, care va fi comunicată în timp util persoanei autorizate din banca dumneavoastră.
8. Ca să vă întoarceți la meniul principal și să ascultați opțiunile 1-7.
9. Ca să faceți o plângere sau să adresați o întrebare. Telefonul va intra în așteptare cu ajutorul serviciului meu de răspuns automat. Pentru că această așteptare poate dura foarte mult, în receptor se va auzi o muzică înălțătoare pe toată durata ei.

Din păcate, dar din nou având sistemul dumneavoastră ca exemplu, va trebui să rețin o taxă de 50 de dolari ca să acopăr cheltuielile acestui nou sistem. Vă rog să-mi vărsați banii în cont după fiecare utilizare.

Vă doresc un an fericit, chiar dacă nu la fel de prosper.

Umilul dumneavoastră client.

Nu uitați că, din câte se spune, o femeie de 96 de ani a compus această scrisoare. Oricum, e bine să mai

auzi din când în când că există cineva care reușește să se răzbune pe instituțiile financiare impersonale.

La minqe

Angela Kennedy din Wilmslow, Cheshire, se săturase să fie lăsată singură în timp ce soțul și fiul ei plecau la stadion la meciuri de fotbal, așa că s-a hotărât să parieze pe acest frumos sport ca să se distreze un pic. Ea a studiat niște statistici și a pariat pe nouă variante. Ei bine, femeia a câștigat aproape un sfert de milion de lire sterline. Fiecare pariu fusese corect, așa că miza inițială de 2 000 de lire s-a transformat într-un câștig de 242 391 de lire sterline.

După toate acestea, credeți că băieții au început s-o ia cu ei la meciuri ?

O nuntă picată din iad

Un plan de împiedicare a unei nunți a fost distrus de doi polițiști. Se pare că o persoană foarte invidioasă pe succesul lor profesional (cei doi erau la începutul unei afaceri) a sunat la primărie și a anulat ceremonia. Chris Walters și viitoarea lui soție au ajuns la primăria din Rhyl într-o după-amiază de sâmbătă, ca să descopere că nu mai era acolo nimeni, iar clădirea era încuiată.

Doi polițiști au sărit în ajutor cuplului: ei l-au găsit pe ofițerul de stare civilă, l-au adus înapoi la primărie și au organizat ceremonia cu doar 30 de minute întârziere.

suntem chit!

Ziua s-a terminat cu bine, dar nu prin grija concurenței profesionale, care s-a dedat unui gest de răzbunare foarte urât.

PREȚUL CORECT

Episoadele incluse în această carte se concentrează pe mijloacele amuzante prin care oamenii au încercat să se răzbune și sper că vă veți amuza când veți descoperi cât de inventivi, isteți și fără griji sunt cei care decid să-și regleze conturile. Oricum, vreau să vă atrag atenția asupra faptului că răzbunarea poate fi o afacere foarte costisitoare.

Pornografie ple internet

Ferdinand Hôlzl din Marburg, Germania, a încercat să se răzbune pe fosta sa prietenă postând pe internet un video erotic cu ea în rolul principal. Nemulțumit cu atât, el a postat de asemenea numele, adresa și datele ei de contact. Până la urmă, Ferdinand a fost prins de polițiști, amendat cu 24 000 de lire și închis pentru 18 luni cu suspendare pentru insultă și distribuire de materiale pornografice.

prea grăbit

O instanță din Buenos Aires a obligat un bărbat să-i plătească fostei soții daune morale în valoare de 10 000 de lire sterline, pentru că bărbatul s-a

mutat cu noua lui iubită înainte ca procesul de divorț să fie finalizat, semnalează ziarul *Clatin.*

Judecătorul a conchis că partenerii trebuiau să-și rămână fideli până la pronunțarea divorțului și că bărbatul a sărit calul sau, cu cuvintele judecătorului:, Acest bărbat a lezat demnitatea soției sale și i-a provocat durere."

Râzând ca « hienă

Animalele fără apărare a căror cauză e susținută de Frontul Ecologic și de cel pentru Protecția Animalelor ar râde (metaforic vorbind) dacă ar ști că cele 10 000 de incidente

în care au fost implicate au costat guvernul Statelor Unite peste 100 de milioane de dolari din 1986 până acum. Iar dacă adăugăm taxele de judecată, cheltuielile centrelor de testare și consecințele financiare ale hărțuirii de care se fac vinovați lucrătorii de la circ sau din grădinile zoologice, s-ar putea spune că animalele chiar râd mai bine.

(hnte pentru dinte

Doi oameni de afaceri americani au ajuns la tribunal după ce unul dintre ei a creat imagini obscene cu celălalt pe care, apoi, le-a postat pe internet dându-i și numele.

Richard Boucher, proprietar al magazinului de mobilă Boucher’s din Milford, și Nick D’Augustine, proprietarul magazinului Oak Furniture de lângă Amherst se tachinau de multă vreme. După ce D’Augustine a făcut o campanie de reduceri de prețuri la produse similare celor oferite de Boucher, acesta din urmă a creat un site pe care a arătat o poză cu capul lui Nick D’Augustine suprapus unei imagini pornografice și o alta cu un penis atașat de capul lui D’Augustine.

Boucher a mărturisit că acțiunile sale fuseseră, poate, greșite, dar a declarat că încercase să se răzbune pe D’Augustine pentru că acesta voia să-l bage în faliment. El a spus: „Greșeala mea a fost că m-am coborât la nivelul lui.“

CINE RADE IA URMĂ

Nebunia mobilelor

Un tânăr i-a cumpărat soției sale un telefon mobil la prima aniversare a căsătoriei. Ea a fost încântată. A doua zi, pe când soția era la mail, i-a sunat telefonul.

— Bună, iubito. Cum îți place noul telefon? a întrebat soțul.

— La nebunie, a zis ea. Dar nu-nțeleg un lucru.

— Ce anume, iubito?

— De unde-ai știut că sunt la Wal Mart?

Tare în afaceri

Un afacerist tânăr tocmai își deschisese propria firmă. El a închiriat un birou frumos și l-a mobilat în stil clasic, cu obiecte vechi.

La un moment dat, un bărbat a intrat în birou și, ca să para foarte ocupat, tânărul a ridicat receptorul telefonului și a mimat o conversație importantă, cu gesturi teatrale și pe un ton ridicat. Apoi s-a oprit și l-a întrebat pe vizitator:

— Cu ce pot să vă ajut?

Bărbatul a răspuns:

— Am venit să vă instalez postul telefonic.

progres

Am văzut recent o tânără foarte supărată care stătea lângă mașina ei. Am întrebat-o:

— Pot să vă ajut cu ceva?

La care ea a răspuns:

— Știam c-ar fi trebuit să-nlocuiesc bateriile la telecomanda asta. Acum nu mai pot deschide ușile. Credeți că au astfel de baterii la magazinul ăla (și mi-a arătat un magazin îndepărtat)?

— Nu știu. Aveți și alarmă?

— Nu. Lucrul ăsta nu face altceva decât să deschidă ușile, a zis ea și mi-a înmânat telecomanda și cheile de la mașină.

Am luat cheile și am descuiat manual mașina, după care i-am zis:

— De ce nu mergeți cu mașina până la magazin? E totuși destul de departe.

Limbaj informatic

Client: Cât de repede o să-mi meargă computerul?

Asistentul tehnic: Pe cine vreți să depășească?

Capitalul 8
Răzbunarea asupra ce|«r puternici

„Nu merită pedeapsă o răzbunare dreaptă. “
Pierre Corneille
dramaturg francez (1606-1684)

Oricât ne-ar deranja acest lucru, cei incredibil de bogați și celebri chiar cred că sunt deasupra legii; sau pur și simplu legea nu li se aplică și lor. Și totuși, acest tip de mândrie arogantă prevestește o cădere monumentală și de cele mai multe ori umilitoare. Vorba aceea: „Cu cât ești mai sus, cu atât căzătura e mai dureroasă.“

Alan Rusbridger, editorul ziarului *The Guardian,* a declarat în 1999, când politicianul Jonathan Aitken a fost închis pentru speijur, la patru ani după ce mințise în procesul împotriva ziarului *The Guardian,* care îl acuzase de corupție: „Calomnia nu-i o joacă: ea este însă folosită de prea multe ori de cei bogați sau celebri ca să reducă la tăcere comentariile obiective și la rece. Nici o persoană care folosește legea împotriva altcuiva nu se poate plânge când legea este folosită și împotriva propriei persoane.“

Urmează o colecție de povești de răzbunare de tipul David și Goliat, în care David este reprezentantul oricărui om obișnuit din lumea asta, iar Goliat imaginea neindividualizată,

suntem chit!

nepersonalizată a celor mai bogați, celebri și puternici oameni din lume.

fAVf KfflSvS GOLIAT

Se întâmplă câteodată ca indivizii cei mai rezistenți să fie umiliți de mici gesturi ale celor pe care-i consideră de cea mai joasă speță.

Chix ue zile mari

In apărarea oamenilor obișnuiți, ca să facă o declarație politică sau pur și simplu ca să se distreze, unii oameni dau mult de furcă câtorva dintre cele mai importante instituții de la ora actuală - motoarelor de căutare pe internet și președintelui Statelor Unite.

In decembrie 2003, mai multe persoane neidentificate au manipulat rezultatele motorului de căutare pe internet, astfel încât, la căutarea expresiei „chix de zile mari“, prima pagină care apărea pe ecran să fie biografia președintelui George W. Bush de pe site-ul Casei Albe. Remarcabil, de vreme ce formula „chix de zile mari“ nici măcar nu apare în CV-ul președintelui.

Se pare că acest lucru a fost posibil pentru că un blogger a îndemnat alți utilizatori să includă în blogurile sau pe site-urile lor linkuri care să lege formula „chix de zile mari“ de biografia președintelui. Procedeul se numește „bombardare

Google", dar cum nimeni nu a fost rănit, Google a considerat că n-a fost nevoie să ia atitudine.

Nªta «1® plată tie la curățătoria chimică

Exp: Amtier, Jenny
Trimis: 03 iunie 2005, 10.25
Deșt: Phillips, Richard
Ce: *LON - ALL USERS ETAJ 3
Subiect: RE: Pantaloni păta(i

Trebuie să-mi cer scuze pentru răspunsul atât de întârziat, dar date fiind îmbolnăvirea subită a mamei mele, moartea și înmormântarea ei, nu am avut timp să mă ocup de cele patru lire pe care vi le datorez.
îmi cer din nou scuze pentru cele câteva pete de ketchup de pe pantalonii dumneavoastră. Evident, nevoile dumneavoastră financiare ca partener în această firmă sunt mai mari decât ale unei simple secretare ca mine. Cum le arătasem deja e-maihil dumneavoastră și scrisoarea lui Anne-Marie celorlalți parteneri, avocaților, internilor și angajaților de la IT, cu toții s-au oferit să contribuie la strângerea sumei de patru lire. Am refuzat politicos, însă dacă aveți nevoie urgentă de acei bani, îi veți găsi pe biroul meu în această după-amiază.

Jenny

----Mesajul originar
Exp: Phillips, Richard
Trimis: 25 mai 2005, 15.27
Deșt: Amner, Jenny
Subiect: Pantaloni pătați

Dragă Jenny,
Am fost la curățătoria chimică astăzi și nota de plată pentru pantalonii mei este de patru lire. Dacă ai putea s-o plătești astăzi, ți-aș fi foarte

suntem chit!

recunoscător.
Mulțumesc,

Richard

Richard Phillips
Partener
Departamentul Comercial
Baker & McKenzie
100 New Bridge Street
Londra, EC4V 6JA

Schimbul de e-mailuri de mai sus dintre secretara Jenny Amner și Richard Phillips, partener în firma internațională de avocați Baker & McKenzie, spune foarte multe. Povestea, care poate fi. găsită pe internet, e considerată veridică, deși evenimentele care au d.eclanșat-o nu sunt foarte clare și e aproape imposibil să știm dacă personajele au existat cu adevărat. Reală sau nu, întâmplarea îl face pe partener să pară meschin, și asta într-un mod politicos și eficient.

Rețină răutăților

Leona Helmsley, o femeie de afaceri din Statele Unite ale Americii, poreclită „Regina răutăților“, a fost citată de un ziar zicând: „Noi nu plătim taxe. Doar oamenii obișnuiți o fac.“ In 1992, ea a fost trimisă la închisoare pentru patru ani și a plătit o amendă de șapte milioane de dolari pentru evaziune fiscală.

Serviciul re|iț«os

Un elev asista la slujba religioasă de la sfârșitul semestrului școlar, în compania tatălui său și a

mult dispreţuitei mame vitrege. Profund nemulţumită de evenimentul la care asista, aceasta şi-a petrecut tot timpul citind romanul poliţist pe care-1 scosese din geantă.

Băiatul s-a înfuriat, i-a smuls cartea şi i-a rupt ultimele două foi - măcar să nu ştie finalul.

Mulțumesc <re telefon

Un tip s-a răzbunat pe compania lui de creditare, când aceasta l-a taxat cu 25 de lire sterline. Compania i-a trimis o scrisoare de notificare şi i-a pus la dispoziţie un număr 0800, cu apelare gratuită, la care să poată suna în eventualitatea unor nelămuriri. Bărbatul a sunat la numărul respectiv şi a petrecut zece minute în aşteptare, timp în care şi-a dat seama că acest telefon costa compania o grămadă de bani. Aşa că şi-a ataşat hands- free-ul şi a petrecut trei zile sunând la numărul 0800, aşteptând şi închizând imediat ce i se făcea legătura. Astfel el a adunat aproape 20 de ore de aşteptat la telefon, dar mâinile i-au rămas libere, aşa că a putut să-şi vadă liniştit de treabă. Când s-a convins că toată afacerea avea să coste compania mai mult de 25 de lire, a vorbit cu unul dintre operatori, dar în loc să-1 întrebe despre taxă, a cerut să i se trimită prin poştă un formular pentru împrumuturi. Bărbatul a declarat că muzica de aşteptare fusese destul de bună ca să înlocuiască radioul în cele trei zile.

suntem chit!

însoțitori dé primi cțasg

Există mai multe versiuni ale acestui mit urban care circulă pe internet, dintre care una atribuie întâmplarea președintelui Johnson. Deși detaliile poveștii se schimbă mereu, tema persoanei aflate la putere, plină de prejudecăți și impertinentă, care-și primește răsplata meritată, rămâne aceeași.

Soția colonelului avea reputația de-a suna la diverse instituții militare și de-a cere servicii speciale.

Următoarea conversație a avut loc când ea a sunat la Marine Basics School din Quantico, Virginia:

— Bună dimineața, Basic School, cu ce vă pot ajuta?

— Sunt soția colonelului Whiting. Organizăm o mică petrecere mâine seară și am nevoie de doi locotenenți înalți și arătoși, care să le însoțească pe fetele mele. Am nevoie de ei la ora 18, ați notat?

— Da doamnă. Doi locotenenți înalți, frumoși, la ora 18.

— Și nu vreau nenorociți de mexicani!

—Am înțeles, doamnă. Fără nenorociți de mexicani.

A doua zi, la ora 18, doamna Whiting a răspuns la ușă și a dat peste doi locotenenți înalți și frumoși, după cum fusese vorba.

— Am venit să vă escortăm fiicele, doamnă.

— Dar... dar sunteți negri. Trebuie să fie o

greșeală.

— Nu doamnă, a zis unul dintre soldați. Căpitanul Rodriguez nu face greșeli.

Criză de identitate

O stewardesă de la Virgin Airlines din Sydney ar merita un premiu pentru concentrarea și calmul de care a dat dovadă când a avut de-a face cu un pasager care merita mai degrabă să călătorească în cală.

Un zbor Virgin Airlines extrem de aglomerat a fost anulat după ce compania a retras din circulație avioanele 767. O singură angajată s-a ocupat de redistribuirea pasagerilor în alte zboruri.

La un moment dat, un bărbat nervos și-a croit drum până la ghișeu. El a trântit biletul pe tejghea și a spus:

— Trebuie să fiu în avionul ăsta și chiar acum.

Domnișoara a răspuns:

— îmi pare rău, domnule. O să vă ajut imediat, dar până atunci trebuie să-i ajut și pe oamenii aceștia. Sunt sigură că apoi o să reușim să găsim o soluție.

Pasagerului nu i-a păsat de răspuns și a ridicat tonul ca să fie sigur că toată lume îl auzea:

— Știi cine sunt eu?

Fără să ezite o clipă, domnișoara a zâmbit și a

suntem chit!

luat microfonul.

— Atenție vă rog! a zis ea cu o voce care s-a auzit în tot aeroportul. La poarta 14 avem un pasager care nu știe cine este. Dacă cineva poate să-1 ajute să-și descopere identitatea, vă rog să veniți la poarta 14.

Oamenii din spatele lui au izbucnit în râs, iar pasagerul nervos i-a spus printre dinți tinerei:

— Să te fut!

Fără să clipească, ea a zâmbit și a spus:

— îmi pare rău, domnule, dar trebuie să stați la coadă și pentru asta.

BISERICA

Ne așteptăm ca slujitorii bisericii să-și folosească puterea într-un mod înțelept, dar din când în când greșesc și ei, iar atunci sunt la fel de expuși ridicolului, dizgrației și dorinței de răzbunare ca toți ceilalți.

Altar Cqd

Cotidianul *7plus* din România a publicat o știre conform căreia părintele Petrică Florea din Costești a convins o tânără de 17 ani să-1 seducă pe consilierul local Constantin Moise, de 74 de ani, în încercarea de a-1 discre- di ta. Planul era ca actul să se desfășoare în altarul unei biserici, în

timp ce preotul ar fi filmat totul.

Florea le-a arătat apoi filmul enoriașilor, în speranța că astfel consilierul avea să-și piardă slujba, iar el avea să poată candida. Lucrurile însă nu au mers conform planului; enoriașii au fost atât de șocați, încât l-au alungat pe preot din biserică și au chemat poliția.

Africa neagră

în mai 2006, în timpul unui tur oficial în Kenya, episcopul de Chelmsford, părintele John Gladwin, și cei 20 de parohi care-1 însoțeau au fost abandonați în mijlocul junglei. Arhiepiscopul Kenyei, părintele Benjamin Nzimbi și-a retras sprijinul și ospitalitatea acordate oficialilor englezi, când a aflat că episcopul Gladwin susține drepturile homosexualilor în Biserică.

Până la urmă ei au reușit să se înțeleagă, dar nu înainte ca episcopul și alaiul său să petreacă o noapte neagră în sălbăticie.

Neîntetegâ'i intre misionarii și canibali

în această poveste, lucrurile arată teribil, iar familia unui preot a avut satisfacția de a râde la urmă, după ce un strămoș suferise în mâinile celor care aveau atunci puterea.

în 2003, sătenii din Navatusila, Fiji, chinuiți de

suntem chit!

remuș- cări, și-au cerut iertare de la descendenții părintelui Thomas Baker, în speranța că aveau să înlăture blestemul care, credeau ei, se năpustise asupra lor datorită strămoșilor canibali.

în 1867, tânărul misionar al Bisericii Metodiste Wesleyane a fost gătit și mâncat de înaintașii sătenilor și tot ce-a rămas din el au fost cizmele de cauciuc. Sătenii actuali au pus sărăcia și existența lor precară pe seama acestui fapt din trecut și au sperat ca ceremonia de ispășire pe care o organizaseră să schimbe lucrurile în bine.

JUSTIȚIE

Cei care lucrează în sistemul juridic trebuie, mai mult decât oricine, să respecte legile sau, dacă nu, să plătească prețul.

judecată imparțială

Un judecător din Germania a intrat într-o mare încurcătură după ce s-a îndrăgostit de iubita unui acuzat și i-a trimis un bilet în care se oferea „să-1 închidă pe nenorocit pentru mult timp".

Tânăra a arătat biletul avocatului apărării, iar judecătorului i s-a luat cazul și i s-a intentat un proces de abuz în serviciu, cu o pedeapsă de până la cinci ani de închisoare.

dezvoltarea apetitului

Se zvonește că unui fermier din Cumbria îi plăcea, la beție, să întrețină relații sexuale cu vaca lui preferată. După o porție serioasă de băut, polițiștii l-au prins în flagrant și l-au arestat. Bărbatul și-a petrecut noaptea la închisoare, iar a doua zi dimineață a urlat să i se aducă micul dejun - era, probabil, înfometat după activitățile din noaptea precedentă.

In sfârșit, s-a deschis ușa celulei și un polițist i-a întins o farfurie cu iarbă, zicând: „Dacă e destul de bună pentru prietena ta, trebuie să fie bună și pentru tine.“

Mâncare pentru căței

Cea mai ciudată poveste de răzbunare și contraräz- bunare a avut loc la Barnaul, în Siberia, unde un polițist a fost închis cinci ani pentru omucidere.

Bine i-au făcut, ați putea spune, dar sentința a fost blândă pentru că judecătorul a ținut cont de faptul că victima tocmai ucisese și mâncase câinele vecinului.

Polițiștii au ajuns la locul crimei, unde l-au găsit pe vecin și pe prietenii lui beți criță și necooperanți. Polițistul nostru a spart ușa cu un topor și, cum criminalul nu se trezea, l-a lovit, destul de dur, de câteva ori. El i-a provocat leziuni interne atât de grave, încât bărbatul a decedat, iar polițistul s-a văzut acuzat de omor și abuz de putere.

suntem chit!

POLITICĂ

Nu mă aștept să le acordați circumstanțe atenuante politicienilor. Dar e ciudat cum toată lumea consideră că își merită soarta.

Papagal V«pSit

Un politician indian a încercat să-și dreseze papagalul să cânte imnul partidului său, dar a fost înșelat. Rivalul său, Nitish Kumar, s-a bucurat de o dulce răzbunare când, după ani de zile în care cântase „Trăiască Laloo“ la întâlnirile Partidului Popular, în cinstea lui Laloo Prasad Yadav, papagalul a început, din senin, să cânte „Trăiască Nitish“.

Coincidență sau nu, în scurt timp, dresorul papagalului și-a schimbat preferințele politice, trecând de la partidul domnului Yadav la cel al dușmanului său politic, domnul Kumar.

Sfrută Și Spune mai départe

Când Edwina Currie și-a publicat *Jurnalul 1987-1992,* ea a scos la iveală o relație de 14 ani pe care o avusese cu prim-ministrul de atunci, John Major. Unii s-au întrebat de ce făcuse publică relația atât de târziu, dar Geordie Grieg, cea care a scris recenzia cărții pentru *The Observer,* a sugerat următoarele: „Scopul ei pare să fi fost dublu: răzbunare și vanitate. Era furioasă că ratase

ascensiunea lui John Major, că nu se putuse promova corespunzător, și se simțea umilită pentru că dispărea și din memoria personală a fostului prim-ministru."

Paradoxal este faptul că publicul britanic, care l-a considerat întotdeauna pe Major un „bărbat cenușiu", a devenit mai apreciativ la adresa fostului premier de la această mărturie despre crailăcul lui - sau poate că a fost vorba doar de milă și de nostalgie?

iftleasupra tuturor

Ralph McGill, ziarist american câștigător al Premiului Pulitzer, a spus despre criticii și detractorii lui Eleanor Roosevelt: „Unul dintre cele mai rușinoase capitole ale acestei țări a fost modul în care au tratat-o cei comozi și cei care au profitat de mizeria celorlalți. Dar ea s-a răzbunat în cel mai crud mod posibil. I-a iertat."

Citatul ailôl

Sir Clement Freud, scriitor și om de televiziune, a descris-o pe Margaret Thatcher drept: „Attila the Hen"[‡‡‡‡].

Momentul răzbunării

In Statele Unite ale Americii, nu este un lucru

‡‡‡‡ Attila găina, în loc de Attila the Hun, Attila hunul *(n.lr.).*

suntem chit!

neobișnuit ca un senator sau deputat să propună o lege ca răzbunare față de o alta care l-a enervat.

Spre sfârșitul anilor ’70, Frederick C. Rummage, deputat din Prince George, Maryland, a propus o moțiune care ar fi creat o comisie de studiere a fezabilității jocurilor de noroc și care ar fi transformat Ocean City într-un „centru pentru jocurile legale de noroc“.

Russell O. Hickman, deputatul îngrozit din zona de coastă destinată jocurilor de noroc, a răspuns propunând o moțiune care ar fi creat o comisie care să studieze fezabilitatea legalizării prostituției și care ar fi transformat ținutul lui Rummage într-un „centru al prostituției legalizate“.

Touché!

Accept. ȘI plusez

După ce George Bernard Shaw i-a trimis fostului prim-ministru Sir Winston Churchill o invitație caustică în care era scris: „Vă rezerv două locuri la premiera piesei mele. Aduceți un prieten - dacă mai aveți vreunul“, Churchill a răspuns: „Mi-e imposibil să ajung la premieră. Voi veni la a doua reprezentație - dacă va mai fi vreuna.“

Interdicție politici

Imediat după ce oligarhul rus Mihail

Hodorkovski și-a declarat opoziția față de președintele Vladimir Putin, el a fost arestat pentru fraudă și evaziune fiscală și condamnat la opt ani de detenție într-o îndepărtată colonie penitenciară din Siberia.

Toate acestea l-au determinat pe fostul magnat al petrolului să-și dorească o carieră politică la eliberarea din pușcărie.

Poate că un magnat al petrolului ar fi fost un adversar mai puțin de temut decât un politician cu veleități evanghelice, pus pe reforme și răzbunare.

Topirea doamnei oe Fier

Conform memoriilor sale politice, în 1989 Margaret Thatcher s-a răzbunat pe cancelarul Nigel Lawson și pe secretarul Externelor, Geoffrey Howe, pentru că o forțaseră să accepte contextul în care Marea Britanie ar fi aderat la sistemul monetar european. Thatcher l-a retrogradat pe Howe și l-a subminat pe Lawson, for- țându-I să demisioneze.

Un an mai târziu, Sir Geoffrey Howe a rostit în fața Camerei Comunelor un discurs de demisie devastator, cu atacuri dure la adresa lui Thatcher - discurs care i-a deschis calea lui Michael Heseltine.

Actul de răzbunare al lui Howe a fost clopotul funerar al carierei politice a lui Margaret Thatcher.

suntem chit!

Calcul qreș.it

Un politician german și-a calculat greșit o apariție în public la deschiderea Festivalului Vinului din Bremen. La acel eveniment, el a turnat șampanie peste un om fără adăpost și i-a zis râzând: „Iată, acum ai și tu ceva de băut!“

La vederea acestui lucru, mulțimea a început să-l hui- duie pe politician, în timp ce gărzile lui de corp încercau să-l împingă la o parte pe amărâtul ud leoarcă. Ca să se revanșeze, politicianul lipsit de tact a stricat și mai mult lucrurile, oferindu-i bărbatului bani, stiloul său Mont Blanc și o noapte într-o cameră de hotel. Vagabondul i-a refuzat ofertele, dar în aceeași seară politicianul și-a dat demisia și și-a cerut public scuze.

CELEBRITĂȚI ȘI ALTE PERSONALITĂȚI PUBLICE

Intr-o eră în care publicul e obsedat să afle cele mai mici detalii din viața unei vedete, e foarte greu pentru cei bogați și celebri să mai facă ceva fără a apărea a doua zi în ziarele și revistele de scandal. Iar dacă ar decide să se răzbune puțintel, am fi primii care ar afla, nu credeți?

Valența ța Hollywood

In 1940, sirena Hollywoodului, Ava Gardner, a aflat că iubitul ei, Howard Hughes, o spiona și, ca să se răzbune, i-a spart cei doi dinți din față cu un

ornament de bronz.

Citatul zilei 2

Ava Gardner a declarat la nunta fostul ei soț, Frank Sinatra, cu Mia Farrow: „Aha! întotdeauna am știut că Frank o să ajungă în pat cu un bărbat."

Se întoarce roata

După nașterea copilului lor, Shiloh, Angelina Jolie și Brad Pitt au pregătit răzbunarea potrivită pentru revistele vânătoare de celebrități. Ei au decis să vândă pozele cu bebelușul celor care ofereau cel mai bun preț și să doneze toți banii unor organizații de caritate.

Sâmbătă, 3 iunie 2006, într-o seară caldă și umedă, editorii revistelor mondene au fost invitați în birouri separate, fără aer condiționat, într-un mic studio fotografic

din New York. Pe la miezul nopții le-au fost arătate pozele și au fost anunțați că aveau timp de gândire și de înaintat o ofertă până a doua zi dimineață la ora 6. Evident, nimeni n-a dormit în noaptea aceea, iar câștigătoare a fost revista *People,* care a plătit 4,1 milioane de dolari pentru primele poze, în exclusivitate, cu copilul Jolie/Pitt.

Aceasta mi separe o răzbunare perfectă. Ce satisfăcător trebuie să fi fost pentru cei doi actori să

suntem chit!

fi adunat, într-o singură noapte, atâția bani pentru donații și să-i fi făcut pe jurnaliști să se simtă inconfortabil măcar o noapte în viață.

Ro\ p© wață

In epoca filmelor mute, toată lumea dorea să lucreze cu marele Valentino și de aceea toți au rămas șocați când regizorul a ales o actriță necunoscută pentru rolul principal în ecranizarea romanului *Blood and Sand (Sânge și nisip),* alături de Valentino.

Don Pendleton, autorul căiții, a insistat ca Nita Naldi să fie Dona Sol, o femeie demonică și sadică, după ce i-a căzut proteza dentară în decolteul ei, în timpul unei dispute, la o petrecere.

Nita Naldi a declarat: „Multe altele erau mai potrivite pentru acest rol, dar Don n-a vrut să renunțe la mine. L-am tot întrebat cum îndrăznește să mă insulte pentru că femeia aia e un monstru, e maniacă sexual, sadică, o oroare de femeie. Mi-a spus că asta era răzbunarea lui. Și chiar a fost, pentru că n-am supraviețuit acestui rol.“

T«iate creaturile mari și mici

După un divorț dureros de soțul ei, timp de peste un deceniu, Nicole Kidman s-a comportat foarte demn și discret. Ea și-a permis totuși o mică răutate când a mărturisit că în sfârșit putea să poarte tocuri din nou. Tom Cruise dacă măsura 1,70 metri, în timp ce Nicole avea 1,80 metri.

O gustare rece

In 1998, criticul gastronomic Michael Winner s-a comportat nepoliticos cu angajații restaurantului lui Jean-Christophe Novelli. Bucătarul n-a fost prezent, dar n-a uitat niciodată acel comportament. Opt ani mai târziu, domnul Winner și iubita sa au avut o rezervare la The White Horse, noul pub-restaurant al lui Novelli din Harpenden, Hertfordshire, dar bucătarul francez și-a instruit personalul să-i spună că nu era bine-venit în acel local.

A făcut BțuJltul

După ce-a fost acuzată că împăcarea cu cântărețul James Blunt nu fusese altceva decât un eveniment mediatic, Tara Palmer-Tompkinson a lovit din nou. Ea a declarat că nu știa că Blunt locuia deja cu iubita lui, Camilla Boier, și că era furioasă pe el că-i ascunsese această informație. Palmer a fost citată zicând: „Singurul lucru pe care pot să vi-1 spun este că James Blunt nu mi-a spus nici-o-da-tă că are o prietenă.“ Și mai departe: „Cu siguranță, nu sunt acel tip de femeie care poftește la bunurile altcuiva. Am oroare de femeile care le fură iubiții altor femei. Un lucru e sigur - o fi având el reputația unui Casanova, dar cu siguranță nu e.“

Uite ceva la care să te gândești, James!

Răzbunarea unei veuete

suntem chit!

La alegerile din 2004 din statul sudic Tamil Nadu, din India, o vedetă de cinema a încercat să se răzbune pe un politician foarte popular pentru că-i contestase calitățile actoricești.

Actorul Rajnikanth și-a îndemnat fanii să atace partidul PMK, condus de dr. S.S. Ramadoss, pentru că acesta din urmă îi criticase cel mai recent film.

Dacă un actor din Vest și-ar fi rugat fanii să boicoteze un partid politic, nu s-ar fi întâmplat mare lucru, dar cum în statul Tamil Nadu oamenii sunt înnebuniți după filme, actorii au foarte multi fani care ar fi putut influența alegerile, așa că politicienii i-au luat foarte în serios amenințările.

Până la urmă, superstarul tamil și-a confecționat un prim Waterloo politic: PMK a câștigat alegerile cu ușurință și a obținut toate cele șase locuri pe care și le dorea.

Ceai ar«mat

Chiar și celebritățile comit acte de răzbunare împotriva foștilor iubiți, diferența fiind că ele au loc în fața camerelor de filmat.

In timpul unui episod din *Celebrity Big Brother,* două dintre participante au declarat deschis modul în care se răzbunaseră pe foștii lor prieteni.

Faria Alam, fosta iubită a lui Sven Goran Eriksson, și a șefului Federației Engleze, Mark Palios, a mărturisit că făcuse pipi în cana de ceai a

fostului prieten și că apoi privise cum acesta se bucurase de băutura aromată, declarând că „asta a fost partea cea mai plăcută“.

Jodie Marsh a spus și ea cum s-a răzbunat pe prietenul ei necredincios: „l-am adunat toate rufele murdare și i le-am pus în fața casei, evident, cu chiloții în vârf.“

Final lipicios

Exista o legendă hollywoodiană care circula pe la începutul anilor ’90 și care susținea că actrița Sean Young folosise superglue ca să lipească o parte intimă a corpului prietenului ei de atunci, James Wood, de o altă parte a corpului său, în timpul unei despărțiri cam tumultuoase. Doamna Young a fost de părere că zvonul a pornit de la Woods însuși ca răzbunare și a declarat pentru *Playboy,* în 1993, că nu era nimic adevărat.

Șah mat

„Dacă aș fi măritată cu tine, ți-aș otrăvi cafeaua“, i-a spus cândva Lady Astor lui Winston Churchill. „Dacă aș fi fost însurat cu tine, aș bea-o“, a răspuns imediat Churchill.

Spiritul Crăciunului

In autobiografia sa, fostul fotbalist Paul Gascoigne a povestit despre glumele pe care și le

suntem chit!

făcea cu un vechi prieten poreclit Cinci Burți. După o farsă cu adevărat neplăcută, Gazza a hotărât să joace cu adevărat murdar.

El a îndepărtat cu atenție partea superioară a unei plăcinte cu carne (în mod evident unul dintre cele mai populare instrumente de răzbunare), a scos conținutul și l-a înlocuit cu excremente canine. Apoi a aranjat la loc plăcinta și a așteptat ca Cinci Burți să o savureze, în această situație, ce-i drept cam de rahat.

Greu ue acceptat

Când relația dintre Brenna Cepelak cu vedeta golfului, Nick Faldo, a luat sfârșit, Cepelak i-a distrus Porsche-ul fostului prieten cu o crosă.

Există numeroase teorii ale conspirației în jurul morții lui Marilyn Monroe, care a decedat din cauza unei supradoze de Nembutal.

Una dintre cele mai populare variante este cea propusă de Chuck Giancana, faimosul frate al mafiotului din Chicago Sam Giancana, in cartea sa din 1992, *Double Cross (Trădarea).* El susține că Mafia a ucis-o pe Marilyn Monroe, în încercarea de-a se răzbuna pe clanul Kennedy, care nu-i răsplătise pe membrii ei pentru ajutorul dat in campania luiJFK.

Teoria spune că Giancana a ucis-o pe Marilyn ca să-l implice pe Bobby Kennedy, dar se pare că

acest lucru a fost mușamalizat urgent.

0lScdräie in industria muzicală

In hip-hopul modern, muzicienii se implică în adevărate războaie publice verbale. Aceste lupte, numite „Beef", pot deveni foarte violente, ajungându-se chiar la vătămări corporale sau la crimă.

Cea mai cunoscută înfruntare este cea dintre Tupac Shakur și Notorious BIG, susținuți evident de suporterii lor. Au avut loc atacuri, împușcături și răzbunări din partea prietenilor uneia sau a alteia dintre părți, ele culminând cu asasinarea lui Tupac Shakur în 1996 și cu omorârea lui Notorious BIG un an mai târziu, ca represalii.

Deși aceste evenimente au mai restrâns un pic limitele până unde pot ajung războaiele publice intre indivizi și au restabilit pacea pentru scurt timp, acum istoria continuă cu alte lupte între rapperi ca 50 Cent și Ja Rule, Eminem și Benzino, Jay Z și Nas.

PAȘI GREȘIȚI

E adevărat că atitudinea vedetelor și a personalităților publice este expusă judecăților noastre, dar unele dintre aceste personaje trăiesc în lumina reflectoarelor fără să fie capabile să răspundă acestor critici și acuzații. Unde există voință însă, există și putință.

suntem chit!

Nu suntem mulțumiți

Până în 1996, BBC avea răspunderea exclusivă ele a produce și difuza mesajul reginei Angliei, care avea loc anual, cu ocazia sărbătorilor de Crăciun. In 1997 însă, BBC a transmis un interviu al lui Martin Bashir cu prințesa Diana, în care aceasta a vorbit pe șleau despre căsătoria ratată cu prințul Charles. Interviul a avut o audiență de 21 de milioane de telespectatori.

La scurt timp după interviu, palatul Buckingham a anunțat public că ITV, un canal concurent, avea să producă și să difuzeze mesajul de Crăciun al reginei în 1997 și în 1998. Explicația oficială a fost că familia regală încerca să aducă un suflu proaspăt și să-și promoveze o imagine nouă.

Corespondența internă a BBC-ului din acea perioadă a arătat că directorii canalului au pus această decizie pe dorința familiei regale de a sancționa postul de televiziune pentru transmisiunea interviului cu Diana.

In mod evident, regina nu a avut nici un comentariu.

CINE RĂf E LA URMĂ

Abuz we putere

— Dacă există idioți în această cameră, îi rog să se ridice, a spus un profesor sarcastic.

După o lungă tăcere, un student în anul întâi s-a ridicat în picioare.

— De ce te consideri un idiot, domnul meu? a întrebat profesorul.

— Păi nu mă consider, dar nu-mi place să vă văd singur în picioare, a răspuns studentul.

Așteaptăți rândul

George Phillips din Meridian, Mississippi, se pregătea să meargă la culcare, când soția sa i-a atras atenția că lăsase lumina aprinsă în șopronul din grădină.

George a descuiat ușa din spate ca să meargă să stingă lumina, dar a observat că acolo, înăuntru, niște oameni încercau să-i fure lucrurile. A sunat la poliție și operatorul l-a întrebat:

— Sunt la dumneavoastră în casă?

Bărbatul a răspuns că nu, iar operatorul l-a informat că toate echipajele erau ocupate, după care l-a rugat să încuie bine ușile casei și să aștepte venirea unui polițist disponibil.

George a acceptat, a închis telefonul, a numărat până la 30 și apoi a sunat din nou.

— Bună seara. Am sunat și acum câteva secunde să vă informez că erau niște oameni în șopronul meu. Ei bine, nu trebuie să vă mai faceți griji, pentru că tocmai i-am împușcat pe toți.

In următoarele cinci minute, trei mașini de poliție, o echipă de intervenție și o ambulanță au ajuns la reședința familiei Phillips.

suntem chit!

Polițiștii i-au prins pe hoți în flagrant, iar apoi unul dintre ei i s-a adresat lui George:

— Parcă spuneai că i-ai împușcat.

George a răspuns:

— Parcă nu aveați echipaje disponibile.

Dorințe carnale

Un bărbat conduce pe un drum în mijlocul deșertului când observă cu coada ochiului un semn pe care scrie: „Casa de toleranță a surorilor franciscane: 20 de kilometri“.

Consideră că totul a fost doar în mintea lui și conduce liniștit mai departe. Peste câtva timp vede un alt semn, pe care scrie: „Casa de toleranță a surorilor franciscane: 10 kilometri“.

își dă seama că semnele sunt adevărate, și chiar atunci trece pe lângă un al treilea, pe care scrie: „Casa de toleranță a surorilor franciscane: la dreapta“. Mânat de curiozitate, face la dreapta și ajunge în fața unei mănăstiri masive de piatră pe care se vede un semn mic: „Mănăstirea Sf. Francise“.

Urcă treptele și sună la ușă. îi deschide o călugăriță mică într-un veșmânt lung, negru, care întreabă:

— Cu ce te pot ajuta, fiule?

El răspunde:

— Am văzut pe drum anunțurile și sunt interesat de oferta dumneavoastră.

— Bine, fiule. Te rog, urmează-mă.

Bărbatul e condus prin multe cotloane

întortocheate și se zăpăcește complet. Călugărița se oprește în fața unei uși și-i spune bărbatului:

— Te rog să bați la ușă.

Bărbatul face întocmai și o altă călugăriță îl întâmpină cu o cupă de aramă în mână.

— Te rog să pui 100 de dolari în cupă și apoi să treci de ușa mare de lemn, de la capătul holului.

Bărbatul scoate banii din buzunar și-i pune în cupa călugăriței, după care pornește nerăbdător spre capătul culoarului.

Deschide ușa și intră ca să descopere, în timp ce ușa se încuie în spatele său, că ajunsese înapoi în parcarea din care plecase, în fața unui semn pe care era scris: „Mergi în pace. Tocmai ți-au tras-o călugărițele franciscane. Așa îți trebuie, păcătosule!“

CapiMul ?

Răzbunarea in armată

„ Gata cu lacrimile; mă gândesc la răzbunare. “
Maria Stuart
regina Scoției (1542-1567)

Se poate spune că, de-a lungul istoriei, războaiele, invaziile și actele de agresiune au fost motivate de religie, lăcomie sau răzbunare. Ca să verificați această informație, trebuie doar să vă gândiți la lecțiile de istorie din școală și să vă amintiți că, în secolul al V-lea î.Cr., cucerirea Persiei de către Alexandru cel Mare a fost un act de răzbunare pentru prădarea orașelor grecești. Un alt exemplu clasic este masacrul cetățenilor Alexandriei de către Caracalla pentru că aceștia l-au „insultat“. De asemenea, Hannibal și frații lui au fost crescuți de tatăl lor în spiritul urii față de Imperiul Roman, ca să răzbune înfrângerea suferită de Cartagina în timpul Războaielor Punice.

Din păcate, 2000 de ani de istorie nu ne-au învățat nimic și continuăm să repetăm același ciclu de agresiuni față de alte popoare și aceleași răzbunări, deși liderii și marile personalități internaționale încearcă să evite astfel de tactici. Martin Luther King Jr, lider al negrilor din Statele Unite și câștigător al Premiului Nobel, a spus: „Omenirea trebuie să elaboreze o metodă care să

respingă situațiile conflictuale ca răzbunarea sau orice fel de agresiune. Fundamentul unei astfel de metode este iubirea."

N-o să ne concentrăm aici pe răzbunarea militară la nivel mondial, ci vom privi la felul cum scena militară este arena perfectă pentru ofițerii care se războiesc între ei.

CU TOT RESPECTUL

Cei nefamiliarizați cu armata pot crede că militarii nu fac altceva decât să urmeze orbește ordinele și nu au nici o posibilitate să fie dezaprobatori sau nesupuși. Oricine a avut de-a face cu forțele armate poate spune că subofițerii și gradații găsesc mijloace ingenioase ca să se răzbune pe ofițerii superiori.

Răspiinue cu acâeșși monedă

Angajații lucrau la pista de aterizare de dimineață până seara, îmbrăcați cu salopete și menținând un ritm continuu de muncă. Ei erau obligați să-i salute pe superiori doar la începutul turei, nu de fiecare dată când se întâmpla ca unul dintre ei să fie în trecere.

Un pilot nou a ajuns la baza militară și a fost familiarizat cu regulamentul. Un mecanic-șef a trecut pe lângă el și a înclinat din cap a salut.

suntem chit!

Ofițerul l-a chemat înapoi și i-a spus:

— Nu știi că trebuie să saluți un ofițer când treci pe lângă el?

— Ba da, să trăiți, a răspuns mecanicul-șef.

— Atunci o să mă saluți de 100 de ori pentru că n-ai făcut-o când trebuia.

Mecanicul-șef a pusjos piesele pe care le căra și, plictisit, l-a salutat pe ofițer de 100 de ori. Când era pe cale să termine și să plece, a auzit o voce din depărtare. Era un ofițer superior care văzuse toată scena și care i-a spus tânărului pilot:

— Ca să știi pe viitor, un salut nu are valoare decât dacă există un răspuns.

Avea dreptate, așa că tânărul ofițer a trebuit să răspundă la 100 de saluturi.

Soția cjcățitaare

Soția unui colonel comandant de regiment le făcea viața un iad tinerilor ofițeri. întotdeauna îi certa sau îi cicălea. La o cină formală, ea a ajuns în același timp cu unii dintre tinerii ofițeri și s-a nimerit în același lift cu ei. Evident, femeia și-a început eternele teorii și nu și-a dat seama că, tocmai când a atins debitul maxim de cuvinte pe minut, unul dintre tineri a atins debitul maxim de urină pe care i l-a turnat în poșetă.

Bărbați în iizm&ne

In timpul serviciului militar obligatoriu, un tânăr balerin a fost înrolat în Aviația Britanică, unde era ridiculizat mereu la instrucție. Timp de săptămâni, el n-a zis nimic când instructorii îl umileau în fața colegilor, dar într-o zi i-a provocat pe aceștia la o încălzire clasică de balet, „ca să vadă dacă se încadrau în standardele armatei“.

Aceștia au acceptat imediat, crezând că avea să fie încă o ocazie de a-și bate joc de el, dar după o jumătate de oră de exerciții pentru balet nici unul nu mai putea să respire. Erau distruși și teribil de obosiți, spre bucuria întregului batalion.

Ajuns |a capătul funiei

Un tânăr ofițer și-a scos oamenii la instrucție. Când a venit vremea coborârii în rapel, „Elanul“, cum era numit ofițerul, și-a privit subordonații cum coborau rând pe rând, iar la sfârșit a sosit și rândul său.

In timp ce-și pregătea echipamentul, el n-a observat că niște soldați scurtaseră sfoara cu câțiva metri. Elanul a coborât decis, iar când a ajuns aproape de pământ a rămas fără funie și a căzut de la doi metri.

Evident, nimeni n-a recunoscut nimic.

A venit poșta

Tinerii din escadronul aerian 27G erau la instrucție în curte când a venit poșta. Ploua foarte

suntem chit!

tare și tinerii făcuseră deja o oră de exerciții, dar caporalul a ordonat ca scrisorile să fie aruncate pe jos, pentru ca fiecare soldat să-și recupereze plicul după ce va fi terminat cu succes pregătirea.

Văzând cum scrisorile lor erau udate și cum scurtul timp dedicat citirii veștilor de acasă le era răpit, soldații au luat atitudine. La fiecare comandă, ei executau totul pe dos: dreapta în loc de stânga, înainte în loc de pe loc repaus etc. In câteva minute, totul a părut o șaradă și ceilalți comandanți din curte s-au oprit să vadă ce se întâmpla cu ordinele acelea îndeplinite aiurea.

La un moment dat, trupa s-a oprit în fața scrisorilor și a așteptat noi ordine. Acestea s-au auzit imediat: „Pe loc repaus“ și apoi „Luați scrisorile“, ordine pe care băieții le-au respectat întru totul. Nimeni n-a mai scos un cuvânt.

posesiunea este 90% um lege

In timpul celui de-al Doilea Război Mondial, pe frontul Africii de Nord, un mic grup al Forțelor Speciale britanice a ajuns în zona ocupată de aliați. Ei au dat peste o garnizoană americană, dar trupele erau plecate la instrucție.

După ce călătoriseră câteva luni și considerând că americanii belfereau și meritau o lecție, englezii au decis să-i învețe ce însemnau lipsurile în armată și le-au furat câteva corturi.

Curtând dezastrul

Un caporal era cunoscut pentru inventarea de sarcini noi pentru soldații săi. El le-a ordonat să se asigure că-i aduceau o cană cu ceai în fiecare dimineață la prima oră.

— Vă trezim? a întrebat un soldat.

— Dacă nu sunt deja treaz, aruncați ceaiul pe mine, a răspuns caporalul.

Când a venit rândul pilotului M., acesta și-a pregătit cu atenție gestul. A uns balamalele și clanța ușii cu o zi înainte și a plănuit să intre în camera ofițerului doar în șosete, fără bocanci. A apăsat ușor pe clanță, a deschis ușa fără nici un zgomot, a călcat doar pe scândurile care nu scârțâiau (pe care le reparase deja) și a ajuns la patul în care caporalul dormea dus. Restul se deduce.

Masacrul dß |a Glencoe

Masacrul familiei MacDonald de la Glancoe este unul dintre cele mai cunoscute exemple de răzbunare sângeroasă din istoria Scoției.

In 1691, toți șefii clanurilor din Highlands au fost somați să depună jurământul de loialitate în fața noului rege protestant William al III-lea până la sfârșitul anului. Represaliile împotriva celor care nu respectau ordinul erau feroce și duse întotdeauna până la capăt. Soldații regelui confiscau pământurile, distrugeau casele și

suntem chit!

omorau familiile celor care nu se supuneau.

Majoritatea șefilor de clan au acceptat cu prudență să semneze jurământul, dar Maclain din Glencoe, bătrânul conducător al unei mici ramuri a clanului MacDonald, nu a respectat termenul. Bietul bărbat se rătăcise pe drum și a ajuns la curte cu o zi întârziere.

Doar atât a trebuit ca cei de la putere să-i învețe minte pe locuitorii din Highlands. Secretarul de stat al Scoției, John Darlymple din Stair, a pus la cale un plan criminal, aprobat chiar de rege. Insă ca planul să funcționeze, era nevoie de complicitatea eternilor inamici ai clanului MacDonald, familia Campbell.

Pe 1 februarie 1692, trupele contelui de Argyll au ajuns in Glencoe, sub comanda căpitanului Robert Campbell. In ciuda vechii dușmănii, familia MacDonald era obligată de tradiție să trateze orice musafir cu respect și ospitalitate. Așa că, oricât de greu le-a fost să îndeplinească acest lucru, membrii clanului au invitat trupele lui Campbell să mănânce, să bea și să se odihnească in casele familiei MacDonald. Timp de patru zile soldații s-au ospătat fără preget, așteptând venirea ordinelor. în a cincea zi, ei au primit ordinul să-i omoare pe toți oamenii sub 70 de ani, femei, bărbați și copii, și să nu cruțe pe nimeni din acel cuib de hoți.

Pe 5 februarie, căpitanul Robert Campbell a cinat cu Maclain și cu soția acestuia, iar a doua zi dimineață soldații i-au luat prin surprindere pe membrii familiei MacDonald și au ucis 38 dintre ei. Alții s-au refugiat în munții înalți, unde cei mai multi și-au găsit sfârșitul.

Atacul a fost condamnat de parlamentul Scoției și a dus la căderea guvernului condus de contele Stair. Iar efectele pe termen lung ale acestei acțiuni se pot vedea și astăzi în dușmănia care există încă între familiile MacDonald și Campbell.

EXPERIENȚA RENTEAZĂ

Tinerii ofițeri din armata engleză care ies de la colegiul militar Sandhurst sunt plini de entuziasm și tobă de carte, dar stau mai prost la capitolul practică. Fiind absolvenți de studii superioare, ei primesc grade mai înalte decât soldații de rând, mult mai experimentați pe teren. Aceștia din urmă sunt cei care reușesc întotdeauna să se revanșeze față de tinerii ofițeri care încearcă să le facă viața grea.

Ôte împrumut

Un ofițer arogant sau prea entuziast poate fi victima următoarei farse veche de când lumea. Un soldat îi fură binoclul ofițerului. Altul arată ceva interesant în depărtate, iar când ofițerul nu-și găsește binoclul, un al treilea soldat binevoitor se oferă să i-1 împrumute pe al lui. Evident, acesta întinsese deja niște cremă de ghete pe garniturile de cauciuc care încercuiesc lentilele, așa că ofițerul ajunge să arate ca un urs panda.

suntem chit!

Pauză

La instrucție, latrina și haznaua sunt un lux. Așa că obiceiul militarilor e să înfigă o cazma la marginea haznalei improvizate, de care să se țină în timp ce fundul le atârnă peste groapa în care trebuie să se ușureze.

Câteodată militarii taie parțial coada cazmalei înainte ca un ofițer, de care nu le place foarte tare, să aibă nevoie la toaletă. Evident, rezultatele sunt foarte aromate.

Sunet cristalin

Gardienii se răzbună pe tinerii ofițeri sau pe colegii antipatici din regimentele de cavalerie, plasând un ceas cu alarmă setat pentru cel mai nepotrivit moment - în mijlocul unei parade.

Opțerul știe mai bine

Un nou ofițer al Forțelor Aeriene Britanice, care răspundea de echipa de întreținere a avioanelor, nu ținea cont de opiniile soldaților de la sol. Deși avea alte treburi urgente un pilot-șef a fost trimis să curețe 500 de perechi de filtre de ulei pentru motorul unui avion. Procesul a durat patru zile, pentru că pilotul a lucrat sub atenta îndrumare a ofițerului, îndeplinind fiecare ordin.

suntem chit!

După cele patru zile, el a prezentat raportul de activitate la semnat. Treaba fusese îndeplinită conform ordinelor și documentul a fost semnat. Pilotul a semnalat apoi un paragraf din manualul de întreținere al motoarelor, pe care ofițerul nu-1 observase când dăduse instrucțiunile de curățare.

Fiecare filtru trebuia să fie sterilizat într-o cameră specială înainte de reasamblare. Totul trebuia refăcut complet. Patru zile fuseseră irosite, iar ofițerul a fost răspunzător pentru asta.

Al pierdut eleva?

La instrucție, soldații urmăresc cu atenție când ofițerul de care nu le place se duce în pădure să facă treaba mare. îl urmăresc încetișor și, când își găsește locul potrivit și se așază pe vine, militarii îi plasează o cazma cu coadă lungă exact sub fund.

După ce tipul termină, bărbații iau cazmaua. Ofițerul se ridică și se întoarce să-și acopere producția, dar înlemnește în fața locului gol. Toată întâmplarea îi produce multă confuzie ofițerului, dar provoacă un hohot de râs în rândul soldaților.

Qddul Samura-ițor

Clasa aristocraților războinici din Japonia feudală era obligată de *kalakiuchi,* tradus prin „răzbunarea sângelui“, să respecte onoarea familiei, a clanului sau a conducătorului. Această practică a înflorit în Japonia până la deschiderea

suntem chit!

țării spre Vest. Cei care omorau alți oameni nu erau pedepsiți dacă demonstrau că acțiunile lor erau justificate de *kalakiuchi.*

Deși a fost scoasă în afara legii în 1873, această practică nu a încetat. Unii istorici spun că abia un incident sângeros din 1880 a întrerupt tradiția. Un tată, Fukuoka, fusese ucis când fiul său avea doar 6 ani. La 22 de ani, Rokuro își dorea acerb răzbunarea. El l-a căutat pe asasinul tatălui său, un samurai radical care devenise un politician de succes, și l-a ucis. Rokuro a fost condamnat la închisoare pe viață.

POLIȚIA

Nimănui nu-i face plăcere gândul de a fi prins de mâna lungă a legii, dar, judecând după următoarele povești, nu e întotdeauna foarte plăcut să întâlnești un polițist - nici măcar când ești coleg cu el.

PHSICa

Polițistul T nu suporta pisicile. Intr-o noapte, el și un alt polițist colindau străzile liniștite, când o pisică a sărit de pe un zid pe umărul lui și l-a speriat teribil. îngrozit și furios, T a aruncat cu bastonul spre pisică. „Te învăț eu minte...“ Dar bastonul a ricoșat și a spart geamul unui magazin universal.

Asta se întâmpla înaintea alarmelor și a

telefoanelor mobile. Cum putea deci fi explicată prezența bastonului în magazin? Era prea departe ca să poată fi luat cu mâna. Era nevoie de o idee bună - și de recuzită.

Cei doi știau că ar putea găsi ce le trebuia undeva în apropiere, așa că au împrumutat două bețe lungi, în interes de serviciu. Ei au recuperat bastonul cu ajutorul betelor uriașe vârâte pe geamul spart, le-au înapoiat uneltele proprietarilor și au sunat să raporteze o încercare de furt.

Proprietarii magazinului au fost foarte recunoscători că poliția se aflase la locul potrivit în momentul potrivit ca să-i sperie pe hoți.

Eu Sunt SpartacuS

Era obligatoriu ca polițiștii să consemneze în registru toate acțiunile efectuate, iar dacă n-o făceau, puteau să piardă salariul din ziua aceea. Inspectorul-șef a chemat tot personalul din schimbul respectiv și a spus:

— Există un spațiu fără semnătură în raportul de ieri. Vreau să știu cine e responsabil pentru asta.

Liniște totală.

— Aștept să văd o semnătură acolo până la sfârșitul zilei.

La sfârșitul turei, s-a dus să inspecteze registrul și a găsit 11 semnături în căsuța de 4 centimetri, pentru că toată lumea semnase.

suntem chit!

La pândă

Pe vremea dinaintea telefoanelor mobile, poliția avea o serie de cabine telefonice încuiate. Fiecare modificare a poziției sau a activității includea raportări la biroul central, pentru ca oamenii de acolo să știe unde era fiecare polițist. A existat însă un inspector care era un maniac al punctualității. Mergea aiurea pe străzi să verifice dacă polițiștii erau unde trebuia și dacă nu luau vreo pauză de țigară sau de masă. Activitatea sa preferată era să urmărească acele cabine telefonice spre a vedea cât timp petreceau polițiștii acolo. Dacă stăteau mai mult timp decât era necesar ca să dea un telefon, li se făcea raport și pierdeau o zi de salariu.

Polițistul M era la datorie într-o zi friguroasă de ianuarie și, având un spirit de observație ascuțit, și-a dat seama că inspectorul îl urmărea de la o distanță sigură. A cotit la următoarea intersecție ca să dea telefonul de confirmare a poziției. Zăpada era proaspăt depusă și fiecare urmă era vizibilă. Polițistul a sunat la sediu și apoi a călcat pe aceleași urme pe care venise până când se intersectau cu altele, pe care apoi le-a urmat așteptând răbdător pe o altă alee. Cum spera, inspectorul a venit și el și a văzut urmele care se îndreptau spre cabină. Și-a verificat ceasul și a așteptat... și a așteptat...

Polițistul M a plecat să-și facă rondul și după 30 de minute s-a întors să sune din nou. L-a găsit pe inspector în aceeași poziție: „Bună ziua, domnule. Mă așteptați? Am sunat acum jumătate de oră."

Inspectorul nu putea să-și explice de ce așteptase jumătate de oră lângă o cabină goală și de atunci nu le-a mai făcut raport polițiștilor.

GRADUL MAI **MARE**

Din păcate, unii membri ai forțelor armate nu se sfiesc să se folosească de gradul lor ca să se răzbune pe cei care-i enervează.

tàragdstô adevărată

In timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Eileen, o londoneză de 24 de ani, a fost înrolată în Corpul de Ingineri și Mecanici din Woolwich, care se ocupau de repararea lanternelor. Unui ofițer CIM i-a cam plăcut de ea și a invitat-o de repetate ori în oraș. Femeia a refuzat pe motiv că avea un prieten. Ofițerul a aflat numele iubitului ei și a aranjat să fie trimis departe de insulă.

Pauză în carieră

Colonelul X, comandant al unui batalion din Irlanda de Nord, era un personaj foarte violent și dur, care se comporta urât cu ofițerii și soldații deopotrivă. Un căpitan a refuzat să fie intimidat de tacticile comandantului său și s-a dovedit un permanent ghimpe în coastă.

Totuși, când căpitanul și-a găsit o slujbă

suntem chit!

perfectă, colonelul a refuzat să-l lase să plece, argumentând că era esențial pentru desfășurarea operațiunilor sale. De asemenea, el a blocat o detașare pentru căpitanul care a sfârșit prin a-și da demisia.

R^parațȝ»

Există un termen militar oficial pentru răzbunarea de după un război: despăgubirea militară. Termenul se referă la situația în care o țară învingătoare încearcă să se redreseze financiar pretinzând o sumă de bani de la țara în-frântă. Astfel, cine pierde un război trebuie să plătească daune tuturor țărilor victorioase.

De exemplu, Tratatul de la Versailles prevedea ca Germania să le dea Aliaților o optime din șeptelul ei, să ofere ambarcațiuni, trenuri și alte materiale care fuseseră distruse in război. De asemenea, Germania trebuia să dea Franței mari cantități de cărbune și să plătească o taxă anuală de 33 de miliarde de dolari.

Totuși, marele defect al acestei despăgubiri este că, de obicei, țara învinsă nu poate să onoreze cererile pentru că se află, la rândul ei, într-un dezastru economic. Cel puțin așa s-a întâmplat cu Germania după Primul Război Mondial. Deși Aliații au renégociât și au redus mult pretențiile, Germania n-a putut plăti și nici n-a făcut-o. Mai mult, când a venit la putere, în 1933, Adolf Hitler a repudiat Tratatul de la Versailles, iar restul,

cum se spune, e istorie.

CINE RÂDE LA URWÄ

fie pe un tricou

„Nu am autorizație să ucid, dar am un permis de începător.“

Te văd te văd

Această glumă de pe internet este spusă ca și cum ar fi o transcriere a unei conversații adevărate între o navă a Statelor Unite și autoritățile canadiene din Newfoundland, în octombrie 1995.

AMERICANII: Vă rugăm să vă deviați cursul cu 15 grade spre nord ca să evităm coliziunea.

CANADIENII: Vă recomandăm să vă deviați cursul cu 15 grade spre sud ca să evităm coliziunea.

AMERICANII: Aici căpitanul navei americane. Vă pun în vedere din nou să vă deviați cursul.

CANADIENII: Nu. Noi vă punem în vedere din nou să vă deviați voi cursul.

AMERICANII: Acesta este portavionul *USS Lincoln,* al doilea ca mărime din flota din Atlantic a Statelor Unite. Suntem însoțiți de trei nave de război, trei nave de observație și numeroase vase de susținere. Vă cer categoric să vă deviați

suntem chit!

cursul cu 15 grade spre nord sau vom lua măsuri pentru a asigura siguranța acestei nave.

CANADIENII: Acesta este un far. Voi decideți.

du t«t respectul

Un responsabil cu apărarea a reușit, în fine, să construiască un computer care să poată rezolva cele mai complexe probleme de război naval. O comisie a fost rugată să creeze o problemă pe care apoi să o dea computerului spre rezolvare. Membrii ei au introdus datele unei bătălii ipotetice foarte complexe și au întrebat: „în acest caz, ar trebui să atacăm sau să ne retragem?“

După o oră de sunete ciudate, computerul a dat răspunsul „Da“.

Ofițerii s-au uitat unii la ceilalți, surprinși de răspuns, după care unul a întrebat: „Da, ce?“

Computerul a răspunse imediat: „Da, domnule!“

Capitalul 1,0

Răzbunarea studenților

„Palima-i mai dulce ca mierea când picură-n pieptul omului. “

Iliada, Homer *(cca* 900-850 î.Cr.)

Sistemul de educație a fost dintotdeauna o sursă de povești de răzbunare, de la elevii de școală generală, care declanșează alarma de incendiu ca să scape de vreo lucrare sau le fac tot soiul de farse profesorilor mai puțin populari, până la profesorii care dau teme stupide sau plănuiesc pedepse pentru copiii care-i enervează.

Fiecare profesor poate să povestească cel puțin o întâmplare în care un elev încearcă să se răzbune. De cele mai multe ori, aceste răzbunări iau forma unor glume nevinovate, pe care un copil le face unui profesor care-i displace - a trecut vremea când o găleată de apă deasupra ușii, în așteptarea profesorului, însemna asumarea unui mare risc.

Dar în ultima vreme, răzbunarea elevilor a căpătat o nouă dimensiune, datorată apariției internetului și a site-urilor specializate în reglarea conturilor cu profesorii. Această situație întru câtva sinistră dă posibilitatea unor anonimi să distrugă reputația și prestigiul unui profesor.

John Reinan scrie în *Minneapolis Star Tribune* că

suntem chit!

americanul Dan Jancke, un profesor de desen, a fost suspendat în urma acuzațiilor că ar fi trimis e-mailuri erotice unor fete de 13 ani. Din cercetările poliției, a reieșit clar că doi adolescenți folosiseră numele lui Jancke într-o conversație cu fetele.

In Statele Unite și în Europa, tot mai mulți profesori sunt hărțuiți prin intermediul internetului, și asta nu face decât să mărească stresul la care sunt supuși. La Colegiul Dulwich din sudul Londrei, studenții au creat profiluri false pentru doi profesori ai școlii, insinuând că unuia îi plăcea să se îmbrace în haine de damă. Majoritatea profesorilor cu care am discutat sunt sceptici cu privire la această problemă și consideră că site-uri de tipul ratemyteacher.com, unde elevii pot să-și noteze profesorii cu o notă de la 1 la 5, să formuleze critici și să deseneze fețe fericite sau triste sunt o realitate, iar încercarea de-a le opri este inutilă.

Episoadele care urmează sunt mai apropiate de modurile tradiționale de răzbunare, gen Colegiul Sf Trinian sau Billy Bunter, decât de noile tehnologii.

STUDENȚII SE RĂZBUNA P,E ALTI STUDENȚI

Ce capeți dacă pui un grup de tineri în aceeași instituție, apoi adaugi hormoni și mici rivalități? Păi, primești așa: o grămadă de glume și farse, dar mai ales răzbunări și reglări de conturi.

Răzbunarea greșită

Când Paul, un student la arhitectură din Noua Zee- landă, s-a întors acasă, și-a găsit camera vraiște, cu haine aruncate peste tot și cărți întinse pe podea. Paul a fost șocat, mai ales fiindcă nu-și imagina cine i-ar fi putut face așa ceva.

După două săptămâni, vinovatul și-a mărturisit fapta, dar, surprinzător, el era un băiat pe care Paul nici nu-1 cunoștea și care greșise camera.

Un grup de prietene de-ale lui Paul au aflat de gafă și au decis să-și răzbune amicul, așa că au trimis o poză și adresa vinovatului la secțiunea de anunțuri matrimoniale a unei reviste pentru homosexuali. Doi ani mai târziu, tânărul încă primea propuneri de la tineri interesați, lucru care nu-i făcea deloc plăcere.

Râs la conservă

Niște fete care împărțeau o cameră din căminul Universității Cambridge și-au pedepsit celelalte colege adunând cutii de conserve pe care apoi le-au clădit în fața ușii de pe holul comun. Când aveau să se trezească dimineața, fetele aveau să tragă sperietura vieții lor, din cauza zgomotului.

HUnQin<*sul roatfö «sul

O studentă a vrut să se răzbune pe prietenul ei infidel, așa că l-a făcut să creadă că-1 infectase cu o boală cu transmitere sexuală. De fapt, fata pusese niște boia și frecase niște bucățele de ardei iute de

suntem chit!

chiloții băiatului care s-a speriat incredibil de tare.

El a devenit din ce în ce mai paranoic atunci când, spă- lându-și lenjeria de corp, a văzut că petele se întinseseră și a crezut că și infecția continua să se propage.

Scuze sincere

Două frății erau situate una lângă alta într-un campus american. Intr-o noapte, băieții au organizat o petrecere la care s-a băut mult, s-a înjurat mult și li s-au strigat măscări fetelor din clădirea alăturată. Fetele s-au supărat foarte tare, așa că a doua zi băieții au trimis câteva cutii cu gogoși și cele mai sincere scuze. Membrele frăției, deși încă supărate, au acceptat oferta de pace și au luat micul dejun gratuit pe care-1 primiseră.

Totul a fost bine până când, la o altă petrecere, fetele au intrat în clădirea băieților și au văzut șocate pozele de la cheful anterior. Gogoșile erau toate înfipte în părțile erecte ale anatomiei masculine.

Nulte retur nări fericite

Un student în anul doi, care timp de un an împărțise camera cu cel mai enervant băiat din lume, a decis că era momentul să-i plătească pentru șirul de insulte și necazuri pe care i le prilejuise. El a luat legitimația de bibliotecă a colegului (care era aruncată pe birou printre cărți), a împrumutat o

carte obscură din biblioteca universității, a aruncat-o și apoi a pus legitimația la loc de unde o luase.

Victima nu înțelegea de ce tot primea notificări de depășire a datei limită de returnare a unei cărți de care nici nu auzise. El s-a considerat nevinovat, dar până la urmă a fost obligat să plătească o amendă imensă și să cumpere un nou exemplar al cărții.

Frică înălțime

Mai mulți studenți de la Universitatea Loughborough au decis să se răzbune pe un coleg antipatic, care locuia într-o cameră de la etajul 14 al blocului turn. Intr-o noapte, doi studenți l-au invitat în oraș și l-au îmbătat bine de tot, timp în care alți membri ai echipei de răzbunare i-au scos toate lucrurile din cameră și le-au reașezat întocmai, într-o cameră goală de la parter.

Studenții și-au adus acasă colegul acasă beat criță și l-au așezat în noul său pat de la parter. In mijlocul nopții câțiva dintre ei au intrat furioși în cameră și l-au amenințat că-1 aruncă de la fereastră. Bietul băiat, care era încă destul de amețit, n-a crezut că va fi cu adevărat aruncat de la etajul 14, dar, dintr-odată, s-a simțit apucat de mâini și de picioare și azvârlit pe fereastră. El n-a căzut decât câțiva metri și n-a avut decât niște zgârieturi și vânătăi, dar, psihologic, colegii

suntem chit!

reușiseră să-1 traumatizeze zdravăn.

Ihwe sunt?

Colegii de apartament mai și greșesc din când în când. E normal. Dar doi tineri au împins lucrurile un pic prea departe când, după o ceartă, au zidit ușa de la camera colegei lor de apartament în timp ce aceasta dormea înăuntru.

suntem chit!

Un Uuș rece

In timp ce făcea duș, o studentă a fost blocată înăuntru de niște colegi care turnaseră superglue în broasca ușii de la baie.

Fetele au decis să se răzbune și au organizat un raid. Ele au intrat în camerele băieților, le-au furat hainele, le-au amestecat și le-au atârnat în copacii din campus. Fiecare student a rămas doar cu câte o fâșie de piele, pe care fetele au agățat-o în cuierul din camera fiecăruia.

Problema s-a complicat când, după ce și-au recuperat hainele, băieții n-au reușit să-și dea seama care a cui era.

StUDENȚI ÎMPOTRIVA PROFESORILOR

Cu următoarele povești de răzbunare tradiționale revenim de unde am plecat, la elevi obișnuiți care se revoltă împotriva profesorilor atotputernici. Nu a fost din totdeauna așa?

Atacul cartofilor

în gimnaziile din toată Anglia, metoda preferată de răzbunare a elevilor era să îndese un cartof în țeava de eșapament a mașinii profesorului detestat. După ce ar fi pornit, mașina ar fi mers doar câțiva kilometri înainte să se oprească din senin.

Dacă ați luat vreodată parte la astfel de acțiuni, vă aflați într-o companie onorantă. Pe 12 martie

1999, la o dezbatere din Camera Comunelor, domnul David

MacLean, parlamentar din Penrith, a declarat: „Trebuie să recunosc, deși e periculos în calitatea mea de fost ministru al Justiției, că în tinerețe, când mi s-a dat ocazia, am mai înfipt câte-un cartof în țeava de eșapament a unui automobil, ca să-1 opresc."

De asemenea, circulă și o poveste conform căreia un profesor a murit în interiorul mașinii, în urma intoxicației cu monoxid de carbon. După metoda deja familiară, un elev a introdus un cartof în țeava de eșapament a mașinii profesorului. Din nenorocire însă, țeava era spartă, așa că fumul a năvălit în interiorul mașinii, provocând moartea șoferului.

Probabil că ați auzit cu toții această poveste, dar nu vă faceți griji, este vorba doar de un mit urban.

preferatul profesorului

Julie Hunt de 43 de ani din Maine, Statele Unite ale Americii, s-a înfuriat teribil când a auzit că fiica ei primise o notă mică din partea unei profesoare, așa că a plănuit răzbunarea împreună cu fetița. Mama a gătit niște prăjiturele în care a adăugat o mare cantitate de laxativ, iar fiica urma să i le dăruiască profesoarei a doua zi.

Răzbunarea a ricoșat nefericit pentru că profesoara le-a împărțit gustoasele prăjiturele copiilor. Patru dintre colegii fetiței au ajuns în spital, fapt care a dus la arestarea doamnei Hunt.

suntem chit!

Noapte furtunoasă

In 1962, după ce-a suportat tot felul de răutăţi din partea unui monitor prea zelos, John s-a decis să se răzbune.

El a sunat la numeroase firme de taxiuri din zonă şi a aranjat ca o maşină să ajungă la casa părinţilor respectivului băiat din oră în oră, pe parcursul întregii nopţi. Părinţii de-abia reuşeau să se bage în pat după ce trimiteau un taxi la plimbare, că următorul începea să claxoneze şi să sune la uşă.

Ştiţi cine sunt?

O reclamă transmisă de televiziunea naţională din Noua Zeelandă a prezentat răzbunarea unui student pe un examinator mult prea exigent.

Studenţii erau în sala de examen. Unul dintre băieţi a terminat lucrarea şi a început să răzuiască un carton cu stiloul, în timp ce supraveghetorul anunţa un minut până la sfârşitul examenului. Când supraveghetorul a spus: „Puneţi stilourile jos şi aduceţi lucrările la catedră“, tânărul încă se juca şi nu şi-a dat seama ce se întâmplă până când nu s-a găsit singur în sala de clasă. El şi-a adunat imediat lucrurile şi s-a grăbit să predea lucrarea.

Profesorul răutăcios i-a spus:

— îmi pare rău. Ai avut destule avertizări. Ai picat. Asta e.

Păstrându-şi calmul, tânărul a întrebat:

— Știți cumva cine sunt?

— N-am nici cea mai vagă idee, a răspunse condescendent, profesorul.

— Foarte bine, a zis studentul, introducând lucrarea în mijlocul teancului și ieșind bucuros.

Mortal de amuzant

Când un absolvent a plecat de la Royal Grammar School din Newcastle upon Tyne pentru ultima oară, el a decis să lase o mică amintire și a aranjat ca niște antreprenori de pompe funebre să viziteze casa directorului instituției, un individ odios, dar cât se poate de în viață.

Scris m\M ziWl

William, elev în clasa a șasea și fiu de horticultor, și-a folosit cunoștințele acumulate de la tatăl său ca să se răzbune pe directorul necooperant al școlii.

In timpul nopții, William a intrat pe peluza din fața casei domnului director (care era în campus) și, folosind sare de mare, a scris câteva măscări și insulte pe iarbă.

Sarea este unul dintre cele mai eficiente mijloace de distrugere a ierbii, așa că directorul a avut, pentru câteva săptămâni, o declarație de război foarte interesantă, colorată la început în maro închis, iar apoi într-un verde foarte deschis.

suntem chit!

pr«fes«r libidinos

In anii ’90, un profesor de liceu din Noua Zeelandă avea o reputație de fustangiu. Deși existau numeroase plângeri, acțiunile sale scârboase au continuat.

La un moment dat, el a fost găsit legat de un copac, gol pușcă și cu mai multe urme de lovituri. Povestea de răzbunare a fetelor a ajuns în toate ziarele.

pdst scriptum

Atât de cunoscută a devenit povestea profesorului neozeelandez, încât când alte fete s-au confruntat cu aceeași problemă a fost suficient să înfigă în pământ, ca avertizare, o pancartă cu „Amintiți-vă de..și cu numele profesorului agresat.

N°te «re pomană

în ianuarie 2006, David Weale, profesor de istorie la Universitatea din Prince Edward Island, le-a oferit note de 7 tuturor studenților care se retrăgeau din grupa lui excesiv de numeroasă. 20 din 95 chiar au acceptat târgul, însă câțiva colegi scandalizați au raportat neregula.

Când cei din administrație au aflat acest lucru, profesorul Weale, care era la pensie de un an, dar se întorsese să mai predea un curs, a fost invitat să se repensioneze.

IT-ul, bată-1 vuia

Un student, vedetă în materie de IT, a fost rugat să dezvolte și să instaleze un nou sistem de securitate la o companie importantă. Când a venit timpul să dea în funcțiune programul, el nu s-a putut abține de la o glumă. Studentul le-a spus tuturor că sistemul folosea o tehnologie extrem de avansată și că putea citi amprentele de pe monitor pentru autentificarea utilizatorilor. După ce introduceau numele și parola, aceștia trebuiau să își pună degetele pe monitor și apoi să apese pe *enter.* Cursorul pâlpâia pe monitor, ca și cum i-ar fi scanat, iar apoi utilizatorii erau bine-veniți în sistem.

Oamenii din birou au atins monitorul la fiecare intrare în sistem timp de o săptămână, până când șeful tânărului le-a observat comportamentul straniu. Evident, toată echipa s-a simțit prost pentru că se lăsase păcălită așa ușor.

Cariere bucate

Mai mulți studenți la construcții din Danemarca erau atât de supărați pe lipsa de posibilități de practică sau de angajare după terminarea studiilor, încât au construit un zid în fața intrării de la Ministerul Educației ca să atragă atenția asupra problemei lor. Intenția a fost să-i arate ministrului educației, Bertel Haarder, cât era de

suntem chit!

greu să intri pe piața de muncă.

o ștergi?

După ce a primit o pedeapsă dublă și nemeritată, Peter, un adolescent de 15 ani, și-a adunat câțiva prieteni ca să se răzbune pe profesoara care-1 tratase astfel. Ei știau unde locuia profesoara, așa că au adunat toate anunțurile cu „De vânzare“ din împrejurimi și le-au plantat în fața casei ei. A doua zi dimineață, când s-a trezit, profesoara a găsit o sumedenie de pancarte de la diferite agenții imobiliare, toate înfipte în peluza ei.

St Tnman's

E greu de crezut acum, dar la timpul ei, St Trinian's, o școală fictivă, populată de domnișoare care trăgeau fie la măsea, fie cu diferite arme, a reușit să aducă ceva inedit. Povestea e datorată animatorului Ronald Searle, care, între anii 1940 și 1950, a spart șablonul studentei de la școlile private, bine educată și aranjată, îmbrăcată în culori pastelate, sportivă și cumințică, propunând în schimb modelul unei fete răutăcioase și violente. Studentele de la St Trinian's erau puse pe fapte mari când era vorba de trucuri și maimuțăreli sau când își luau revanșa asupra pârâcioaselor și tocilarelor. De asemenea, ele căutau răzbunare de fiecare dată când un profesor încerca să le educe sau să stea în calea afacerilor lor.

Povestea colegiului St Trinian's a șocat publicul englez, dar apoi a devenit foarte populară și chiar a fost ecranizată cu Alastair Sim în rolurile principale, cel al directoarei (în travesti) și al fratelui său, George Cole în rolul lui „Flash Harry" și Joyce Grenfell în rolul polițistei mereu hărțuite.

Siriol Hugh-Jones, cea care făcuse o recenzie cărții, a declarat că în special femeile și fetele iubeau aceste personaje pentru că „există momente când tot ce își doresc este o bombă sau un obiect ascuțit întrucât caricaturile, oricât de îngrozitoare ar fi, sunt întotdeauna de partea fetelor. Chiar dacă le este confiscat ginul, chiar dacă tutunul le este interzis, elevele reușesc întotdeauna să triumfe în fața greutăților și piedicilor pe care le întâlnesc la tot pasul".

Pentru cei care nu sunt familiarizați cu conținutul desenelor, transcriu mai jos o scrisoare pe care directoarea o trimite unei prietene și în care povestește ultimul trimestru de la

St Trinian's. Povestea prezintă haosul și răzbunările care domneau în colegiu.

...fata americancă a avut un succes teribil. Mă temeam că numele (Gloria Milton Zimmermann) ei o să-i să pună niște piedici, dar când a anunțat că era din Chicago, toată lumea a îndrăgit-o. A fost de o generozitate incredibilă: ciorapi pentru toată clasa a șasea (inclusiv subsemnata), fripturi congelate pentru toată lumea și niște preparate teribile, numite Rye și Bourbon, care au produs multă bucurie la cursuri. Le-a arătat fetelor cum să electrifice un scaun și fetele au folosit aceste

suntem chit!

informații ca să treacă curent de voltaj mic prin scaunul Domnișoarei, chiar când ea vorbea despre fabulele lui La Fontaine. Curentul venea din centrala școlii și nu era periculos, dar Domnișoara a făcut un scandal monstru. Câteodată străinii o aduc la disperare.

Ziua de 5 noiembrie a fost teribil de fericită, cu bubuituri și explozii in prima parte și cu un mare foc de tabără (din bănci, dar nu m-am supărat) la asfințit. Unul dintre artificii nu fusese bine instalat, iar explozia lui a spart toate geamurile casei parohiale; totul arăta ca în minunatul an 1940. Șefa noastră de promoție, Rhoda Hornby (foarte descurcăreață) a dat o tură pe la boboace și a strâns destui bani pentru reparații. Rhoda i-a spus taxa pentru distracție și toată lumea sub 15 ani a trebuit să cotizeze cu 18 lire și 6 pence. Au existat câteva împotriviri, dar fata a reușit să adune destui bani în foarte scurt timp. A fost un foarte bun exemplu de conducere și inițiativă; Rhoda o să facă senzație la Girton.

suntem chit!

PROFESORI ÎMPOTRIVA ELEVILOR și STUDENȚILOR

Poveștile despre profesorii care se răzbună pe elevii sau pe studenții lor stau bine închise în cancelarii sau decanate, pentru că cei din domeniul educației nu vor să divulge întâmplări care i-ar face să pară că se coboară la nivelul elevilor. Din când în când însă, ies la iveală povești foarte ciudate despre reglările de conturi cu copiii.

Atât de aproape

O studentă făcuse probleme decanei unui colegiu pe toată durata celor patru ani de studii. în ziua absolvirii, studenta a urcat pe scenă să-și ia diploma cea nouă și frumos legată. Cu hârtia în mână, ea s-a aplecat peste pupitru și i-a spus decanei ce credea despre ea, fără urmă de echivoc, criticând absolut tot, de la calitățile ei de părinte până la defectele ei fizice.

Când studenta a ajuns acasă, s-a simțit foarte bine și a deschis plicul cu diploma ca s-o înrămeze. Pe hârtie scria: „Ca să vă primiți diploma, vă rog să prezentați acest certificat decanului facultății după ce se vor afla notele examenelor finale."

CINE RÂDE LÂ URMĂ

îmi înghit verbele

Profesoara de fizică a trebuit să părăsească sala

de clasă pentru câteva minute. La întoarcere, ea i-a găsit pe copii în perfectă ordine și liniște. A fost, evident, foarte surprinsă, așa că a spus:

— N-am văzut niciodată așa ceva. Este extraordinar. Spuneți-mi ce s-a întâmplat. Cum de sunteți atât de cuminți?

După îndelungi șușotiri, micuțajulie s-a ridicat și a zis:

— Păi, la un moment dat, ați spus că în clipa în care o să ne găsiți cuminți în clasă, o să muriți.

Răzbunarea elevului

Unul dintre elevii de la școala de duminică se strâmba la ceilalți enoriași din biserică, așa că părintele Vesy a oprit slujba și i-a spus copilului:

— Michael, când eram mic, mi se spunea că, dacă mă strâmb, o să-mi înghețe fața și-o să rămân urât.

Michael și-a ridicat privirile și a zis:

— Deci, părinte, nu puteți spune că n-ați fost avertizat!

Capitalul IJ

Larva se transforma

„ O viată împlinită e cea mai bună răzbunare.
Morgan Ni to
autor (1969-1948)

Dr. Hans Crombag, profesor emerit de psihologia dreptului, a efectuat un studiu având ca subiecți studenți la drept și la psihologie de la Universitatea din Maastricht. Rezultatele au demonstrat că motivul pentru care majoritatea oamenilor se răzbună este să arate că nu pot fi căleați în picioare. Totuși, deși peste trei sferturi dintre cei chestionați au admis că au avut motive de răzbunare în ultimul an, 71% dintre ei nu au dat curs acestui impuls.

Conform studiului de la Maastricht, majoritatea oamenilor își abandonează conștient gândurile vindicative, preferând să rezolve lucrurile rațional. Dat fiind că majoritatea oamenilor nu vor acționa violent aproape niciodată, este o mare surpriză când cineva de la care nu ne-am aștepta izbucnește și își năucește victima. Cei care au suportat glumele și prostiile celorlalți timp de ani de zile, cei care i-au susținut și i-au încurajat, cei care nu au comentat niciodată nimic - aceștia sunt larvele care se transformă și provoacă pagube în rândul prietenilor lor.

Ne vom îndrepta atenția asupra unor suspecți

suntem chit!

capabili de astfel de acțiuni și vom vedea cum înțeleg ei să se răzbune.

ERA și TIMPUL

Nu vi se pare ciudat că întotdeauna le spunem prietenilor să nu se lase căleați în picioare de alții, dar când explodează și se răzbună ne șochează extrem de tare?

Mare mizerie

După o serie de inițiative și directive fără sens, un fermier din zona Morpeth, Northumberland, a luat problema în propriile mâini. El și-a condus tractorul și remorca cu cereale în fața Consiliului Local și a deșertat totul acolo.

o chestiune ae caractere

Brandon Smith, student la Universitatea din Pittsburgh, își dorea un tatuaj care să-i reprezinte masculinitatea, așa că s-a hotărât să-și deseneze pe piept caracterele japoneze pentru „putere“ și „onoare“. După 20 de minute sub acul artistului Andy Sakai, el a ieșit cu simbolurile pentru „penis mic“ stanțate pe piele.

„L-am avut câteva luni, înainte să-mi dau seama ce înseamnă, a spus Smith. Apoi, în timp ce făceam jogging prin campusul Carnegie Mellon, un grup de

puști asiatici au început să râdă și să-mi spună «Micuțul». Atunci mi-am dat seama că era ceva în neregulă.“

Sakai, un grafician premiat, se săturase să vadă cum cuvintele sacre japoneze, simboluri ale culturii sale, erau desenate pe tot soiul de albi fițoși. El s-a folosit de sublima lor ignoranță ca să le tatueze cuvinte memorabile. De fiecare dată când un client intra în studioul lui Sakai și dorea să-și tatueze ceva în japoneză, artistul înlocuia termenii simbolici cu cuvinte profane.

„Toate fetele din frății și toți copilașii bogați din suburbii cred că sunt foarte cool pentru că au tatuaje cu caractere japoneze. Dar asta nu înseamnă nimic pentru ei“, a declarat Sakai. „Idioții nici nu-și dau seama că le scriu «curvă» sau «pervers» în locul cuvintelor mărețe pe care și le doresc.“

în 2003, cel puțin șapte oameni s-au ales cu tatuaje pe care nu și le doreau de la acest artist supărat. Kerri Baker, studentă în anul întâi la Carlow College, a plătit 50 de dolari pentru ca Sakai să-i tatueze cuvintele „zeiță a frumuseții“ deasupra buricului, dar când a intrat în magazinul de tăiței asiatici Szechuan Express purtând doar o bustieră, vânzătorii amuzați i-au spus că pe burtica ei scria „introduceți aici puiul generalului Tso“. „Nici nu-mi place Gen. Tso“, s-a văicărit Backer supărată. „Sunt vegetariană.“

Sakai nu se simte vinovat pentru că folosește studenți naivi ca suprafețe pentru graffiti-uri.

suntem chit!

„Consider că fac un serviciu omenirii, etichetându-i cum se cuvine pe proști. Nu este o crimă. Este un serviciu public."

p«st scriptum

Ați fi crezut că Sakai s-a învățat minte după ce a fost condamnat la cinci ani de închisoare pentru că a tatuat perversități pe pielea unor clienți necunoscători, dar vă înșelați.

Cel mai recent act de răzbunare? Sakai își tatuează actualii colegi de închisoare și a lăsat deja pentru totdeauna fluturași, zâne sau unicorni pe trupurile a zeci de delincvenți înrăiți.

„Am vrut niște cranii pe spate", a spus Jimmy Drake, închis pentru omor, „dar dobitocul ăla asiatic mi l-a desenat pe Winnie the Pooh!"

Pentru propria siguranță, Sakai a fost mutat la carceră, unde va ispăși restul sentinței.

Fată descurcăreață

Günther Kran și-a pierdut apetitul sexual, lucru care i-a provocat frustrare soției sale. Aceasta s-a hotărât să se angajeze la un bordel. Adelheid, de 58 de ani din Berlin, a declarat: „îmi place sexul foarte mult, iar soțul meu nu mă mai satisface. Mă simt norocoasă dacă-1 prind în toane bune o dată pe an."

Adelheid nu consideră că asta se poate numi răzbunare, ci mai degrabă un mod de detensionare a

relației cu soțul ei; ea admite că „Günther nu e tocmai fericit de ceea ce se întâmplă, dar nu am de gând să-mi întrerup activitatea sexuală doar pentru că el n-are chef.

Ironia este că cei doi se înțeleg mai bine decât înainte ca Adelheid să-și fi luat o slujbă la bordelul cu „femei mature“.

Setare, ddctrire

După nenumărate nopți de gardă, un doctor a văzut roșu în fața ochilor când a fost sculat din pat la 3 noaptea ca să facă o vizită la domiciliu, deși asigurase familia respectivă că situația nu era urgentă și nu periclita viața nimănui.

Noaptea următoare, după ce a rezolvat o urgență adevărată, doctorul s-a decis să-1 viziteze și pe cel cu care își pierduse timpul cu o noapte înainte, să vadă dacă „era bine“.

Sfârșiit

Un fiu foarte ascultător din Arabia Saudită a fost internat într-un spital psihiatric după ce părinții săi proaspăt divorțați l-au obligat să se însoare de patru ori în șase luni.

Ziarul *Al-Walan* a scris că totul a început când tatăl a insistat ca fiul lui să se însoare cu o fată din familia lui. Apoi mama a dorit să echilibreze balanța, așa că i-a ordonat să ia de soție o fată din familia ei. Nemulțumit de turnură, tatăl a insistat ca fiul să se

mai însoare cu cineva din familia lui, ca să stabilească clar raporturile de putere. Și, da, ați ghicit, mama i-a cerut apoi fiului să se mai însoare cu o fată din familia ei.

Fiul a căutat refugiu într-o instituție de boli psihice și a refuzat să-și mai vadă părinții sau soțiile.

La coteț

Zdislawa Bukarowicza era atât de sătulă de soțul ei, care cheltuia toți banii familiei pe vodcă, după care venea acasă beat criță, încât l-a legat cu lanțul câinelui și timp de trei săptămâni I-a hrănit doar cu mâncare pentru câini și cu apă.

In ciuda temperaturilor de -20 de grade Celsius de la el din Scinawa, Polonia, bărbatul de 75 de ani a supraviețuit și a fost eliberat cu ajutorul partenerilor săi de pahar, care au chemat poliția pentru că nu-1 mai văzuseră de mult la cârciumă.

Eu Tarzan, tu abilii...

Din aceeași cauză, o altă soție, de data aceasta din România, și-a încuiat soțul în dormitor.

Dar Ștefan Trișcă, de 66 de ani, nu putea să fie domolit de o ușă închisă. El a încercat să scape și să ajungă la bar sărind din copac în copac. Planul s-a dovedit a nu fi bun când bărbatul a alunecat de pe o viță și a căzut de la o înălțime de 15 metri. Trișcă și-a rupt o mână, o gleznă și un picior.

„N-am crezut c-o să fie atât de greu să merg din copac în copac și apoi să cobor pe pământ. Din păcate, a fost mult mai greu decât părea în filmele cu Tarzan“, a declarat domnul Trișcă. Doamna Trișcă nu a comentat, dar a avut un zâmbet reținut pe chip.

Mamele contraatacă

Iată o poveste care circulă pe e-mail.

O americancă tocmai își înnoia permisul de conducere, dar când a trebuit să completeze formularul de la Serviciul de Permise Auto, a ezitat o clipă în fața rubricii „ocupația“. Funcționarul i-a spus că trebuia să scrie ce făcea, dacă avea o slujbă sau era doar o...

— Bineînțeles că am o slujbă, a spus femeia. Sunt mamă.

— Nu avem „mamă“ ca ocupație. Gospodină/casnică include și rolul de mamă, a spus funcționarul înțelegător.

Uitasem cu totul de această poveste până când, într-o zi, m-am găsit în fața unui ghișeu de la primărie, într-o situație asemănătoare.

Funcționara, evident o femeie de carieră, echilibrată și eficientă, avea o ocupație care suna prețios, de genul „Interogator-șef“ sau „Ofițer al stării civile“.

— Cu ce vă ocupați? a întrebat ea.

Ce m-o fi apucat? Nu știu. Cuvintele mi-au ieșit pur și simplu din gură:

— Sunt cercetător asociat în domeniul dezvoltării

suntem chit!

infantile și al resurselor umane.

Funcționara a făcut o pauză cu pixul în aer și a părut stupefiată de ceea ce auzise. Am repetat titlul rar, punând accent pe cuvintele importante. Apoi am privit cu uimire cum ocupația mea inventată a fost trecută, cu cerneală groasă, neagră, în chestionarul oficial.

— Pot să vă întreb ce anume faceți în acest domeniu? m-a descusut funcționara cu un dram de curiozitate.

Cu mult calm și fără să mi se citească nimic pe chip, m-am auzit răspunzând:

— Am un program permanent de cercetare (ce mamă nu are așa ceva?) în laborator, dar și pe teren (în mod normal, aș fi spus înăuntrul și în afara casei). Lucrez la master (de fapt, pentru toată familia) și am deja câteva credite (fetele). Evident, această slujbă este una dintre cele mai solicitante dintre studiile umaniste (poate cineva să mă contrazică?) și câteodată lucrez 14 ore pe zi (de fapt, 24). Slujba aceasta mă provoacă mai mult decât carierele obișnuite, iar recompensa este mai mult satisfacția personală decât cea financiară.

Am văzut clar cum funcționara și-a schimbat atitudinea și cum m-a tratat cu tot mai mult respect pe măsură ce completa formularul. Ba mai mult, mi-a deschis ușa la ieșire.

Când am parcat mașina, plină de energia dată de noua mea carieră, am fost întâmpinată de asistenții mei de 13, 7 și 3 ani. Urcând scările, am dat peste următorul model experimental (un bebeluș de șase

luni) din programul de dezvoltare infantilă, model care tocmai își testa noul sistem vocal.

Am simțit că învinsesem birocrația! Și am apărut în documentele oficiale ca fiind cineva mult mai important și indispensabil omenirii decât „o simplă mamă“.

JUSTIȚIE fjIVINÄ?

Uneori victima unui act de răzbunare încearcă să fie chit fără să-și propună. Ce-i drept, nu întotdeauna.

Fritz degețel

Pisicile nu sunt niciodată foarte recunoscătoare, dar una dintre ele chiar a întrecut măsura.

Un bărbat german de 41 de ani tocmai își tăia pâine când cuțitul i-a scăpat din mână și a căzut pe podea, retezându-i degetul mic de la picior. Udo Reid s-a grăbit la baie să ia un bandaj și să sune la salvare, timp în care motanul lui, Fritz, a furat degetul însângerat și a fugit cu el în grădină.

Ried a încercat să-și recupereze degetul din ghearele pisicii, dar n-a avut succes și a trebuit să-1 lase pe animal să se bucure de mica lui gustare, ocupându-se apoi de îngrijirile medicale. Ca să pună sare pe rană, medicii i-au spus bărbatului că ar fi putut să-i reatașeze degetul fără nici o complicație, dacă Fritz n-ar fi fugit cu el.

suntem chit!

Tras în piept

Când un dog pointer, câinele de vânătoare al bulgarului Vasil Plovdiv, a refuzat să dea drumul unei prepelițe, Vasil a încercat să scoată pasărea din gura câinelui cu patul puștii.

Supărat, câinele s-a dat la el, a atins trăgaciul, iar glonțul a străpuns pieptul vânătorului.

Nu mși cânți?

Regretatul Frank Sinatra a spus „Cea mai bună răzbunare este succesul“ - principiu după care s-a călăuzit în viață și după care și-a construit cariera. Sinatra vorbea din experiență când spunea aceste lucruri, pentru că s-a bucurat de un mare succes între 20 și 30 de ani, după care cariera sa a cunoscut o traiectorie descendentă. A urmat un deceniu cu aproape nici un concert. Se părea că fanii și așa-zișii prieteni îl părăsiseră, dar, surprinzător, in anii ’50 lucrurile s-au schimbat spectaculos. Sinatra a primit un rol într-un film, rol care l-a readus pe linia de plutire și în urma căruia a devenit unul dintre cei mai populari soliști ai tuturor timpurilor.

Mai există o vorbă foarte importantă în această industrie, inventată de Jimmy Durante, actor, comedian și pianist american, care a spus: „Fii cumsecade cu oamenii pe care-i întâlnești când ești în ascensiune, pentru că o să dai de ei și la coborâre.“

Poate că unii dintre cei implicați în episoadele din acest capitol ar fi trebuit să-i urmeze sfatul.

Când ești într-o situație disperată și totul pare întunecat, vechea vorbă „nu e dracul atât de negru“ pare făcută să irite mai degrabă decât să îmbărbăteze. Totuși, există momente când și cea mai rea situație poate avea un final fericit, iar asta îi dă omului posibilitatea să râdă la urmă. Acest tip de întâmplări intră la categoria dulce răzbunare, după cum arată episoadele care urmează.

Scriitor de succes

După ce a divorțat, autoarea americană Sue Grafton a scris un roman polițist, *A Is for Alibi* (Ä tfe *la alibi)*, bazat pe gândurile sale de răzbunare pe fostul soț. Deși Grafton nu mai scrisese nimic înainte, cartea a avut un succes imens și a fost prima dintr-o serie de 19 titluri în ordine alfabetică, povestind cazurile detectivului Kinsey Millhone. După S *Is for Silence (Sdela silențios)*, romanele ei au atras și atenția Hollywoodului - și toate acestea pentru că Sue Grafton visa să se răzbune pe fostul soț.

Nu renunța niciodată

Roman Polanski, celebrul regizor polonez, a avut multe suișuri și coborâșuri în viața și cariera lui, de la cele mai urâte - moartea mamei sale într-un lagăr de concentrare nazist în al Doilea Război Mondial sau uciderea soției sale însărcinate, Sharon Tate - la

suntem chit!

unele sublime, cum ar fi momentul în care a primit Oscarul pentru cel mai bun regizor, în 2002, pentru filmul *Pianistul.*

Vorbind despre perioadele sale de depresie, Polanski a spus: „Fiecare eșec m-a făcut mai încrezător, pentru că voiam să realizez mai multe ca răzbunare. Ca să demonstrez că pot."

UlUmețe cuvinte

Bunicul fotografului Michael Ward, Theo, era pe patul de moarte. Toată familia era în jurul lui, iar cei șapte fii îi vegheau ultimele clipe. Cu un ultim efort, Theo s-a aplecat înainte, rugându-i să se apropie, și a întrebat: „Puteți păstra un secret?" Toată lumea a așteptat o informație importantă de la tatăl lor, dar, după o lungă tăcere, Theo a spus: „Și eu pot" și și-a dat ultima suflare.

Cine râde acum?

Odiseea răzbunărilor a ajuns la capăt și pare firesc să terminăm triumfal, cu un gust de dulce răzbunare pe buze. Așa că vă propun să aplaudăm următoarea colecție de nume care nu doar că au răsucit lucrurile, dar până la urmă s-au impus. Dacă toți criticii de mai jos ar fi știut cine aveau să devină oamenii pe care-i respingeau așa ușor... Cum s-ar spune, cine râde la urmă râde mai bine. Poate că acești detractori ar trebui să aibă mai multă credință... sau un ochi mai bun ca să vadă adevăratele talente.

„Nu contează ce face, nu va reuși nimic oricum.“ *Profesorul lui Albert Einstein către tatăl acestuia în 1895.* „Nu avem nevoie de tine. încă n-ai terminat universitatea.“ *Respingerea lui Steve Jobs, creatorul lui Apple Computers, de către cei de la Hezulell-Packard.*

„Chel, slăbuț, dansează binișor.“ *Caracterizarea lui Fred Astaire la prima sa probă.*

„*Pe aripile vântului* va fi cel mai mare eșec din istoria Hollywoodului. Mă bucur că Clark Gabie se va scufunda cu filmul ăsta, și nu Gary Cooper.“ *Gary Cooper, după ce refuzase rolul lui Rhett Buller.*

Cartea lui Margaret Mitchell, Pe aripile vântului, *fusese refuzată de 38 de editori.*

H.B. Warner de la Warner Brothers pufnea disprețuitor la auzul ideii de „film vorbit“. Se părea că nimeni nu voia să-i audă pe actori vorbind.

Wall Disney a fost concediat pentru „lipsă de idei“.

Nu are deloc voce, a *spus profesorul lui Enrico Caruso, unul dintre cei mai mari cântăreți de operă din lume.*

Considerat prea neîndemânatic ca săfie copil de mingi la un meci din Cupa Davis, Stan Smith a devenit jucătorul numărul unu mondial în 1972-1973.

„Cu peste 50 de mărci de mașini străine, industria de automobile japoneză nu va putea penetra piața americană.“ *Business Week, 1958.*

John Creasy, scriitor de romane polițiste, a [ost

suntem chit!

refuzat de 743 de ori. Acum are peste 60 de milioane de exemplare publicate.

Un profesor de muzică și-a descris elevul ca fiind fără speranță *la compoziție. Elevul era* Ludwig van Beethoven. „Cred că pot să spun fără să greșesc că, după ce se va închide expoziția de la Paris, se vor stinge luminile și nimeni nu va mai pomeni de ea vreodată.“ *Profesorul Erasmus Wilson de la Universitatea Oxford.*

Ciné râde |a urmă

„V-am spus că nu mi-e bine.“

Acestea sunt cuvintele de pe piatra de mormânt a geniului comic Spike Milligan.

Furtul budincii de vanilie

Imediat după miezul nopții, niște hoți au reușit să deconecteze sistemul de alarmă al unei bănci. Ei se așteptau să găsească unul sau două seifuri mai mari în care să fie toate obiectele de valoare, dar, în loc de asta, au găsit o grămadă de seifuri mai mici.

Hoții au spart primul seif și au găsit înăuntru doar un bol mic cu budincă de vanilie. Camera de luat vederi a înregistrat reacția unuia dintre hoți: „Măcar avem ceva de mâncare.“

Au deschis al doilea seif, care conținea tot budincă de vanilie. Procesul a continuat la fel până la ultimul seif fără ca hoții să găsească bani, diamante sau aur.

claire
gillman

In loc

de acestea, seifurile conțineau doar castroane cu budincă de vanilie.

Foarte dezamăgiți, hoții au plecat în grabă, dar cu stomacurile pline. A doua zi, un ziar a scris pe prima pagină: „Cea mai mare bancă de spermă din Irlanda a fost prădată noaptea trecută.“

ce se-ntâmpla, doctore?

O femeie frumoasă și voluptuoasă s-a dus la ginecolog. Bărbatul a privit-o o clipă și tot profesionalismul său a dispărut ca prin minune. I-a spus imediat să se dezbrace, după care a lovit-o peste fese. In acest timp, a întrebat-o:

— Știi ce fac acum?

— Da, a răspuns ea. Verificați dacă am abraziuni sau anomalii dermatologice.

— Așa e, a spuse doctorul.

Apoi a început să-i mângâie sânii și a întrebat-o:

— Știi ce fac acum?

— Da, a răspuns femeia. Verificați dacă am vreun chist care ar putea duce la izbucnirea unui cancer.

— Corect, a zis doctorul.

Cu o mare îndrăzneală, medicul s-a suit pe pacientă și a începu s-o penetreze.

— Știi ce fac acum? a întrebat el din noul.

— Da, a răspuns ea. Luați un herpes, fiindcă pentru asta am venit.

Cuprins

Introducere.. 5
1. Răzbunarea feminină.................................... 17
2. Răzbunarea masculină................................. 40
3. Răzbunarea la locul de muncă...................... 59
4. Răzbunarea Mamei Natură........................... 83
5. Răzbunare cu motor 101
6. Răzbunarea în sport....................................117
7. Obiectele contraatacă 131
8. Răzbunarea asupra celor puternici...............146
9. Răzbunarea în armată.................................171
10. Răzbunarea studentilor................................186
11. Larva se transformă....................................201

Cu degetul la tâmplă, gânditorii de bodegă definesc răzbunarea în mărunte explozii neuronale. Pentru unii, ea e neapărat arma prostului, adică dovada inferiorității flagrante. Pentru alții, dedulciți la metafore culinare, revanșa e văzută drept o delicatesă care se servește rece. Dorința de-a fi chit prinde cheag în copilărie și nu ne dă pace nici când avem impresia că suntem maturi, copți la minte și stăpâni pe situație. Claire Gillman adună în acest volum câteva sute de exemple în care diverși pățiți au pus la cale represalii după cum s-au priceput. Resentimentul surd, furia greu de îmblânzit și ranchiuna frustă sunt materia primă care, prelucrată cum trebuie, poate să producă giuvaieruri pe placul semenilor noștri vindicativi. În fond, asta e și rețeta prescrisă de Robert Kennedy, fost Procuror General al SUA: „Nu te enerva. Răzbună-te!"

În aceeasi colectie:
Jon Butler, Bruno Vincent
Au furnicile sfincter? (și alte 101 întrebări la fel de ridicole)
Adrian Lustig
Funeralii fericite!

ISBN 978-973-50-2771-1

